

Úřední věstník

Evropské unie

L 122

České vydání

Právní předpisy

Svazek 54

11. května 2011

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 443/2011 ze dne 5. května 2011, kterým se konečné vyrovnávací clo uložené nařízením Rady (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických rozšiřuje na dovoz bionafty zasílané z Kanady, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, kterým se konečné vyrovnávací clo uložené nařízením (ES) č. 598/2009 rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu bionafty zasílané ze Singapuru 1
- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 444/2011 ze dne 5. května 2011, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 599/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických rozšiřuje na dovoz bionafty zasílané z Kanady, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 599/2009 rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu bionafty zasílané ze Singapuru 12
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 445/2011 ze dne 10. května 2011 o systému udělování osvědčení pro subjekty odpovědné za údržbu nákladních vozů a o změně nařízení (ES) č. 653/2007 ⁽¹⁾ 22
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 446/2011 ze dne 10. května 2011 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie 47

Cena: 7 EUR

(Pokračování na následující straně)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 447/2011 ze dne 6. května 2011 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury	63
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 448/2011 ze dne 6. května 2011 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (CHZO))	65
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 449/2011 ze dne 6. května 2011 o zápisu určitých názvů do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (CHOP), 龙井茶 (Longjing Cha) (CHOP), 琚溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (CHOP, 蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (CHZO))	67
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 450/2011 ze dne 10. května 2011 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	69

SMĚRNICE

★ Směrnice Komise 2011/58/EU ze dne 10. května 2011, kterou se mění směrnice Rady 91/414/EHS za účelem obnovení zařazení účinné látky karbendazim ⁽¹⁾	71
--	----

ROZHODNUTÍ

2011/276/EU:

★ Rozhodnutí Komise ze dne 26. května 2010 o státní podpoře v podobě daňové dohody o narovnání, kterou Belgie poskytla společnosti Umicore S.A. (bývalá společnost „Union Minière S.A.“) (státní podpora C 76/03 (ex NN 69/03)) (oznámeno pod číslem K(2010) 2538) ⁽¹⁾	76
---	----

2011/277/EU:

★ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 10. května 2011, kterým se mění příloha II rozhodnutí 93/52/EHS, pokud jde o uznání určitých oblastí Itálie úředně prostými brucelózy (<i>B. melitensis</i>), a kterým se mění přílohy rozhodnutí 2003/467/ES, pokud jde o prohlášení, že určité oblasti Itálie, Polska a Spojeného království jsou úředně prosté tuberkulózy, brucelózy a enzootické leukózy skotu (oznámeno pod číslem K(2011) 3066) ⁽¹⁾	100
--	-----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 443/2011

ze dne 5. května 2011,

kterým se konečné vyrovnávací clo uložené nařízením Rady (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických rozšiřuje na dovoz bionafty zasílané z Kanady, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, kterým se konečné vyrovnávací clo uložené nařízením (ES) č. 598/2009 rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu bionafty zasílané ze Singapuru

RADA EVROPSKÉ UNIE,

opatření“). Na šetření, které vedlo k přijetí konečného nařízení, se zde dále odkazuje jako na „původní šetření“.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 23 odst. 4 uvedeného nařízení,

- (3) Je třeba rovněž poznamenat, že nařízením (ES) č. 599/2009⁽⁴⁾ Rada uložila konečné antidumpingové clo v rozsahu od 0 EUR do 198 EUR na tunu dováženího dotčeného výrobku.

1.2 Žádost

s ohledem na návrh předložený Evropskou komisí po konzultaci s poradním výborem,

- (4) Dne 30. června 2010 obdržela Komise žádost podle čl. 23 odst. 4 základního nařízení, aby prošetřila možné obcházení vyrovnávacích opatření uložených na dovoz dotčeného výrobku. Žádost podala organizace European Biodiesel Board (dále jen „EBB“) jménem výrobců bionafty v Unii.

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1 Stávající opatření

- (1) Nařízením (ES) č. 194/2009⁽²⁾ uložila Komise prozatímní vyrovnávací clo na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických (dále jen „USA“).
- (2) Nařízením (ES) č. 598/2009⁽³⁾ (dále jen „konečné nařízení“) Rada uložila konečné vyrovnávací clo v rozsahu od 211,2 EUR do 237 EUR na tunu dovážení bionafty vymezené v čl. 1 odst. 1 uvedeného nařízení (dále jen „dotčený výrobek“) pocházející z USA (dále jen „stávající

- (5) Žádost uváděla, že vyrovnávací opatření na dovoz dotčeného výrobku jsou obcházena překládkou v Kanadě a Singapuru a vývozem bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty.

- (6) Žádost uváděla, že po uložení opatření na dotčený výrobek došlo k významné změně obchodních toků týkajících se vývozu z USA, Kanady a Singapuru a že pro tuto změnu neexistuje žádné dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod mimo uložení cla. Tuto změnu obchodních toků údajně způsobila překládka dotčeného výrobku v Kanadě a Singapuru.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Úř. věst. L 67, 12.3.2009, s. 50.

⁽³⁾ Úř. věst. L 179, 10.7.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 179, 10.7.2009, s. 26.

- (7) V žádosti bylo rovněž uvedeno, že po uložení uvedených opatření začala být z USA do Unie dovážena bionafta ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty, přičemž se údajně využívá hranice pro obsah bionafty stanovená v popise dotčeného výrobku.
- (8) Žádost dále uváděla, že jsou mařeny vyrovnávací účinky stávajících vyrovnávacích opatření uložených na dotčený výrobek, pokud se jedná o ceny i množství. Žádost uváděla, že dovoz dotčeného výrobku byl nahrazen dovozem značného objemu bionafty v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních bionafty z Kanady a Singapuru a dovozem bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty. Navíc existovaly dostatečné důkazy, že ceny u tohoto zvýšeného objemu dovozu byly značně nižší než ceny, které nepůsobí újmu, stanovené v rámci šetření, které vedlo ke stávajícím opatřením.
- (9) Žádost rovněž uváděla, že ceny dotčeného výrobku jsou i nadále subvencovány, jak bylo stanoveno dříve.

1.3 Zahájení řízení

- (10) Poté, co bylo po konzultaci s poradním výborem shledáno, že existují dostatečné zjevné důkazy pro zahájení šetření podle článku 23 základního nařízení, zahájila Komise šetření nařízením (EU) č. 721/2010 ⁽¹⁾ (dále jen „zahajovací nařízení“). Podle čl. 24 odst. 5 základního nařízení Komise zahajovacím nařízením také vyzvala celní orgány, aby přijaly vhodná opatření k zavedení celní evidence dovozu výrobků zasílaných z Kanady a Singapuru a také dovozu bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafrinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, pocházející z USA.
- (11) Nařízením (EU) č. 720/2010 ⁽²⁾ Komise rovněž zahájila souběžné šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených na dovoz bionafty pocházející z USA prostřednictvím dovozu bionafty zasílané z Kanady a Singapuru a prostřednictvím dovozu bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející z USA.

1.4 Šetření

- (12) Komise oficiálně vyrozuměla orgány USA, Kanady a Singapuru. Známým výrobcům/vývozcům v USA, Kanadě a Singapuru byly zaslány dotazníky. Zúčastněné

strany dostaly příležitost předložit písemně svá stanoviska a požádat o slyšení ve lhůtě stanovené v zahajovacím nařízení.

- (13) Následující společnosti poskytly odpovědi na dotazník a následně byly v jejich prostorách provedeny ověřovací návštěvy:

Výrobci/vývozcí v Kanadě

— BIOX Corporation

— Rothsay Biodiesel

Obchodníci v Singapuru

— Trafigura Pte Ltd.

— Wilmar Trading Pte Ltd.

Výrobci/vývozcí v USA:

— Archer Daniels Midland Company

— BP Products North America Inc

— Louis Dreyfus Corporation

Dovozci ve spojení

— BP Oil International Limited

— Cargill BV

- (14) Kromě toho proběhly návštěvy příslušných orgánů vlád Kanady a Singapuru.

1.5 Období šetření

- (15) Šetření se vztahovalo na období od 1. dubna 2009 do 30. června 2010 (dále jen „období šetření“). Pro prošetření údajné změny obchodních toků byly shromážděny údaje za období od roku 2008 do konce období šetření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 211, 12.8.2010, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 211, 12.8.2010, s. 1.

2. VÝROBEK, KTERÝ JE PŘEDMĚTEM ŠETŘENÍ OHLEDNĚ OBCHÁZENÍ PŘEDPISŮ

- (16) Výrobkem, jehož se možné obcházení týká, tj. výrobek, o který jde v původním šetření, jsou monoalkylestery mastných kyselin a/nebo parařinovaný plynový olej ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, obecně „bionafta“, buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97, pocházející z USA.
- (17) Výrobek, který je předmětem šetření ohledně obcházení, má dvojí podobu. Pokud jde o údajnou překládku v Kanadě a Singapuru, shoduje se s výrobkem, o nějž jde v původním šetření, popsaným v předchozím odstavci. Pokud jde o dodávky přímo z USA, je výrobkem, který je předmětem šetření, bionafta ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, pocházející z USA.

3. DOVOZ BIONAFITY DO UNIE VE SROVNÁNÍ S VÝVOZEM Z USA

- (18) Po uložení prozatímních vyrovnávacích opatření v březnu 2009 dovoz dotčeného výrobku prakticky ustal. Situaci shrnuje následující tabulka:

Dovoz bionafty a některých směsí bionafty do evropské unie

pod kódem KN 3824 90 91 (v tunách)

	2008	podíl	2009	podíl	období šetření	podíl
USA	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapur	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Zdroj: Eurostat

- (19) Uvedené údaje Eurostatu zahrnují veškerou bionaftu obsahující 96,5 % nebo více esterů.
- (20) Ve srovnání s tím USA uvádí vývoz bionafty a směsí bionafty pod kódem HTS 3824 90 40 00 (směsi živočišných nebo rostlinných tuků) takto:

Vývoz bionafty a směsí bionafty z USA

pod kódem HTS 3824 90 40 00 (v tunách)

	2008	2009	období šetření
Evropská unie	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Singapur	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Zdroj: US Department of Commerce

- (21) Srovnání dvou uvedených tabulek vede k závěru, že 358 291 tun vyvezených do Unie v průběhu období šetření jsou směsi obsahující 96,5 % a méně bionafty.

4. KANADA

4.1 Obecné úvahy

- (22) Výrobci/vývozci v Kanadě intenzivně spolupracovali. Dva výrobci představující přibližně 90 % kanadské výroby bionafty poskytli odpovědi na dotazník a plně spolupracovali při šetření. Při šetření navíc spolupracovaly Canadian Renewable Fuels Association a příslušné orgány kanadské vlády.
- (23) V souladu s čl. 23 odst. 3 základního nařízení by měla být existence obcházení posouzena prostřednictvím postupné analýzy, jejímž účelem je zjistit, zda dochází ke změně obchodních toků mezi USA, Kanadou a Unií, zda je tato změna způsobena praktikami, postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, zda existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny cenami a/nebo množstvím obdobného výrobku, a zda je dovážený podobný výrobek stále subvencován.

4.2 Změna obchodních toků

4.2.1 Dovoz do Unie

- (24) Dovoz bionafty z USA klesl z 1 487 790 tun v roce 2008 na 381 227 tun v roce 2009 a téměř na nulu v období šetření.
- (25) Na druhou stranu podle údajů Eurostatu celkový dovoz bionafty z Kanady do Unie mezi rokem 2008 a obdobím šetření výrazně vzrostl, a to z 1 725 tun v roce 2008 na 140 043 tun v roce 2009 a 197 772 tun v období šetření.

4.2.2 Vývoz bionafty z USA do Kanady

- (26) Na prodej bionafty mezi USA a Kanadou se nevztahují žádná cla ani žádná jiná dovozní omezení.
- (27) Podle statistik USA vzrostl vývoz bionafty z USA do Kanady z 967 tun v roce 2008 na 128 233 tun v roce 2009 a na 161 841 tun v období šetření.
- (28) Srovnání vývozních statistik poskytnutých orgány USA se statistikami poskytnutými na místě kanadskými orgány vykazovalo měsíčně značné nesrovnalosti. Podle kanadských statistik vzrostl dovoz bionafty z USA z 11 757 tun v roce 2008 na 18 673 tun v roce 2009 a na 174 574 tun v období šetření.
- (29) Podle kanadských orgánů neexistuje pro deklarování bionafty žádný zvláštní kód. Kanadské orgány poznamenaly, že Kanada a USA si vzájemně vyměňují údaje o dovozu za účelem jejich použití jako odpovídajících

údajů o vývozu. Na úrovni šestimístního číselného kódu by se kanadské údaje o dovozu měly shodovat s údaji USA o vývozu a také se do značné míry shodují v rámci kódu HTS 38.24.90. Při dalším členění šestimístního číselného kódu však každá ze zemí má svůj vlastní systém klasifikace. Rovněž je třeba poznamenat, že kanadské statistiky zahrnují pouze dovoz, který byl celně odbaven v Kanadě, a nikoli překládané zboží.

- (30) Navzdory nesrovnalostem mezi těmito dvěma zdroji údajů je tedy zřejmé, že vývoz bionafty z USA do Kanady od roku 2008 do období šetření vzrostl, a to zejména po uložení vyrovnávacích opatření. Kanadský trh s bionaftou není v současné době schopen absorbovat taková množství bionafty. Výrobci původní kanadské bionafty se ve skutečnosti zaměřují na vývoz.

4.2.3 Výroba v Kanadě a prodej původní kanadské bionafty do Unie

- (31) Dva spolupracující výrobci v Kanadě nezakoupili v průběhu šetření žádnou bionaftu z USA ani z jiných zdrojů.
- (32) Výroba bionafty v Kanadě je vznikající průmyslové odvětví. V průběhu období šetření existovalo asi šest výrobních zařízení, avšak samotná dvě zařízení na východě Kanady, která ve skutečnosti vlastní a provozují dva spolupracující výrobci, představují přibližně 90 % celkové výroby.
- (33) Z vyrobeného objemu prodaného spolupracujícími výrobci byl stanoven objem prodeje, jehož koneční zákazníci byli určiti v Severní Americe, tj. v USA nebo Kanadě. Zbývající množství prodaného zboží zakoupili zákazníci, kteří buď obchodovali se zbožím, a/nebo míchali zboží s jinou bionaftou. Tyto dvě společnosti nevěděly, zda zákazníci prodávali výrobky do Unie jako kanadskou bionaftu, zda ji míchali nebo zda byla bionafta prodávána konečným zákazníkům v USA nebo v Kanadě.
- (34) I kdyby se v krajním případě předpokládalo, že veškerá „původní“ kanadská bionafta skončila v Unii, jednalo by se pouze o 20 % celkového dovozu do Unie v průběhu šetření.

4.3 Závěr týkající se změny obchodních toků

- (35) Srovnání statistik s údaji získanými od spolupracujících výrobců ukázalo, že kanadští výrobci nemohli vyrobit objem, který byl vyvezen z Kanady do Unie. Tato skutečnost proto naznačuje, že prudký růst dovozu z Kanady na trh Unie souvisí s vývozem bionafty pocházející z USA a zasílané z Kanady.

- (36) Celkový pokles vývozu z USA do Unie od roku 2008 a souběžné zvýšení vývozu z Kanady do Unie a vývozu z USA do Kanady po uložení původních opatření lze proto považovat za změnu obchodních toků.

4.4 Nedostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod mimo uložení vyrovnávacího cla

- (37) Během šetření nevyšlo najevo žádné dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod překládky mimo snahu vyhnout se zaplacení platného vyrovnávacího cla z bionafty pocházející z USA.

4.5 Maření vyrovnávacího účinku vyrovnávacího cla

- (38) K posouzení, zda dovážené výrobky z hlediska množství mařily vyrovnávací účinky platných vyrovnávacích opatření na dovoz bionafty z USA, byly použity údaje Eurostatu. Množství a ceny zboží vyváženého z Kanady byly porovnány s úrovní pro odstranění újmy stanovenou při původním šetření.
- (39) Jak je uvedeno výše, dovoz z Kanady do Unie se zvýšil z 1 725 tun v roce 2008 na 197 772 tun v období šetření, přičemž toto množství představuje 9,2 % podíl na dovozu. Zvýšení dovozu z Kanady nebylo možno považovat za nepodstatné s ohledem na velikost trhu Unie stanovenou při původním šetření. Vzhledem k úrovni ceny, která nezpůsobuje újmu, stanovené při původním šetření, vykazoval kanadský dovoz do Unie prodej pod cenou přibližně 50 %, přičemž ceny byly nižší než prodejní ceny výrobců v Unii přibližně o 40 %.
- (40) Z toho důvodu byl vyvozen závěr, že opatření jsou mařena z hlediska množství a cen.

4.6 Důkaz subvencování

- (41) Pokud jde o subvencování, je třeba poznamenat, že daňový dobropis pro bionaftu v USA, hlavní program subvencí zjištěný při původním šetření, byl obnoven se zpětnou působností v prosinci 2010. Na tomto základě byl učiněn závěr, že na dovážený obdobný výrobek byly v období šetření stále poskytovány subvence.

4.7 Závěr

- (42) Šetření dospělo k závěru, že konečná vyrovnávací cla na dovoz bionafty pocházející z USA byla obcházena překládkou v Kanadě podle článku 23 základního nařízení.

5. SINGAPUR

- (43) Při šetření spolupracovali dva obchodníci v Singapuru. Kromě toho také spolupracovaly příslušné orgány singapurské vlády.
- (44) Kritéria pro posouzení existence obcházení jsou popsána v 23. bodě odůvodnění.
- (45) Podle údajů Eurostatu vzrostl celkový vývoz bionafty ze Singapuru do Unie ze 179 tun v roce 2008 na 20 486 tun v roce 2009 a na 32 078 tun v období šetření. Vývoz z USA do Singapuru se ve stejném období také zvýšil.
- (46) Příslušné orgány singapurské vlády uvedly, že se bionafta vyrobená v Singapuru prodává především v Singapuru, aby byla uspokojena domácí poptávka. Pozorují však v Singapuru růst tohoto odvětví, jelikož byla nedávno vybudována nová výrobní zařízení.
- (47) Objem vývozu ze Singapuru je tradičně nízký. Dovoz bionafty do Unie byl důkladně zkoumán v databázi podle čl. 14 odst. 6 a zkontrolován u příslušných vnitrostátních celních orgánů. Zdá se, že dovoz několikrát zaznamenal prudký nárůst. Z analýzy vyplývá, že většina tohoto dováženého zboží pocházela skutečně ze Singapuru. Nebylo však možno vysvětlit veškerý dovoz.
- (48) Ve srovnání se spotřebou Unie stanovenou v původním šetření byly objemy dovezené ze Singapuru do Unie, které nebylo možné vysvětlit, velmi malé. Vzhledem ke značnému zvýšení spotřeby v Unii od původního šetření, které odhadovala organizace EBB, by navíc jejich podíl na spotřebě Unie byl zanedbatelný.
- (49) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem lze dospět k závěru, že vyrovnávací účinky vyrovnávacích opatření nejsou mařeny, pokud jde o množství zasílaná ze Singapuru.
- (50) Co se týče překládky, je známo, že Singapur je velkým přepravním uzlem v Asii a že tam připlouvají lodě z tohoto regionu a vykládají zde zboží, jež se později nakládá na lodě, které plují mimo jiné do Evropy. V tomto šetření jeden ze spolupracujících obchodníků překládal bionaftu pocházející z Malajsie nebo Indonésie v Singapuru, přičemž konečným místem určení byla Unie. V průběhu šetření tento obchodník sám vyvezl do Unie značné množství bionafty prostřednictvím překládky v Singapuru, přičemž tato bionafta byla v Unii celně odbavena jako zboží pocházející z Malajsie nebo Indonésie. Ověření neodhalilo žádné náznaky, které by zpochybňovaly původ z Indonésie nebo Malajsie.

- (51) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem by šetření týkající se možného obcházení vyrovnávacích opatření dovozem bionafty zasílané ze Singapuru mělo být ukončeno.

6. USA

6.1 Předběžné poznámky

- (52) Při šetření spolupracovalo pět výrobců bionafty nebo směsí bionafty v USA, přičemž do vzorku v původním šetření byli zahrnuti tři z nich. Vláda USA spolupracovala poskytnutím vývozních statistik a vlastní interpretace statistik.
- (53) Všichni tři výrobci, kteří byli zahrnuti ve vzorku v původním šetření, po uložení konečných opatření přestali bionaftu vyvážet.
- (54) Pouze jedna z pěti spolupracujících společností, BP North America, která při původním šetření nespolupracovala, vyvážela v období šetření do Unie směsi bionafty obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty (dále jen „B20 a méně“).
- (55) Organizace National Biodiesel Board (dále jen „NBB“), která zastupuje odvětví bionafty v USA, uvedla, že výrobek, který se podle ní výslovně nacházel mimo oblast výrobků, na něž se vztahovala stávající opatření, se nemůže stát předmětem vyrovnávacích opatření bez nového antisubvenčního šetření. NBB uvedla, že konečné nařízení výslovně definuje „dotčený výrobek“ a „obdobný výrobek“ jako bionaftu nebo směsi obsahující více než 20 % bionafty. Podle NBB to nebyla umělá mezní hranice, nýbrž hranice odpovídající tržní realitě zjištěné při původním šetření. Bylo například zjištěno, že hranice 20 % umožňuje jasně rozlišovat mezi různými druhy směsí, které jsou k dispozici na trhu USA.
- (56) Podle názoru NBB a ostatních zúčastněných stran může šetření zaměřené na obcházení předpisů rozšířit vyrovnávací opatření pouze na dotčený výrobek a obdobný výrobek, který je ve srovnání s dotčeným výrobkem pouze mírně změněn. NBB znovu uvedla, že sama Rada ve svém konečném nařízení stanoví, že bionafta ve směších obsahujících 20 % nebo méně bionafty není obdobným výrobkem. Proto podle NBB není ve struktuře ustanovení základního nařízení jiná možnost než zahájit nové šetření s cílem stanovit, zda by se předmětem opatření měly stát i tyto směsi.
- (57) V reakci na tyto argumenty je nejprve třeba poznamenat, že účelem ustanovení o obcházení v článku 23 základního nařízení je čelit údajným pokusům o obcházení

platných opatření. Pokud existují dostatečné zjevné důkazy, že dochází k obcházení ve smyslu čl. 23 odst. 3 základního nařízení, zahájí Komise šetření s cílem zjistit, zda k obcházení skutečně dochází. V souladu s čl. 23 odst. 3 základního nařízení by měla být existence obcházení posouzena například prostřednictvím postupné analýzy, jejímž účelem je zjistit, zda došlo ke změně obchodních toků mezi USA a Unií, zda tato změna byla způsobena praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, a zda existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny z hlediska cen a/nebo množství.

- (58) Je rovněž třeba připomenout, že šetření zaměřené na obcházení není přezkumem výrobku podle článku 19 základního nařízení a nemění definici dotčeného výrobku a obdobného výrobku. Článek 23 základního nařízení poskytuje příslušný právní základ pro šetření, zda dochází k obcházení u výrobku, který je předmětem opatření.

- (59) V tomto ohledu bylo v žádosti obdržené Komisí podle čl. 23 odst. 4 základního nařízení rovněž uvedeno, že po uložení uvedených opatření začala být z USA do Unie vyvážena bionafta ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty, přičemž se údajně využívá hranice pro obsah bionafty stanovená v popisu dotčeného výrobku a obdobného výrobku. Šetření zkoumalo, zda lze tuto praxi považovat za obcházení podle článku 23 základního nařízení. Závěrem je třeba poznamenat, že údajné obcházení lze zkoumat pouze podle článku 23 základního nařízení.

6.2 Vývoz B20 a méně z USA do Unie

- (60) Jak uvádí 20. bod odůvodnění, kód USA HTS 3824 90 40 00 obsahuje také směsi obsahující 96,5 % a méně bionafty. Podle vývozních statistik USA bylo do Unie v období šetření vyvezeno celkové množství 358 291 tun tohoto druhu směsi.
- (61) Společnost BP Products North America (dále jen „BPNA“) vyvezla v období šetření značný podíl výše uvedeného množství.
- (62) BPNA se neúčastnila původního šetření, jelikož zahájila svou činnost v odvětví bionafty až počátkem roku 2009, přičemž očekávala budoucí růst trhu s bionaftou v reakci na vládní mandát v USA i v zahraničí. BPNA začala vyvážet do Unie v prosinci 2009. V tomto ohledu se připomíná, že konečná opatření byla uložena v červenci 2009.

(63) Společnost BP v Unii prodávala bionaftu ve formě směsi obsahující 15 % hmotnostních nebo méně bionafty (dále jen „B15“) pocházející z USA ve Spojeném království, Francii a Nizozemsku. Ve všech případech je výrobek dále míchán, aby vyhovoval příslušným právním předpisům platným v některých členských státech, jejichž cílem je podporovat spotřebu biopaliv u čerpacích stanic, jelikož jsou v současné době považována za ekologicky udržitelná.

(64) BPNA uvedla, že směsi obsahující 15 % nebo méně nejsou pro dotčený výrobek obdobným výrobkem. Vlastnosti a tržní realita jsou velmi odlišné. Logistika (včetně přepravních omezení) spojená s výrobou a dovozem směsí s nižším obsahem se velmi liší od logistiky u vyšších stupňů. Podle BPNA jsou při přepravě směsí s obsahem nižším než 15 % tyto výrobky klasifikovány jako ropné produkty a ne jako chemické výrobky, v důsledku čehož je přeprava méně nákladná. BPNA rovněž uvedla, že mezi výkonnostmi vyšších a nižších stupňů směsí bionafty jsou při použití v naftových motorech rozdíly.

(65) Cílem šetření ohledně obcházení je stanovit, zda bionafta ve směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty obcházela platná opatření. Může být pravdou, že směsi s nižším obsahem vedou k nižším nákladům na přepravu. Je však třeba poznamenat, že směs B20 a méně má ve srovnání s postupem výroby bionafty ve směsi s obsahem nad B20 ve skutečnosti pouze jiné složení. Změna složení směsi je jednoduchý postup. Existence směsí B20 a méně je považována pouze za mírnou změnu dotčeného výrobku, přičemž jediným rozdílem je podíl bionafty ve směsi. Je třeba rovněž poznamenat, že dotčený výrobek i směsi B20 a méně jsou nakonec určeny ke stejnému použití v Unii. Bionafta ve směsích B20 a méně a bionafta ve směsích nad B20 mají navíc stejné základní vlastnosti.

6.3 Změna obchodních toků

(66) Dovoz dotčeného výrobku z USA klesl z 1 487 790 tun v roce 2008 na 381 227 tun v roce 2009 a téměř na nulu v období šetření.

(67) V tomto ohledu je třeba poznamenat, že navzdory povinnému míchání např. B5 v Unii v průběhu původního šetření začaly být směsi B20 a méně vyváženy z USA do Unie až po uložení konečných opatření.

Podle údajů získaných od spolupracujících vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byla při původním šetření vyvážena do Unie především B99,9. Bylo tomu tak z důvodu, že tento postup maximalizoval subvence na vyvážené zboží (daňový dobropis ve výši 1 USD na galon bionafty).

(68) Proto lze těžko vidět jiný hospodářský důvod k zahájení vývozu směsi B20 a méně mimo snahu vyhnout se platným vyrovnávacím opatřením.

(69) Podíl bionafty ve směsi je stále subvencován a dovozce se vyhýbá zaplacení dlužného vyrovnávacího cla. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že vyrovnávací clo na směsi se použije proporcionálně na podíl bionafty ve směsi, tj. v případě dovozu směsi B15 by nezaplacené vyrovnávací clo činilo až 35 EUR na tunu.

6.4 Nedostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod mimo uložení vyrovnávacího cla

(70) Podle BNPA nebyla směs obsahující méně bionafty než B15 vytvořena zvlášť za účelem vyhýbání se clu. Společnost uvedla, že se neúčastnila původního šetření, jelikož zahájila svou činnost v odvětví bionafty počátkem roku 2009, přičemž očekávala budoucí aktivní trh s bionaftou v reakci na vládní mandát v USA i v zahraničí. Vzhledem ke specifické struktuře společnosti, její činnosti v oblasti zpracování ropy a k existenci jejích logistických zařízení v USA je výroba směsí v USA a vývoz do Unie logickým obchodním rozhodnutím. Vyváženou směsí byla vždy B15 a méně, a to z důvodu méně přísných bezpečnostních opatření: směsi do hodnoty B15 nejsou podle námořních předpisů považovány za chemické výrobky.

(71) Poznamenává se, že činnost této společnosti, pokud jde o vývoz do Unie, začala až po uložení opatření. Má se za to, že neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod mimo snahu vyhnout se zaplacení platného vyrovnávacího cla na bionaftu pocházející z USA.

6.5 Maření vyrovnávacího účinku vyrovnávacího cla

(72) Vzhledem k úrovni ceny, která nezpůsobuje újmu, stanovené při původním šetření vykazoval dovoz směsi B20 a méně z USA do Unie v průběhu období šetření cenové podbízení i prodej pod cenou. Směs B20 a méně se začala dovážet až po uložení konečných opatření a její množství nejsou nevýznamná.

- (73) Z toho důvodu byl vyvozen závěr, že opatření jsou mařena z hlediska množství a cen.

pocházející z USA bylo obcházeno překládkou v Kanadě podle článku 23 základního nařízení.

6.6 Důkaz subvencování

- (74) Pokud jde o subvencování, je třeba poznamenat, že daňový dobropis pro bionaftu v USA, hlavní program zjištěný při původním šetření, byl obnoven se zpětnou působností v prosinci 2010. Na tom základě byl učiněn závěr, že na dovážený obdobný výrobek byly v období šetření stále poskytovány subvence.

- (80) V souladu s čl. 23 odst. 1 první větou základního nařízení by proto platná opatření na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z USA měla být rozšířena na dovoz téhož výrobku zasílaného z Kanady, bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Kanady.

6.7 Závěr

- (75) Šetření dospělo k závěru, že konečná vyrovnávací cla na dovoz bionafty pocházející z USA byla obcházena dovozem bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty do Unie.

- (81) S cílem zabránit vyhýbání se clu neověřitelnými tvrzeními, že výrobek překládaný v Kanadě byl vyroben společností podléhající individuální sazbě v konečném nařízení by opatřením, které bude rozšířeno, mělo být opatření stanovené pro „Všechny ostatní společnosti“ v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 598/2009, což je konečné vyrovnávací clo ve výši 237 EUR za tunu.

- (76) Byl učiněn závěr, že hospodářským důvodem pro vývoz směsí B20 a méně bylo pouze subvencování v USA a snaha vyhnout se platbě jakýchkoliv vyrovnávacích cel při dovozu do Unie.

- (82) Vyrovnávací clo pro směsi se použije úměrně celkovému hmotnostnímu obsahu monoalkylesterů mastných kyselin nebo parafrinovaného plynového oleje ze syntézy nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu (tj. obsahu bionafty) ve směsi.

- (77) BPNA požádala o osvobození od možných rozšířených opatření. Jelikož však šetření jasně prokázalo, že k dovozu B20 a méně docházelo pouze s cílem obcházet platná opatření, nelze toto osvobození udělit. Podle čl. 23 odst. 6 základního nařízení lze osvobození udělit výrobcům dotčeného výrobku, jež jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s žádnými výrobci, kteří podléhají opatřením, a že se nepodílejí na praktikách obcházení. V tomto šetření bylo zjištěno, že BPNA prováděla praktiky obcházení tím, že začala vyvážet směs B20 a méně po uložení antidumpingových a vyrovnávacích opatření bez dostatečného opodstatnění nebo hospodářského důvodu mimo uložení opatření. Kromě toho existují důkazy, že jsou účinky opatření mařeny z hlediska cen a množství a že je dovážený výrobek stále subvencován.

- (83) V souladu s čl. 23 odst. 4 a čl. 24 odst. 5 základního nařízení, které stanoví, že by se každé rozšířené opatření mělo vztahovat na dovoz výrobků, které vstoupily do Unie na základě celní evidence zavedené zahajovacím nařízením, by měla být z těchto evidovaných případů dovozu bionafty zasílané z Kanady vybráno clo.

7.2 USA

- (78) Někteří výrobci spolupracující při původním šetření požádali o osvobození od veškerých rozšířených opatření v důsledku obcházení. Bylo zjištěno, že tito výrobci v USA nevyráběli ani neprodávali bionaftu B20 a méně. Podle čl. 23 odst. 6 základního nařízení může být žádost o osvobození zvážena pouze v průběhu šetření zaměřeného na obcházení. Je však třeba poznamenat, že článek 23 základního nařízení obsahuje ustanovení o nových subjektech.

- (84) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem byl učiněn závěr, že konečné vyrovnávací clo na dovoz bionafty pocházející z USA bylo obcházeno dovozem B20 a méně do Unie podle článku 23 základního nařízení.

- (85) V souladu s čl. 23 odst. 1 první větou základního nařízení by proto platná opatření na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z USA měla být rozšířena na dovoz B20 a méně.

- (86) Opatřeními, která budou rozšířena, by měla být opatření stanovená v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 598/2009.

7. OPATŘENÍ

7.1 Kanada

- (79) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem byl učiněn závěr, že konečné vyrovnávací clo na dovoz bionafty

- (87) Rozšířené vyrovnávací clo pro směsi se použije úměrně celkovému hmotnostnímu obsahu monoalkylesterů mastných kyselin nebo parafrinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu (tj. obsahu bionafty) ve směsi.

- (88) V souladu s čl. 23 odst. 4 a čl. 24 odst. 5 základního nařízení, které stanoví, že by se každé rozšířené opatření mělo vztahovat na dovoz výrobků, které vstoupily do Unie na základě celní evidence zavedené zahajovacím nařízením, by měla být z těchto evidovaných případů dovozu B20 a méně pocházející z USA vybráno clo.

8. UKONČENÍ ŠETŘENÍ PROTI SINGAPURU

- (89) S ohledem na zjištění týkající se Singapuru by mělo být šetření možného obcházení vyrovnávacích opatření dovozem bionafty zasílané ze Singapuru ukončeno a měla by být zastavena celní evidence dovozu bionafty zasílané ze Singapuru, která byla zavedena zahajovacím nařízením.

9. ŽÁDOST O OSVOBOZENÍ

- (90) Dvě spolupracující společnosti v Kanadě, které poskytly odpověď na dotazníky, požádaly v souladu s čl. 23 odst. 6 základního nařízení o osvobození od možných rozšířených opatření.
- (91) Bylo zjištěno, že dva spolupracující kanadští výrobci se nepodíleli na praktikách obcházení, které byly předmětem tohoto šetření. Tito výrobci byli navíc schopni prokázat, že nejsou ve spojení s žádnými výrobci/vývozci bionafty v USA. Proto lze jejich žádostem o osvobození vyhovět.
- (92) Má se za to, že je v tomto případě zapotřebí zvláštních opatření, aby bylo zajištěno řádné provádění těchto osvobození. Tato zvláštní opatření spočívají v předložení celním orgánům členských států platné obchodní faktury, která vyhovuje požadavkům uvedeným v příloze tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž taková faktura přiložena není, se vztahuje rozšířené vyrovnávací clo.
- (93) Jedna spolupracující strana v USA, která poskytla odpověď na dotazník, také požádala v souladu s čl. 23 odst. 6 základního nařízení o osvobození od možných rozšířených opatření.
- (94) Jak je vysvětleno v 77. bodě odůvodnění, šetření však jasně prokázalo, že se tato strana podílela na praktikách obcházení vyrovnávacích opatření prostřednictvím dovozu směsi B20 a méně. V důsledku toho nelze toto osvobození udělit.
- (95) Nicméně je třeba zdůraznit, že pokud již vyvážející výrobci subvencování nevyužívají, mohou tyto strany požádat o přezkum podle článku 19 základního nařízení.

10. POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (96) Všem zúčastněným stranám byly sděleny podstatné skutečnosti a úvahy, které vedly k výše uvedeným závěrům, a bylo jim umožněno, aby se k nim vyjádřily. Ústní a písemné připomínky předložené stranami byly zváženy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Konečné vyrovnávací clo uložené nařízením (ES) č. 598/2009 na dovoz monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, obecně „bionafta“, buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, pocházejících ze Spojených států amerických, se rozšiřuje na dovoz monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, obecně „bionafta“, buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu zasílaných z Kanady, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Kanady, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98 (kód TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (kód TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (kód TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (kód TARIC 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (kód TARIC 3824 90 91 10) a ex 3824 90 97 (kód TARIC 3824 90 97 01), do Unie, s výjimkou těch, které vyrábějí níže uvedené společnosti:

Země	Společnost	Doplňkový kód TARIC
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Clem, které se rozšiřuje, je clo stanovené pro „Všechny ostatní společnosti“ v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 598/2009, což je konečné vyrovnávací clo ve výši 237 EUR/t netto.

Vyrovňovací clo pro směsi se použije úměrně celkovému hmotnostnímu obsahu monoalkylesterů mastných kyselin a parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu (tj. obsahu bionafty) ve směsi.

2. Uplatnění osvobození udělených společnostem uvedeným v odstavci 1 nebo schváleným Komisí v souladu s čl. 4 odst. 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury, která vyhovuje požadavkům stanoveným v příloze, celním orgánům členských států. Není-li takováto faktura předložena, použije se vyrovnávací clo uložené v odstavci 1.

3. Clo rozšířené odstavcem 1 tohoto článku se vybere z dovozu zasílaného z Kanady bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Kanady, celně evidovaného v souladu s článkem 2 nařízení (EU) č. 721/2010 a čl. 23 odst. 4 a čl. 24 odst. 5 nařízení (ES) č. 597/2009, s výjimkou výrobků vyrobených společnostmi, které jsou uvedeny v odstavci 1.

4. Použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

1. Konečné vyrovnávací clo uložené nařízením (ES) č. 598/2009 na dovoz monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafrinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, obecně „bionafta“, buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafrinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, pocházejících ze Spojených států amerických, se rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafrinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, pocházející ze Spojených států amerických, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98 (kód TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kód TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (kód TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (kód TARIC 2710 19 41 30) a ex 3824 90 97 (kód TARIC 3824 90 97 04), do Unie.

Clem, které se rozšiřuje, je clo stanovené v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 598/2009.

Vyrovňovací clo pro směsi se použije úměrně celkovému hmotnostnímu obsahu monoalkylesterů mastných kyselin a parafrinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu (tj. obsahu bionafty) ve směsi.

2. Cla rozšířená odstavcem 1 tohoto článku se vyberou z dovozu pocházejícího ze Spojených států amerických evidovaného podle článku 2 nařízení (EU) č. 721/2010 a čl. 23 odst. 4 a čl. 24 odst. 5 nařízení (ES) č. 597/2009.

3. Použijí se platné celní předpisy.

Článek 3

Šetření zahájené nařízením (EU) č. 721/2010 o možném obcházení vyrovnávacích opatření uložených nařízením (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických prostřednictvím dovozu bionafty zasílané ze Singapuru, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ ze Singapuru, a o zavedení celní evidence tohoto dovozu se ukončuje.

Článek 4

1. Žádosti o osvobození od cla rozšířeného podle čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 se podávají písemně v jednom z úředních jazyků Evropské unie a musí být podepsány osobou oprávněnou k zastupování subjektu žádajícího o osvobození. Žádost musí být zaslána na adresu Evropské komise, generálního ředitelství pro obchod, ředitelství H:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Bruxelles
BELGIUM

Fax: + 32 22956505

2. V souladu s čl. 23 odst. 6 nařízení (ES) č. 597/2009 může Komise po konzultaci s poradním výborem rozhodnutím udělit dovozu od společností, jež neobcházejí vyrovnávací opatření uložená nařízením (ES) č. 598/2009, osvobození od cla rozšířeného podle čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1.

Článek 5

Celní orgány se vyzývají, aby ukončily evidenci dovozu zavedenou v souladu s článkem 2 nařízení (EU) č. 721/2010.

Článek 6

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. května 2011.

Za Radu
předseda
MARTONYI J.

PŘÍLOHA

Platná obchodní faktura zmíněná v čl. 1 odst. 2 musí obsahovat prohlášení podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, v tomto formátu:

1. Jméno a funkce odpovědného pracovníka subjektu, který obchodní fakturu vystavil.
2. Prohlášení: „Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodávané na vývoz do Evropské unie a uvedené v této faktuře, bylo vyrobeno společností (název a adresa) (doplňkový kód TARIC) v (dotčená země). Prohlašuji, že informace uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“
3. Datum a podpis.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 444/2011

ze dne 5. května 2011,

kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 599/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických rozšiřuje na dovoz bionafty zasílané z Kanady, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 599/2009 rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu bionafty zasílané ze Singapuru

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před antidumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 13 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Evropskou komisí po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1 Stávající opatření

- (1) Nařízením (ES) č. 193/2009⁽²⁾ uložila Komise prozatímní antidumpingové clo na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických (dále jen „USA“).
- (2) Nařízením (ES) č. 599/2009⁽³⁾ (dále jen „konečné nařízení“) Rada uložila konečné antidumpingové clo v rozsahu od 0 EUR do 198 EUR na tunu dovážené bionafty vymezené v čl. 1 odst. 1 uvedeného nařízení (dále jen „dotčený výrobek“) pocházející z USA (dále jen „stávající opatření“). Na šetření, které vedlo k přijetí konečného nařízení, se zde dále odkazuje jako na „původní šetření“.
- (3) Je třeba rovněž poznamenat, že nařízením (ES) č. 598/2009⁽⁴⁾ Rada uložila konečné vyrovnávací clo v rozsahu od 211,2 EUR do 237 EUR na tunu dováženého dotčeného výrobku.

1.2 Žádost

- (4) Dne 30. června 2010 obdržela Komise žádost podle čl. 13 odst. 3 základního nařízení, aby prošetřila možné obcházení antidumpingových opatření uložených na dovoz dotčeného výrobku. Žádost podala organizace European Biodiesel Board (dále jen „EBB“) jménem výrobců bionafty v Unii.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 67, 12.3.2009, s. 22.

⁽³⁾ Úř. věst. L 179, 10.7.2009, s. 26.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 179, 10.7.2009, s. 1.

- (5) Žádost uváděla, že antidumpingová opatření na dovoz dotčeného výrobku jsou obcházena překládkou v Kanadě a Singapuru a vývozem bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty.

- (6) Žádost uváděla, že po uložení opatření na dotčený výrobek došlo k významné změně obchodních toků týkajících se vývozu z USA, Kanady a Singapuru a že pro tuto změnu neexistuje žádné dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod mimo uložení cla. Tuto změna obchodních toků údajně způsobila překládka dotčeného výrobku v Kanadě a Singapuru.

- (7) V žádosti bylo rovněž uvedeno, že po uložení uvedených opatření začala být z USA do Unie dovážena bionafta ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty, přičemž se údajně využívá hranice pro obsah bionafty stanovená v popise dotčeného výrobku.

- (8) Žádost dále uváděla, že jsou mařeny vyrovnávací účinky stávajících antidumpingových opatření uložených na dotčený výrobek, pokud se jedná o množství i ceny. Žádost uváděla, že dovoz dotčeného výrobku byl nahrazen dovozem značného objemu bionafty v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních bionafty z Kanady a Singapuru a dovozem bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty. Navíc existovaly dostatečné důkazy, že ceny u tohoto zvýšeného objemu dovozu byly značně nižší než ceny, které nepůsobí újmu, stanovené v rámci šetření, které vedlo ke stávajícím opatřením.

- (9) Žádost rovněž uváděla, že ceny dotčeného výrobku jsou i nadále subvencovány, jak bylo stanoveno dříve.

1.3 Zahájení řízení

- (10) Poté, co bylo po konzultaci s poradním výborem shledáno, že existují dostatečné zjevné důkazy pro zahájení šetření podle článku 13 základního nařízení, zahájila Komise šetření nařízením (EU) č. 720/2010⁽⁵⁾ (dále jen „zahajovací nařízení“). Podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení Komise zahajovacím nařízením také vyzvala

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 211, 12.8.2010, s. 1.

celní orgány, aby přijaly vhodná opatření k zavedení celní evidence dovozu výrobků zasílaných z Kanady a Singapuru a také dovozu bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafrinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, pocházející z USA.

- (11) Nařízením (EU) č. 721/2010⁽¹⁾ Komise rovněž zahájila souběžné šetření možného obcházení vyrovnávacích opatření uložených na dovoz bionafty pocházející z USA prostřednictvím dovozu bionafty zasílané z Kanady a Singapuru a prostřednictvím dovozu bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející z USA.

1.4 Šetření

- (12) Komise oficiálně vyrozuměla orgány USA, Kanady a Singapuru. Známým výrobcům/vývozcům v USA, Kanadě a Singapuru byly zaslány dotazníky. Zúčastněné strany dostaly příležitost předložit písemně svá stanoviska a požádat o slyšení ve lhůtě stanovené v zahajovacím nařízení.
- (13) Následující společnosti poskytly odpovědi na dotazník a následně byly v jejich prostorách provedeny ověřovací návštěvy:

Výrobci/vývozci v Kanadě:

- BIOX Corporation
- Rothsay Biodiesel

Obchodníci v Singapuru:

- Trafigura Pte Ltd.
- Wilmar Trading Pte Ltd.

Výrobci/vývozci v USA:

- Archer Daniels Midland Company
- BP Products North America Inc
- Louis Dreyfus Corporation

Dovozci ve spojení

- BP Oil International Limited
- Cargill BV

- (14) Kromě toho proběhly návštěvy příslušných orgánů vlád Kanady a Singapuru.

1.5 Období šetření

- (15) Šetření se vztahovalo na období od 1. dubna 2009 do 30. června 2010 (dále jen „období šetření“). Pro prošetření údajné změny obchodních toků byly shromážděny údaje za období od roku 2008 do konce období šetření.

2. VÝROBEK, KTERÝ JE PŘEDMĚTEM ŠETŘENÍ OHLEDNĚ OBCHÁZENÍ PŘEDPISŮ

- (16) Výrobkem, jehož se možné obcházení týká, tj. výrobek, o který jde v původním šetření, jsou monoalkylestery mastných kyselin a/nebo parafrinovaný plynový olej ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, obecně „bionafta“, buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafrinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97, pocházející z USA (dále jen „dotčený výrobek“).

- (17) Výrobek, který je předmětem šetření ohledně obcházení, má dvojí podobu. Pokud jde o údajnou překládku v Kanadě a Singapuru, shoduje se s výrobkem, o nějž jde v původním šetření, popsaným v předchozím odstavci. Pokud jde o dodávky přímo z USA, je výrobkem, který je předmětem šetření, bionafta ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafrinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, pocházející ze Spojených států amerických.

3. DOVOZ BIONAFTY DO UNIE VE SROVNÁNÍ S VÝVOZEM Z USA

- (18) Po uložení prozatímních antidumpingových opatření v březnu 2009 dovoz dotčeného výrobku prakticky ustal. Situaci shrnuje následující tabulka:

Dovoz bionafty a některých směsí bionafty do Evropské unie

pod kódem KN 3824 90 91 (v tunách)

	2008	podíl	2009	podíl	období šetření	podíl
USA	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapur	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Zdroj: Eurostat

(¹) Úř. věst. L 211, 12.8.2010, s. 6.

- (19) Uvedené údaje Eurostatu zahrnují veškerou bionaftu obsahující 96,5 % nebo více esterů.
- (20) Ve srovnání s tím USA uvádí vývoz bionafty a směsí bionafty pod kódem HTS 3824 90 40 00 (směsi živočišných nebo rostlinných tuků) takto:

Vývoz bionafty a směsí bionafty z USA

pod kódem HTS 3824 90 40 00 (v tunách)

	2008	2009	období šetření
Evropská unie	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Singapur	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Zdroj: US Department of Commerce

- (21) Srovnání dvou uvedených tabulek vede k závěru, že 358 291 tun vyvezených do Unie v průběhu období šetření jsou směsí obsahující 96,5 % a méně bionafty.

4. KANADA

4.1 Obecné úvahy

- (22) Výrobci/vývozci v Kanadě intenzivně spolupracovali. Dva výrobci představující přibližně 90 % kanadské výroby bionafty poskytli odpovědi na dotazník a plně spolupracovali při šetření. Při šetření navíc spolupracovaly Canadian Renewable Fuels Association a příslušné orgány kanadské vlády.
- (23) V souladu s čl. 13 odst. 1 základního nařízení by měla být existence obcházení posouzena prostřednictvím postupné analýzy, jejímž účelem je zjistit, zda dochází ke změně obchodních toků mezi USA, Kanadou a Unií, zda je tato změna způsobena praktikami, postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, zda existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny cenami a/nebo množstvím obdobného výrobku a že existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnotě určené dříve pro obdobný výrobek.

4.2 Změna obchodních toků

4.2.1 Dovoz do Unie

- (24) Dovoz bionafty z USA klesl z 1 487 790 tun v roce 2008 na 381 227 tun v roce 2009 a téměř na nulu v období šetření.

- (25) Na druhou stranu podle údajů Eurostatu celkový dovoz bionafty z Kanady do Unie mezi rokem 2008 a obdobím šetření výrazně vzrostl, a to z 1 725 tun v roce 2008 na 140 043 tun v roce 2009 a 197 772 tun v období šetření.

4.2.2 Vývoz bionafty z USA do Kanady

- (26) Na prodej bionafty mezi USA a Kanadou se nevztahují žádná cla ani žádná jiná dovozní omezení.
- (27) Podle statistik USA vzrostl vývoz bionafty z USA do Kanady z 967 tun v roce 2008 na 128 233 tun v roce 2009 a na 161 841 tun v období šetření.
- (28) Srovnání vývozních statistik poskytnutých orgány USA se statistikami poskytnutými na místě kanadskými orgány vykazovalo měsíčně značné nesrovnalosti. Podle kanadských statistik vzrostl dovoz bionafty z USA z 11 757 tun v roce 2008 na 18 673 tun v roce 2009 a na 174 574 tun v období šetření.

- (29) Podle kanadských orgánů neexistuje pro deklarování bionafty žádný zvláštní kód. Kanadské orgány poznamenaly, že Kanada a USA si vzájemně vyměňují údaje o dovozu za účelem jejich použití jako odpovídajících údajů o vývozu. Na úrovni šestimístního číselného kódu by se kanadské údaje o dovozu měly shodovat s údaji USA o vývozu a také se do značné míry shodují v rámci kódu HTS 38.24.90. Při dalším členění šestimístního číselného kódu však každá ze zemí má svůj vlastní systém klasifikace. Rovněž je třeba poznamenat, že kanadské statistiky zahrnují pouze dovoz, který byl celně odbaven v Kanadě, a nikoli překládané zboží.

- (30) Navzdory nesrovnalostem mezi těmito dvěma zdroji údajů je tedy zřejmé, že vývoz bionafty z USA do Kanady od roku 2008 do období šetření vzrostl, a to zejména po uložení antidumpingových opatření. Kanadský trh s bionaftou není v současné době schopen absorbovat taková množství bionafty. Výrobci původní kanadské bionafty se ve skutečnosti zaměřují na vývoz.

4.2.3 Výroba v Kanadě a prodej původní kanadské bionafty do Unie

- (31) Dva spolupracující výrobci v Kanadě nezakoupili v průběhu šetření žádnou bionaftu z USA ani z jiných zdrojů.
- (32) Výroba bionafty v Kanadě je vznikající průmyslové odvětví. V průběhu období šetření existovalo asi šest výrobních zařízení, avšak samotná dvě zařízení na východě Kanady, která ve skutečnosti vlastní a provozují dva spolupracující výrobci, představují přibližně 90 % celkové výroby.

(33) Z vyrobeného objemu prodaného spolupracujícími výrobci byl stanoven objem prodeje, jehož koneční zákazníci byli určité v Severní Americe, tj. v USA nebo Kanadě. Zbývající množství prodaného zboží zakoupili zákazníci, kteří buď obchodovali se zbožím a/nebo míchali zboží s jinou bionaftou. Tyto dvě společnosti nevěděly, zda zákazníci prodávali výrobky do Unie jako kanadskou bionaftu, zda ji míchali nebo zda byla bionafta prodávána konečným zákazníkům v USA nebo v Kanadě.

(34) I kdyby se v krajním případě předpokládalo, že veškerá „původní“ kanadská bionafta skončila v Unii, jednalo by se pouze o 20 % celkového dovozu do Unie v průběhu šetření.

4.3 Závěr týkající se změny obchodních toků

(35) Srovnání statistik s údaji získanými od spolupracujících výrobců ukázalo, že kanadští výrobci nemohli vyrobit objem, který byl vyvezen z Kanady do Unie. Tato skutečnost proto naznačuje, že prudký růst dovozu z Kanady na trh Unie souvisí s vývozem bionafty pocházející z USA a zasílané z Kanady.

(36) Celkový pokles vývozu z USA do Unie od roku 2008 a souběžné zvýšení vývozu z Kanady do Unie a vývozu z USA do Kanady po uložení původních opatření lze proto považovat za změnu obchodních toků.

4.4 Nedostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod mimo uložení antidumpingového cla

(37) Během šetření nevyšlo najevo žádné jiné dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod překládky mimo snahu vyhnout se zaplacení platného antidumpingového cla na bionaftu pocházející z USA.

4.5 Maření vyrovnávacího účinku antidumpingového cla

(38) K posouzení, zda dovážené výrobky z hlediska množství mařily vyrovnávací účinky platných antidumpingových opatření na dovoz bionafty z USA, byly použity údaje Eurostatu. Množství a ceny zboží vyváženého z Kanady byly porovnány s úrovní pro odstranění újmy stanovenou při původním šetření.

(39) Jak je uvedeno výše, dovoz z Kanady do Unie se zvýšil z 1 725 tun v roce 2008 na 197 772 tun v období šetření, přičemž toto množství představuje 9,2 % podíl na dovozu. Zvýšení dovozu z Kanady nebylo možno považovat za nepodstatné s ohledem na velikost trhu

Unie stanovenou při původním šetření. Vzhledem k úrovni ceny, která nezpůsobuje újmu, stanovené při původním šetření, vykazoval kanadský dovoz do Unie prodej pod cenou přibližně 50 %, přičemž ceny byly nižší než prodejní ceny výrobců v Unii přibližně o 40 %.

(40) Z toho důvodu byl vyvozen závěr, že opatření jsou mařena z hlediska množství a cen.

4.6 Důkazy o dumpingu

(41) V souladu s čl. 13 odst. 1 a 2 základního nařízení bylo zkoumáno, zda existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnotě určené při původním šetření.

(42) Při původním šetření byla běžná hodnota stanovena na základě domácích prodejních cen v běžném obchodním styku a určena na základě výrobních nákladů plus přiměřené ziskové rozpětí v případě, že se neuskutečnil žádný domácí prodej nebo že k němu nedošlo v běžném obchodním styku.

(43) Vývozní ceny z Kanady byly stanoveny na základě průměrné dovozní ceny bionafty v období šetření podle údajů Eurostatu.

(44) Aby bylo zaručeno spravedlivé porovnání běžné hodnoty a vývozní ceny, byly v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení provedeny náležité úpravy o rozdíly, které ovlivňují ceny a porovnatelnost cen. Vzhledem k neexistenci informací týkajících se počtu nákladových položek byly s cílem získat ceny FOB na kanadské hranici od cen CIF Eurostatu odečteny pouze přepravní náklady a pojištění na základě pozorovaných průměrných nákladů na námořní přepravu bionafty z USA do Unie v období šetření.

(45) V souladu s čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení byl dumping vypočten srovnáním vážené průměrné běžné hodnoty stanovené při původním šetření a vážených průměrných vývozních cen v období šetření vyjádřený jako procentní podíl ceny CIF na hranici Unie před proclením.

(46) Toto srovnání ukázalo existenci dumpingu.

4.7 Závěr

(47) Šetření dospělo k závěru, že konečná antidumpingová cla uložená na dovoz bionafty pocházející z USA byla obcházena překládkou v Kanadě podle článku 13 základního nařízení.

5. SINGAPUR

- (48) Při šetření spolupracovali dva obchodníci v Singapuru. Kromě toho také spolupracovaly příslušné orgány singapurské vlády.
- (49) Kritéria pro posouzení existence obcházení jsou popsána v 23. bodě odůvodnění.
- (50) Podle údajů Eurostatu vzrostl celkový vývoz bionafty ze Singapuru do Unie ze 179 tun v roce 2008 na 20 486 tun v roce 2009 a na 32 078 tun v období šetření. Vývoz z USA do Singapuru se ve stejném období také zvýšil.
- (51) Příslušné orgány singapurské vlády uvedly, že se bionafta vyrobená v Singapuru prodává především v Singapuru, aby byla uspokojena domácí poptávka. Pozorují však v Singapuru růst tohoto odvětví, jelikož byla nedávno vybudována nová výrobní zařízení.
- (52) Objem vývozu ze Singapuru je tradičně nízký. Dovoz bionafty do Unie byl důkladně zkoumán v databázi podle čl. 14 odst. 6 a zkontrolován u příslušných vnitrostátních celních orgánů. Zdá se, že dovoz několikrát zaznamenal prudký nárůst. Z analýzy vyplývá, že většina tohoto dováženého zboží pocházela skutečně ze Singapuru. Nebylo však možno objasnit veškerý dovoz.
- (53) Ve srovnání se spotřebou Unie stanovenou v původním šetření byly objemy dovezené ze Singapuru do Unie, které nebylo možné objasnit, velmi malé. Vzhledem ke značnému zvýšení spotřeby v Unii od původního šetření, které odhadovala organizace EBB, by navíc jejich podíl na spotřebě Unie byl zanedbatelný.
- (54) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem lze dospět k závěru, že vyrovnávací účinky antidumpingových opatření nejsou mařeny, pokud jde o množství zasílaná ze Singapuru.
- (55) Co se týče překládky, je známo, že Singapur je velkým přepravním uzlem v Asii a že tam připlouvají lodě z tohoto regionu a vykládají zde zboží, jež se později nakládá na lodě, které plují mimo jiné do Evropy. V tomto šetření jeden ze spolupracujících obchodníků překládal bionaftu pocházející z Malajsie nebo Indonésie v Singapuru, přičemž konečným místem určení byla Unie. V průběhu šetření tento obchodník sám vyvezl do Unie značné množství bionafty prostřednictvím překládky v Singapuru, přičemž tato bionafta byla v Unii celně odbavena jako zboží pocházející z Malajsie nebo Indonésie. Ověření neodhalilo žádné náznaky, které by zpochybňovaly původ z Indonésie nebo Malajsie.
- (56) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem by šetření týkající se možného obcházení antidumpingových opatření dovozem bionafty zasílané ze Singapuru mělo být ukončeno.

6. USA

6.1 Předběžné poznámky

- (57) Při šetření spolupracovalo pět výrobců bionafty nebo směsí bionafty v USA, přičemž do vzorku v původním šetření byli zahrnuti tři z nich. Vláda USA spolupracovala poskytnutím vývozních statistik a vlastní interpretace statistik.
- (58) Všichni tři výrobci, kteří byli zahrnuti ve vzorku v původním šetření, po uložení konečných opatření přestali bionaftu vyvážet.
- (59) Pouze jedna z pěti spolupracujících společností, BP North America, která při původním šetření nespolupracovala, vyvážela v období šetření do Unie směsi bionafty obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty (dále jen „B20 a méně“).
- (60) Organizace National Biodiesel Board (dále jen „NBB“), která zastupuje odvětví bionafty v USA, uvedla, že výrobek, který se podle ní výslovně nacházel mimo oblast výrobků, na něž se vztahovala stávající opatření, se nemůže stát předmětem antidumpingových opatření bez nového antidumpingového šetření. NBB uvedla, že konečné nařízení výslovně definuje „dotčený výrobek“ a „obdobný výrobek“ jako bionaftu nebo směsi obsahující více než 20 % bionafty. Podle NBB to nebyla umělá mezní hranice, nýbrž hranice odpovídající tržní realitě zjištěné při původním šetření. Bylo například zjištěno, že hranice 20 % umožňuje jasně rozlišovat mezi různými druhy směsí, které jsou k dispozici na trhu USA.
- (61) Podle názoru NBB a ostatních zúčastněných stran může šetření zaměřené na obcházení předpisů rozšířit antidumpingová opatření pouze na dotčený výrobek a obdobný výrobek, který je ve srovnání s dotčeným výrobkem pouze mírně změněný. NBB znovu uvedla, že sama Rada ve svém konečném nařízení stanoví, že bionafta ve směších obsahujících 20 % nebo méně bionafty není obdobným výrobkem. Proto podle NBB není ve struktuře ustanovení základního nařízení jiná možnost než zahájit nové šetření s cílem stanovit, zda by se předmětem opatření měly stát i tyto směsi.
- (62) V reakci na tyto argumenty je nejprve třeba poznamenat, že účelem ustanovení o obcházení v článku 13 základního nařízení je čelit údajným pokusům o obcházení platných opatření. Pokud existují dostatečné zjevné důkazy, že dochází k obcházení ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení, zahájí Komise šetření s cílem zjistit, zda k obcházení skutečně dochází. V souladu s čl. 13 odst. 1 základního nařízení by měla být existence obcházení posouzena například prostřednictvím postupné analýzy, jejímž účelem je zjistit, zda došlo ke změně obchodních toků mezi USA a Unií, zda tato změna byla způsobena praktikami, zpracovatelskými

postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, a zda existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny z hlediska cen a/nebo množství.

(63) Je rovněž třeba připomenout, že šetření zaměřené na obcházení není přezkumem výrobku podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení a nemění definici dotčeného výrobku a obdobného výrobku. Článek 13 základního nařízení poskytuje příslušný právní základ pro šetření, zda dochází k obcházení u výrobku, který je předmětem opatření.

(64) V tomto ohledu bylo v žádosti obdržené Komisí podle čl. 13 odst. 3 základního nařízení rovněž uvedeno, že po uložení uvedených opatření začala být z USA do Unie vyvážena bionafta ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty, přičemž se údajně využívá hranice pro obsah bionafty stanovená v popisu dotčeného výrobku a obdobného výrobku. Šetření zkoumalo, zda lze tuto praxi považovat za obcházení podle článku 13 základního nařízení. Závěrem je třeba poznamenat, že údajné obcházení lze zkoumat pouze podle článku 13 základního nařízení.

6.2 Vývoz B20 a méně z USA do Unie

(65) Jak uvádí 20. bod odůvodnění, kód USA HTS 3824 90 40 00 obsahuje také směsi obsahující 96,5 % a méně bionafty. Podle vývozních statistik USA bylo do Unie v období šetření vyvezeno celkové množství 358 291 tun tohoto druhu směsi.

(66) Společnost BP Products North America (dále jen „BPNA“) vyvezla v období šetření značný podíl výše uvedeného množství.

(67) BPNA se neúčastnila původního šetření, jelikož zahájila svou činnost v odvětví bionafty až počátkem roku 2009, přičemž očekávala budoucí růst trhu s bionaftou v reakci na vládní mandát v USA i v zahraničí. BPNA začala vyvážet do Unie v prosinci 2009. V tomto ohledu se připomíná, že konečná opatření byla uložena v červenci 2009.

(68) Společnost BP v Unii prodávala bionaftu ve formě směsi obsahující 15 % hmotnostních nebo méně bionafty (dále jen „B15“) pocházející z USA ve Spojeném království, Francii a Nizozemsku. Ve všech případech je výrobek dále míchán, aby vyhovoval příslušným právním předpisům platným v některých členských státech, jejichž cílem je podporovat spotřebu biopaliv u čerpacích stanic, jelikož jsou v současné době považována za ekologicky udržitelná.

(69) BPNA uvedla, že směsi obsahující 15 % nebo méně nejsou pro dotčený výrobek obdobným výrobkem. Vlastnosti a tržní realita jsou velmi odlišné. Logistika (včetně přepravních omezení) spojená s výrobou a dovozem směsí s nižším obsahem se velmi liší od logistiky u vyšších stupňů. Podle BPNA jsou při přepravě směsí s obsahem nižším než 15 % tyto výrobky klasifikovány jako ropné produkty a ne jako chemické výrobky, v důsledku čehož je přeprava méně nákladná. BPNA rovněž uvedla, že mezi výkonností vyšších a nižších stupňů směsí bionafty jsou při použití v naftových motorech rozdíly.

(70) Cílem šetření ohledně obcházení je stanovit, zda bionafta ve směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty obcházela platná opatření. Může být pravdou, že směsi s nižším obsahem vedou k nižším nákladům na přepravu. Je však třeba poznamenat, že směs B20 a méně má ve srovnání s postupem výroby bionafty ve směsi s obsahem nad B20 ve skutečnosti pouze jiné složení. Změna složení směsi je jednoduchý postup. Existence směsi B20 a méně je považována pouze za mírnou změnu dotčeného výrobku, přičemž jediným rozdílem je podíl bionafty ve směsi. Je třeba rovněž poznamenat, že dotčený výrobek i směsi B20 a méně jsou nakonec určeny ke stejnému použití v Unii. Bionafta ve směsích B20 a méně a bionafta ve směsích nad B20 mají navíc stejné základní vlastnosti.

6.3 Změna obchodních toků

(71) Dovoz dotčeného výrobku z USA klesl z 1 487 790 tun v roce 2008 na 381 227 tun v roce 2009 a téměř na nulu v období šetření.

(72) V tomto ohledu je třeba poznamenat, že navzdory povinnému míchání např. B5 v Unii v průběhu původního šetření začaly být směsi B20 a méně vyváženy z USA do Unie až po uložení konečných opatření. Podle údajů získaných od spolupracujících vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byla při původním šetření vyvážena do Unie především B99,9. Bylo tomu tak

z důvodu, že tento postup maximalizoval subvence na vyvážené zboží (daňový dobropis ve výši 1 USD na galon bionafty).

(73) Proto lze stěží seznat jiný hospodářský důvod k zahájení vývozu směsi B20 a méně než snahu vyhnout se platným antidumpingovým opatřením.

(74) Podíl bionafty ve směsi je stále subvencován a dovozce se vyhýbá zaplacení dlužného antidumpingového cla. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že antidumpingové clo na směsi se použije proporcionálně na podíl bionafty ve směsi, tj. v případě dovozu směsi B15 by nezaplacené antidumpingové clo činilo až přibližně 26 EUR na tunu.

6.4 Nedostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod mimo uložení antidumpingového cla

(75) Podle BNPA nebyla směs obsahující méně bionafty než B15 vytvořena zvláště za účelem vyhýbání se clu. Společnost uvedla, že se neúčastnila původního šetření, jelikož zahájila svou činnost v odvětví bionafty počátkem roku 2009, přičemž očekávala budoucí aktivní trh s bionaftou v reakci na vládní mandát v USA i v zahraničí. Vzhledem ke specifické struktuře společnosti, její činnosti v oblasti zpracování ropy a k existenci jejích logistických zařízení v USA je výroba směsí v USA a vývoz do Unie logickým obchodním rozhodnutím. Vyváženou směsí byla vždy B15 a méně, a to z důvodu méně přísných bezpečnostních opatření: směsi do hodnoty B15 nejsou podle námořních předpisů považovány za chemické výrobky.

(76) Poznamenává se, že činnost této společnosti, pokud jde o vývoz do Unie, začala až po uložení opatření. Má se za to, že neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod překládky mimo snahu vyhnout se zaplacení platného antidumpingového cla na bionaftu pocházející z USA.

6.5 Maření vyrovnávacího účinku antidumpingového cla

(77) Vzhledem k úrovni ceny, která nezpůsobuje újmu, stanovené při původním šetření vykazoval dovoz směsi B20 a méně z USA do Unie v průběhu období šetření cenové podbízení i prodej pod cenou. Směs B20 a méně se začala dovážet až po uložení konečných opatření a její množství nejsou nevýznamná.

(78) Z toho důvodu byl vyvozen závěr, že opatření jsou mařena z hlediska množství a cen.

6.6 Důkazy o dumpingu

(79) V souladu s čl. 13 odst. 1 a 2 základního nařízení bylo zkoumáno, zda existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnotě určené při původním šetření. Srovnání vážené průměrné běžné hodnoty a vážené průměrné vývozní ceny ukázalo existenci dumpingu.

6.7 Závěr

(80) Šetření dospělo k závěru, že konečná antidumpingová cla na dovoz bionafty pocházející z USA byla obcházena dovozem bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty do Unie.

(81) Byl učiněn závěr, že hospodářským důvodem pro vývoz směsi B20 a méně bylo pouze subvencování v USA a snaha vyhnout se platbě jakýchkoliv antidumpingových cel při dovozu do Unie.

(82) BPNA požádala o osvobození od možných rozšířených opatření. Jelikož však šetření jasně prokázalo, že k dovozu B20 a méně docházelo pouze s cílem obcházet platná opatření, nelze toto osvobození udělit. Podle čl. 13 odst. 4 základního nařízení lze osvobození udělit výrobcům dotčeného výrobku, jež jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s žádnými výrobci, kteří podléhají opatřením, a že se nepodílejí na praktikách obcházení. V tomto šetření bylo zjištěno, že BPNA prováděla praktiky obcházení tím, že začala vyvázet směs B20 a méně po uložení antidumpingových a vyrovnávacích opatření bez dostatečného opodstatnění nebo hospodářského důvodu mimo uložení opatření. Kromě toho existují důkazy, že jsou účinky opatření mařeny z hlediska cen a množství a že existuje dumping ve vztahu k běžné hodnotě určené dříve.

(83) Někteří výrobci spolupracující při původním šetření požádali o osvobození od veškerých rozšířených opatření v důsledku obcházení. Bylo zjištěno, že tito výrobci v USA nevyráběli ani neprodávali bionaftu B20 a méně.

Podle čl. 13 odst. 4 základního nařízení může být žádost o osvobození zvážena pouze v průběhu šetření zaměřeného na obcházení. Je však třeba poznamenat, že článek 13 základního nařízení obsahuje ustanovení o nových subjektech.

7. OPATŘENÍ

7.1 Kanada

- (84) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem byl učiněn závěr, že konečné antidumpingové clo na dovoz bionafty pocházející z USA bylo obcházeno překládkou v Kanadě podle článku 13 základního nařízení.
- (85) V souladu s čl. 13 odst. 1 první větou základního nařízení by proto platná opatření na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z USA měla být rozšířena na dovoz téhož výrobku zasílaného z Kanady, bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Kanady.
- (86) S cílem zabránit vyhýbání se clu neověřitelnými tvrzeními, že výrobek překládaný v Kanadě byl vyroben společností podléhající individuální sazbě v konečném nařízení, by opatřením, které bude rozšířeno, mělo být opatření stanovené pro „Všechny ostatní společnosti“ v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 599/2009, což je konečné antidumpingové clo ve výši 172,2 EUR/t.
- (87) Antidumpingové clo pro směsi se použije úměrně celkovému hmotnostnímu obsahu monoalkylesterů mastných kyselin nebo parafrinovaného plynového oleje ze syntézy nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu (tj. obsahu bionafty) ve směsi.
- (88) V souladu s čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 5 základního nařízení, které stanoví, že by se každé rozšířené opatření mělo vztahovat na dovoz výrobků, které vstoupily do Unie na základě celní evidence zavedené zahajovacím nařízením, by měla být z těchto evidovaných případů dovozu bionafty zasílané z Kanady vybráno clo.

7.2 USA

- (89) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem byl učiněn závěr, že konečné antidumpingové clo na dovoz bionafty pocházející z USA bylo obcházeno dovozem B20 a méně do Unie podle článku 13 základního nařízení.
- (90) V souladu s čl. 13 odst. 1 první větou základního nařízení by proto platná opatření na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z USA měla být rozšířena na dovoz B20 a méně.
- (91) Opatření, která se rozšiřují, jsou opatření stanovená v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 599/2009.
- (92) Rozšířené antidumpingové clo pro směsi se použije úměrně celkovému hmotnostnímu obsahu monoalkyles-

terů mastných kyselin a parafrinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu (tj. obsahu bionafty) ve směsi.

- (93) V souladu s čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 5 základního nařízení, které stanoví, že by se každé rozšířené opatření mělo vztahovat na dovoz výrobků, které vstoupily do Unie na základě celní evidence zavedené zahajovacím nařízením, by měla být z těchto evidovaných případů dovozu B20 a méně pocházející z USA vybráno clo.

8. UKONČENÍ ŠETŘENÍ PROTI SINGAPURU

- (94) S ohledem na zjištění týkající se Singapuru by mělo být šetření možného obcházení antidumpingových opatření dovozem bionafty zasílané ze Singapuru ukončeno a měla by být zastavena celní evidence dovozu bionafty zasílané ze Singapuru, která byla zavedena zahajovacím nařízením.

9. ŽÁDOST O OSVOBOZENÍ

- (95) Dvě spolupracující společnosti v Kanadě, které poskytly odpověď na dotazníky, požádaly v souladu s čl. 13 odst. 4 základního nařízení o osvobození od možných rozšířených opatření.
- (96) Bylo zjištěno, že dva spolupracující kanadští výrobci se nepodíleli na praktikách obcházení, které byly předmětem tohoto šetření. Tito výrobci byli navíc schopni prokázat, že nejsou ve spojení s žádnými výrobci/vývozci bionafty v USA. Proto lze jejich žádostem o osvobození vyhovět.
- (97) Má se za to, že je v tomto případě zapotřebí zvláštních opatření, aby bylo zajištěno řádné provádění těchto osvobození. Tato zvláštní opatření spočívají v předložení platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která vyhovuje požadavkům stanoveným v příloze tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž taková faktura přiložena není, se vztahuje rozšířené antidumpingové clo.
- (98) Jedna spolupracující strana v USA, která poskytla odpověď na dotazník, také požádala v souladu s čl. 13 odst. 4 základního nařízení o osvobození od možných rozšířených opatření.
- (99) Jak je vysvětleno v 82. bodě odůvodnění, šetření však jasně prokázalo, že se tato strana podílela na praktikách obcházení vyrovnávacích opatření prostřednictvím dovozu směsi B20 a méně. V důsledku toho nelze toto osvobození udělit.
- (100) Nicméně je třeba zdůraznit, že pokud již vyvážející výrobci dumping neprovádějí, mohou tyto strany požádat o přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení.

10. POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (101) Všem zúčastněným stranám byly sděleny podstatné skutečnosti a úvahy, které vedly k výše uvedeným závěrům, a bylo jim umožněno, aby se k nim vyjádřily. Ústní a písemné připomínky předložené stranami byly zváženy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 599/2009 na dovoz monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, obecně „bionafta“, buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, pocházejících ze Spojených států amerických, se rozšiřuje na dovoz monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, obecně „bionafta“, buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu zasílaných z Kanady, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Kanady, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98 (kód TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (kód TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (kód TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (kód TARIC 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (kód TARIC 3824 90 91 10) a ex 3824 90 97 (kód TARIC 3824 90 97 01), do Unie, s výjimkou těch, které vyrábějí níže uvedené společnosti:

Země	Společnost	Doplňkový kód TARIC
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Clem, které se rozšiřuje, je clo stanovené pro „Všechny ostatní společnosti“ v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 599/2009, což je konečné antidumpingové clo ve výši 172,2 EUR/t netto.

Antidumpingové clo pro směsi se použije úměrně celkovému hmotnostnímu obsahu monoalkylesterů mastných kyselin a parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu (tj. obsahu bionafty) ve směsi.

2. Uplatnění osvobození udělených společností uvedeným v odstavci 1 nebo schváleným Komisí v souladu s čl. 4 odst. 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury, která

vyhovuje požadavkům stanoveným v příloze, celním orgánům členských států. Není-li takováto faktura předložena, použije se antidumpingové clo uložené v odstavci 1.

3. Clo rozšířené odstavcem 1 tohoto článku se vybere z dovozu zasílaného z Kanady bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Kanady, celně evidovaného v souladu s článkem 2 nařízení (EU) č. 720/2010 a čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 5 nařízení (ES) č. 1225/2009, s výjimkou výrobků vyrobených společnostmi, které jsou uvedeny v odstavci 1.

4. Použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

1. Konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 599/2009 na dovoz monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, obecně „bionafta“, buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, pocházejících ze Spojených států amerických, se rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, pocházející ze Spojených států amerických, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98 (kód TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kód TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (kód TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (kód TARIC 2710 19 41 30) a ex 3824 90 97 (kód TARIC 3824 90 97 04), do Unie.

Cla, která se rozšiřují, jsou cla stanovená v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 599/2009.

Antidumpingové clo pro směsi se použije úměrně celkovému hmotnostnímu obsahu monoalkylesterů mastných kyselin nebo parařinovaného plynového oleje ze syntézy nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu (tj. obsahu bionafty) ve směsi.

2. Cla rozšířená odstavcem 1 tohoto článku se vyberou z dovozu pocházejícího ze Spojených států amerických evidovaného podle článku 2 nařízení (EU) č. 720/2010 a čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 5 nařízení (ES) č. 1225/2009.

3. Použijí se platné celní předpisy.

Článek 3

Šetření zahájené nařízením (EU) č. 720/2010 o možném obcházení antidumpingových opatření uložených nařízením (ES) č. 599/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických prostřednictvím dovozu bionafty zasílané ze Singapur, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ ze Singapur, a o zavedení celní evidence tohoto dovozu se ukončuje.

Článek 4

1. Žádosti o osvobození od cla rozšířeného podle čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 se podávají písemně v jednom z úředních jazyků Evropské unie a musí být podepsány osobou oprávněnou k zastupování subjektu žádajícího o osvobození. Žádost musí být zaslána na adresu Evropské komise, generálního ředitelství pro obchod, ředitelství H:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/92
1049 Bruxelles
BELGIQUE
Fax: + 32 22956505

2. V souladu s čl. 13 odst. 4 nařízení (ES) č. 1225/2009 může Komise po konzultaci s poradním výborem rozhodnutím udělit dovozu od společností, jež neobcházejí antidumpingová opatření uložená nařízením (ES) č. 599/2009, osvobození od cla rozšířeného podle čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1.

Článek 5

Celní orgány se vyzývají, aby ukončily evidenci dovozu zavedenou v souladu s článkem 2 nařízení (EU) č. 720/2010.

Článek 6

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. května 2011.

Za Radu
předseda
MARTONYI J.

PŘÍLOHA

Platná obchodní faktura zmíněná v čl. 1 odst. 2 musí obsahovat prohlášení podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, v tomto formátu:

1. Jméno a funkce odpovědného pracovníka subjektu, který obchodní fakturu vystavil.
 2. Prohlášení: „Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodávané na vývoz do Evropské unie a uvedené v této faktuře, bylo vyrobeno společností (název a adresa) (doplňkový kód TARIC) v (dotčená země). Prohlašuji, že informace uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“
 3. Datum a podpis.
-

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 445/2011**ze dne 10. května 2011****o systému udělování osvědčení pro subjekty odpovědné za údržbu nákladních vozů a o změně nařízení (ES) č. 653/2007****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti ⁽¹⁾, a zejména na článek 14a uvedené směrnice,

s ohledem na doporučení Evropské agentury pro železnice ze dne 8. července 2010 pro zavedení systému udělování osvědčení pro subjekty odpovědné za údržbu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem směrnice 2004/49/ES je zlepšení přístupu služeb železniční dopravy na trh definováním společných zásad pro zajišťování a regulaci bezpečnosti železnic a pro dozor nad bezpečností železnic. Směrnice 2004/49/ES rovněž poskytuje rámec, jenž má být zaveden, aby byly prostřednictvím uplatňování stejných požadavků na udělování osvědčení v celé Unii zajištěny rovné podmínky pro všechny subjekty odpovědné za údržbu nákladních vozů.
- (2) Účelem systému udělování osvědčení je poskytnutí rámce pro harmonizaci požadavků a metod k posouzení způsobilosti subjektů odpovědných za údržbu v celé Unii.
- (3) Aniž je dotčena odpovědnost železničních podniků a provozovatelů infrastruktury za bezpečné provozování vlaků, subjekt odpovědný za údržbu by měl prostřednictvím systému údržby zajistit, aby nákladní vozy, za jejichž údržbu je odpovědný, byly v bezpečném provozuschopném stavu. Vzhledem k velké rozmanitosti metod návrhu a údržby by tento systém údržby měl být orientovaný na postupy.
- (4) Provozovatelé infrastruktury potřebují nákladní vozy využívat k přepravě stavebních materiálů nebo materiálů, jež mají být použity při činnostech souvisejících

s údržbou infrastruktury. Jestliže nákladní vozy provozují za tímto účelem, činí tak v rámci svého statutu železničního podniku. Posouzení způsobilosti provozovatele infrastruktury pro provozování nákladních vozů za tímto účelem by mělo být součástí jeho schválení z hlediska bezpečnosti podle článku 11 směrnice 2004/49/ES.

- (5) Inspekce a sledování provedené před odjezdem vlaku nebo během jízdy provádí zpravidla provozní personál železničních podniků nebo provozovatelů infrastruktury podle postupu popsaného v jejich systému řízení bezpečnosti v souladu s čl. 4 odst. 3 směrnice 2004/49/ES.
- (6) Železniční podniky nebo provozovatelé infrastruktury by měli prostřednictvím svých systémů řízení bezpečnosti zajistit zvládání všech rizik souvisejících s jejich činností včetně využívání smluvních subjektů. V této záležitosti by měl železniční podnik spoléhat na smluvní ujednání zahrnující subjekty odpovědné za údržbu všech vozů, které provozuje. Mohlo by se jednat o smlouvu mezi železničním podnikem a subjektem odpovědným za údržbu nebo o řadu smluv zahrnujících další strany, např. provozovatele. Tyto smlouvy by měly být v souladu s postupy navrženými železničním podnikem nebo provozovatelem infrastruktury v jejich systémech řízení bezpečnosti včetně pro výměnu informací.
- (7) Osvědčení pro subjekt odpovědný za údržbu (osvědčení SOÚ) je podle směrnice 2004/49/ES platné v celé Unii. Osvědčení vydaná orgány ve třetích zemích, jež byly jmenovány podle rovnocenných kritérií a splňují požadavky odpovídající požadavkům obsaženým v tomto nařízení, by měla být běžně uznávána jako rovnocenná s osvědčeními SOÚ vydanými v Unii.
- (8) Posouzení žádosti o osvědčení SOÚ orgánem udělujícím osvědčení spočívá v posouzení, zda je žadatel způsobilý řídit činnosti související s údržbou a provádět provozní funkce údržby buď sám, nebo prostřednictvím smluv uzavřených s dalšími subjekty, např. údržbářskými dílnami, pověřenými prováděním těchto funkcí nebo částí těchto funkcí.
- (9) Systém akreditace by měl poskytnout nástroj k řízení rizik tím, že zajistí, aby akreditované orgány byly způsobilé provádět svoji práci. Akreditace je kromě toho považována za prostředek k zajištění vnitrostátního a mezinárodního uznávání osvědčení SOÚ, jež byla vydána akreditovanými orgány.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44.

- (10) Pro zavedení systému umožňujícího orgánům udělujícím osvědčení provádět kontroly subjektů odpovědných za údržbu, jimž bylo osvědčení uděleno, po celé Unii, je důležité, aby všechny orgány, jež mohou udělit osvědčení jakémukoli subjektu odpovědnému za údržbu („orgány udělující osvědčení“), navzájem spolupracovaly s cílem harmonizovat přístupy k udělování osvědčení. Konkrétní požadavky na akreditaci by měly být vypracovány a schváleny v souladu s ustanoveními nařízení (ES) Evropského parlamentu a Rady č. 765/2008 ⁽¹⁾.
- (11) Pro hodnocení postupu udělování osvědčení stanoveného v tomto nařízení je důležité, aby na vytváření tohoto systému udělování osvědčení dohlížela Evropská agentura pro železnice („agentura“). Aby tuto funkci mohla plnit, musí shromáždit informace o charakteru orgánů udělujících osvědčení, jež jsou činné v této oblasti, a o počtu osvědčení vydaných subjektům odpovědným za údržbu. Rovněž je důležité, aby agentura usnadnila koordinaci orgánů udělujících osvědčení.
- (12) Nařízení Komise (ES) č. 653/2007 ze dne 13. června 2007 o používání společného evropského vzoru pro osvědčení o bezpečnosti a žádosti podle článku 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES a o platnosti osvědčení o bezpečnosti předkládaných podle směrnice 2001/14/ES ⁽²⁾ poskytuje standardní podobu osvědčení o bezpečnosti. Tuto podobu je nutno aktualizovat tak, aby obsahovala rozsáhlejší informace o subjektech odpovědných za údržbu. Nařízení (ES) č. 653/2007 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (13) Do doby plného použití systému udělování osvědčení pro subjekty odpovědné za údržbu stanoveného tímto nařízením by měla být během přechodného období uznávána platnost stávajících postupů pro udělování osvědčení pro subjekty odpovědné za údržbu a údržbářské dílny, aby bylo zajištěno nepřerušované poskytování nákladních železničních služeb, zejména na mezinárodní úrovni. Během tohoto období by vnitrostátní bezpečnostní orgány měly věnovat zvláštní pozornost rovnocennosti a shodě různých postupů pro udělování osvědčení.
- (14) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 27 směrnice 2004/49/ES,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Účel

1. Tímto nařízením se zavádí systém udělování osvědčení pro subjekty odpovědné za údržbu nákladních vozů, jak je uvedeno v článku 14a směrnice 2004/49/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽²⁾ Úř. věst. L 153, 14.6.2007, s. 9.

2. Účelem tohoto systému udělování osvědčení je poskytnout důkaz, že subjekt odpovědný za údržbu zavedl svůj systém údržby a může splnit požadavky stanovené v tomto nařízení, a zajistit tak, že všechny nákladní vozy, za jejichž údržbu je odpovědný, jsou v bezpečném provozuschopném stavu.

Článek 2

Rozsah působnosti

1. Systém udělování osvědčení se použije u každého subjektu odpovědného za údržbu nákladních vozů, jež mají být používány na železniční síti v rámci Unie.

2. Opravny či jakákoli organizace, která převezme podskupinu funkcí uvedených v článku 4, mohou systém udělování osvědčení uplatnit dobrovolně na základě zásad uvedených v článku 8 a v příloze I.

3. Odkazy na provozovatele infrastruktury v článcích 5, 7 a 12 se rozumí jako odkazy týkající se jeho činností s nákladními vozy pro dopravu materiálů pro výstavbu nebo údržbu infrastruktury. Jestliže provozovatel infrastruktury za tímto účelem provozuje nákladní vozy, považuje se, že tak činí v rámci svého statutu železničního podniku.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice stanovené v článku 3 směrnice 2004/49/ES.

2. Kromě toho se použijí tyto definice:

a) „akreditací“ se rozumí akreditace, jak je definována v čl. 2 odst. 10 nařízení (ES) č. 765/2008;

b) „osvědčením SOÚ“ se rozumí osvědčení vydané subjektu odpovědnému za údržbu pro účely čl. 14a odst. 4 směrnice 2004/49/ES;

c) „orgánem udělujícím osvědčení“ se rozumí orgán jmenovaný v souladu s článkem 10 odpovědný za udělování osvědčení subjektům odpovědným za údržbu na základě kritérií uvedených v příloze II;

d) „nákladním vozem“ se rozumí vozidlo bez vlastního pohonu navržené pro účely přepravy nákladu či jiných materiálů, jež mají být použity při činnostech, jako je výstavba či údržba infrastruktury;

e) „údržbářskou dílnou“ se rozumí mobilní nebo stálý subjekt sestávající ze zaměstnanců, včetně zaměstnanců s odpovědností za řízení, z nástrojů a zařízení uspořádaných za účelem provádění údržby vozidel a jejich částí, konstrukčních součástí a podsestav;

- f) „uvolněním do provozu“ se rozumí ujištění dané subjektem provádějícím údržbu vedoucím údržby vozového parku, že údržba byla provedena podle příkazů k provedení údržby;
- g) „vrácením do provozu“ se rozumí ujištění vycházející z uvolnění do provozu dané uživateli, např. železničnímu podniku nebo provozovateli subjektem odpovědným za údržbu, že všechny příslušné údržbářské práce byly provedeny a vůz, který byl předtím vyňat z provozu, je ve stavu, ve kterém je možné jej bezpečně používat, případně s dočasnými omezeními.

Článek 4

Systém údržby

1. Systém údržby sestává z těchto funkcí:
 - a) funkce řízení, jež spočívá v dohledu nad funkcemi údržby uvedenými pod písmeny b) až d) a v jejich koordinaci a která zajišťuje, že nákladní vůz v železničním systému se nachází v bezpečném stavu;
 - b) funkce rozvoje údržby, jež spočívá v odpovědnosti za správu dokumentace o údržbě, včetně jejího uspořádání, na základě údajů o konstrukci a provozu a rovněž na základě provádění údržby a využívání zkušeností;
 - c) funkce řízení údržby vozového parku, jež spočívá v řízení vyjímání nákladních vozů z provozu za účelem provedení údržby a jejich vracení do provozu po provedení údržby; a
 - d) funkce provádění údržby, jež spočívá v provádění potřebné technické údržby nákladního vozu nebo jeho částí, včetně dokumentace o uvolnění do provozu.
2. Subjekt odpovědný za údržbu zajistí, že funkce uvedené v odstavci 1 budou plněny v souladu s požadavky a hodnotícími kritérii stanovenými v příloze III.
3. Subjekt odpovědný za údržbu provádí funkci řízení sám, ale funkce údržby uvedené v odst. 1 písm. b) až d) nebo jejich části může svěřit jiným smluvním stranám podle ustanovení článku 8. V případě, že se uchýlí ke svěřením činností vnějším subjektům, zajistí subjekt odpovědný za údržbu uplatňování zásad stanovených v příloze I.
4. Bez ohledu na platné smlouvy o svěřením činností vnějším subjektům zodpovídá subjekt odpovědný za údržbu za výsledek činností údržby, které řídí, a zavede systém ke sledování jejich provádění.

Článek 5

Vztahy mezi stranami podílejícími se na procesu údržby

1. Každý železniční podnik nebo provozovatel infrastruktury zajistí, aby nákladní vozy, které provozuje, měly před odjezdem přidělen subjekt odpovědný za údržbu, jemuž bylo uděleno osvědčení, a aby použití vozů odpovídalo rozsahu působnosti osvědčení.
2. Všechny strany podílející se na procesu údržby si vyměňují příslušné informace o údržbě v souladu s kritérii uvedenými v částech I.7 a I.8 přílohy III.
3. Železniční podnik může na základě smluvních ujednání požadovat informace o údržbě nákladního vozu pro účely provozu. Subjekt odpovědný za údržbu nákladního vozu na tyto požadavky reaguje buď přímo, nebo prostřednictvím jiných smluvních stran.
4. Subjekt odpovědný za údržbu může na základě smluvních ujednání požadovat informace o provozování nákladního vozu. Železniční podnik nebo provozovatel infrastruktury na tyto požadavky reaguje buď přímo, nebo prostřednictvím jiných smluvních stran.
5. Všechny smluvní strany si vyměňují informace o selháních vztahujících se k bezpečnosti, o nehodách, mimořádných událostech, nebezpečných situacích a dalších nebezpečných jevech a rovněž o každém případném omezení v používání nákladních vozů.
6. Osvědčení subjektů odpovědných za údržbu se uznává jako důkaz schopnosti železničního podniku nebo provozovatele infrastruktury splnit požadavky, kterými se řídí údržba a usměrňování smluvních subjektů a dodavatelů, uvedené v příloze II bodech B.1, B.2, B.3 a C.1 nařízení Komise (EU) č. 1158/2010 z 9. prosince 2010 o společné bezpečnostní metodě pro posuzování shody s požadavky pro získání osvědčení o bezpečnosti železnic ⁽¹⁾ a nařízení Komise č. 1169/2010 ze dne 10. prosince 2010 o společné bezpečnostní metodě pro posuzování shody s požadavky pro získání schválení z hlediska bezpečnosti železnic ⁽²⁾, pokud vnitrostátní bezpečnostní orgán nemůže prokázat existenci významného bezpečnostního rizika.
7. Má-li smluvní strana, zejména železniční podnik, oprávněný důvod se domnívat, že určitý subjekt odpovědný za údržbu nesplňuje požadavky čl. 14a odst. 3 směrnice 2004/49/ES nebo požadavky na udělování osvědčení podle tohoto nařízení, neprodleně o tom informuje příslušný orgán udělující osvědčení. Orgán udělující osvědčení učiní vhodné kroky, aby prověřil, zda je tvrzení o nesplnění požadavků odůvodněné, a informuje o výsledcích svého šetření zúčastněné strany (případně včetně příslušného vnitrostátního bezpečnostního orgánu).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 326, 10.12.2010, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. L 327, 11.12.2010, s. 13.

8. V případě, že dojde ke změně subjektu odpovědného za údržbu, držitel registrace, jak je uvedeno v čl. 33 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES⁽¹⁾, informuje v patřičné lhůtě registrační subjekt, jak je popsán v čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Komise 2007/756/ES⁽²⁾, tak aby registrační subjekt mohl aktualizovat celostátní registr vozidel.

Původní subjekt odpovědný za údržbu dodá dokumentaci o údržbě buď držiteli registrace, nebo novému subjektu odpovědnému za údržbu.

Bývalý subjekt odpovědný za údržbu je zproštěn svých povinností okamžikem, kdy je vyjmut z celostátního registru vozidel. Jestliže k datu zrušení registrace bývalého subjektu odpovědného za údržbu žádný nový subjekt nepotvrdil přijetí statusu subjektu odpovědného za údržbu, registrace vozidla je pozastavena.

Článek 6

Orgány udělující osvědčení

1. Osvědčení SOÚ udělí jakýkoli orgán oprávněný k udělování osvědčení, který si žádající subjekt odpovědný za údržbu zvolí.

2. Členské státy zajistí, že orgány udělující osvědčení dodržují všeobecná kritéria a zásady stanovené v příloze II a jsou v souladu s veškerými dalšími odvětvovými akreditačními systémy.

3. Členské státy přijmou opatření nutná k zajištění toho, aby rozhodnutí přijatá orgány udělujícími osvědčení podléhala soudnímu přezkoumání.

4. V zájmu sjednocení přístupů k posuzování žádostí spolu orgány udělující osvědčení navzájem spolupracují jak v rámci členských států, tak v celé Unii.

5. Agentura organizuje a usnadňuje spolupráci mezi orgány udělujícími osvědčení.

Článek 7

Systém udělování osvědčení pro subjekty odpovědné za údržbu

1. Udělování osvědčení je založeno na posouzení schopnosti subjektu odpovědného za údržbu splnit příslušné požadavky v příloze III a důsledně je uplatňovat. Zahrnuje systém dohledu, který zajišťuje průběžné dodržování platných požadavků poté, co bylo osvědčení SOÚ uděleno.

2. Subjekty odpovědné za údržbu žádají o udělení osvědčení prostřednictvím příslušného formuláře v příloze IV, přičemž předloží písemné doklady o postupech popsaných v příloze III. Neprodleně předloží všechny doplňkové informace požadované orgánem udělujícím osvědčení. Orgány udělující osvědčení použijí při posuzování žádostí požadavky a hodnotící kritéria stanovené v příloze III.

3. Orgán udělující osvědčení přijme rozhodnutí nejpозději do čtyř měsíců poté, co mu subjekt odpovědný za údržbu žádající o osvědčení předloží veškeré potřebné informace a jakékoli vyžádané doplňující informace. Orgán udělující osvědčení provede před udělením osvědčení nezbytné posouzení na pracovišti či pracovištích subjektu odpovědného za údržbu. Rozhodnutí o udělení osvědčení bude subjektu odpovědnému za údržbu sděleno za použití příslušného formuláře obsaženého v příloze V.

4. Osvědčení SOÚ je platné po dobu maximálně pěti let. Držitel osvědčení neprodleně informuje orgán udělující osvědčení o všech významných změnách v okolnostech platných v době, kdy bylo uděleno původní osvědčení, aby orgán udělující osvědčení mohl rozhodnout, zda má osvědčení změnit, obnovit nebo zrušit.

5. Orgán udělující osvědčení podrobně vyloží důvody, z nichž každé jeho rozhodnutí vychází. Orgán udělující osvědčení oznámí subjektu odpovědnému za údržbu své rozhodnutí se zdůvodněním a zároveň uvede postup a lhůtu pro odvolání a kontaktní údaje odvolacího orgánu.

6. Orgán udělující osvědčení provádí nejméně jednou za rok dohled na vybraných pracovištích, která zeměpisně i funkčně reprezentují všechny činnosti subjektů odpovědných za údržbu, kterým vydal osvědčení, aby ověřil, že subjekty i nadále splňují kritéria stanovená v příloze III.

7. Zjistí-li orgán udělující osvědčení, že subjekt odpovědný za údržbu již nesplňuje požadavky, na jejichž základě mu bylo vydáno osvědčení SOÚ, v závislosti na míře nesouladu se se subjektem odpovědným za údržbu dohodne na plánu na zlepšení, omezí působnost tohoto osvědčení nebo pozastaví platnost tohoto osvědčení.

V případě trvalého neplnění požadavků na udělení osvědčení nebo plánu na zlepšení omezí orgán udělující osvědčení působnost osvědčení SOÚ, nebo jej zruší, přičemž uvede důvody svého rozhodnutí a zároveň i postup a lhůtu pro odvolání a kontaktní údaje odvolacího orgánu.

8. V případě, že železniční podnik nebo provozovatel infrastruktury požádá o osvědčení o bezpečnosti nebo o schválení z hlediska bezpečnosti, platí pro nákladní vozy, které používá, toto:

a) v případě, že jsou nákladní vozy udržovány žadatelem, pak žadatel buď jako součást své žádosti přiloží platné osvědčení SOÚ, pokud je k dispozici, nebo je jeho schopnost vykonávat funkci subjektu odpovědného za údržbu posouzena jako součást jeho žádosti o osvědčení o bezpečnosti nebo o schválení z hlediska bezpečnosti;

b) v případě, že jsou nákladní vozy udržovány jinými stranami než žadatelem, žadatel prostřednictvím svého systému řízení bezpečnosti zajistí usměrňování všech rizik souvisejících s jeho činností včetně používání takových vozů, u nichž se zejména použijí ustanovení článku 5 tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 191, 18.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 305, 23.11.2007, s. 30.

Orgány udělující osvědčení a vnitrostátní bezpečnostní orgány si za všech okolností aktivně vyměňují názory, aby se vyvarovaly zdvojení posuzování.

Článek 8

Systém udělování osvědčení pro funkce údržby svěřené vnějšímu subjektu

1. Rozhodne-li se subjekt odpovědný za údržbu svěřit jednu nebo více funkcí uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. b), c) a d) nebo jejich části vnějšímu subjektu, lze na základě dobrovolného osvědčení smluvní strany vydaného v rámci systému udělování osvědčení podle tohoto nařízení předpokládat, že subjekt odpovědný za údržbu splňuje příslušné požadavky stanovené v příloze III, pokud se na tyto požadavky vztahuje dobrovolné osvědčení smluvní strany. Pokud toto osvědčení nebylo vydáno, subjekt odpovědný za údržbu předvede orgánu udělujícímu osvědčení, jakým způsobem plní všechny požadavky stanovené v příloze III s ohledem na funkce, jež se rozhodl svěřit vnějšímu subjektu.

2. Osvědčení pro funkce údržby nebo jejich části, jež byly svěřeny vnějšímu subjektu, vydají orgány udělující osvědčení, podle téhož postupu, jaký je uveden v článcích 6 a 7 a v čl. 10 odst. 3, přičemž jej přizpůsobí konkrétnímu případu žadatele. Tato osvědčení platí v celé Unii.

Při posuzování žádostí o osvědčení pro funkce údržby nebo jejich části, jež byly svěřeny vnějšímu subjektu, dodrží orgány udělující osvědčení zásady stanovené v příloze I.

Článek 9

Úloha režimu dohledu

Má-li vnitrostátní bezpečnostní orgán oprávněný důvod domnívat se, že konkrétní subjekt odpovědný za údržbu nesplňuje požadavky čl. 14a odst. 3 směrnice 2004/49/ES nebo požadavky na udělení osvědčení dle tohoto nařízení, bez prodlení přijme potřebné rozhodnutí a o svém rozhodnutí informuje Komisi, agenturu, ostatní příslušné orgány, orgán udělující osvědčení a jiné zúčastněné strany.

Článek 10

Poskytování informací Komisi a agentuře

1. Členské státy nejpozději do 30. listopadu 2011 informují Komisi, zda jsou orgány udělující osvědčení akreditované orgány, uznané orgány nebo vnitrostátní bezpečnostní orgány. Rovněž oznámí Komisi jakoukoli změnu této situace, a to do jednoho měsíce od této změny.

2. Členské státy nejpozději do 31. května 2012 oznámí agentuře uznané orgány udělující osvědčení. Akreditační orgány podle definice v nařízení (ES) č. 765/2008 informují agenturu

o akreditovaných orgánech udělujících osvědčení. Agentuře bude rovněž oznámena jakákoli změna, a to do jednoho měsíce od této změny.

3. Orgány udělující osvědčení informují agenturu o veškerých vydaných, pozměněných, obnovených nebo zrušených osvědčeních SOÚ nebo osvědčeních pro konkrétní funkce podle čl. 4 odst. 1 do jednoho týdne od svého rozhodnutí a použijí k tomu formuláře obsažené v příloze V.

4. Agentura uchovává záznamy o všech informacích oznámených na základě znění odstavců 2 a 3 a zpřístupní je veřejnosti.

Článek 11

Změna nařízení (ES) č. 653/2007

Příloha I nařízení (ES) č. 653/2007 se nahrazuje textem uvedeným v příloze VI tohoto nařízení.

Článek 12

Přechodná ustanovení

1. Použijí se následující přechodná ustanovení, aniž je dotčen článek 9.

2. Ode dne 31. května 2012 bude subjektům odpovědným za údržbu nákladních vozů vydáno každé osvědčení SOÚ v souladu s tímto nařízením, aniž je dotčen čl. 14a odst. 8 směrnice 2004/49/ES.

3. Osvědčení vydaná orgánem udělujícím osvědčení nejpozději do 31. května 2012 na základě zásad a kritérií rovnocenných se zásadami a kritérii uvedenými v memorandu o porozumění, jež stanoví základní zásady společného systému udělování osvědčení pro subjekty odpovědné za údržbu nákladních vozů a jež bylo podepsáno členskými státy dne 14. května 2009, jsou považována za rovnocenná s osvědčeními SOÚ vydanými podle tohoto nařízení po původní dobu jejich platnosti, nejpozději do 31. května 2015.

4. Osvědčení vydaná orgánem udělujícím osvědčení subjektům odpovědným za údržbu nejpozději do 31. května 2012 na základě vnitrostátních právních předpisů existujících před vstupem tohoto nařízení v platnost, které jsou rovnocenné tomuto nařízení, zejména článkům 6 a 7 a přílohám I a III, jsou považována za rovnocenná s osvědčeními SOÚ vydanými podle tohoto nařízení po původní dobu jejich platnosti, nejpozději do 31. května 2015.

5. Osvědčení vydaná údržbářským dílnám nejpozději do 31. května 2014 na základě vnitrostátních právních předpisů

existujících před vstupem tohoto nařízení v platnost, které jsou rovnocenné tomuto nařízení, jsou považována za rovnocenná s osvědčeními pro údržbářské dílny přebírající funkci provádění údržby vydanými podle tohoto nařízení po původní dobu jejich platnosti, nejpozději do 31. května 2017.

6. Aniž by byly dotčeny odstavce 3 až 5, subjektům odpovědným za údržbu nákladních vozů registrovaným v celostátním registru vozidel nejpozději do 31. května 2012 se uděluje osvědčení podle tohoto nařízení nejpozději do 31. května 2013. Během tohoto období se uznávají jako rovnocenná osvědčením SOÚ vydaným podle tohoto nařízení vlastní prohlášení o shodě subjektů odpovědných za údržbu s příslušnými požadavky tohoto nařízení nebo memoranda o porozumění, jež stanoví základní zásady společného systému

udělování osvědčení pro subjekty odpovědné za údržbu nákladních vozů, podepsaného členskými státy dne 14. května 2009.

7. Železniční podniky a provozovatelé infrastruktury, kterým již bylo uděleno osvědčení v souladu s články 10 a 11 směrnice 2004/49/ES nejpozději do 31. května 2012, nemusí žádat o osvědčení SOÚ na původní dobu platnosti svých osvědčení na údržbu vozů, za které jsou odpovědní jako subjekty odpovědné za údržbu.

Článek 13

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. května 2011.

Za Komisi

José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA I

Zásady pro organizace žádající o osvědčení pro funkce údržby svěřené subjektem odpovědným za údržbu vnějšímu subjektu

1. Pro udělování osvědčení pro subjekt nebo organizaci přebírající jednu nebo více funkcí údržby subjektu odpovědného za údržbu (rozvoj údržby, řízení údržby vozového parku, provádění údržby) nebo jejich částí platí tyto požadavky a hodnotící kritéria uvedené v příloze III:
 - a) požadavky a hodnotící kritéria stanovené v příloze III oddíle I, přizpůsobené typu organizace a rozsahu služby;
 - b) požadavky a hodnotící kritéria popisující konkrétní funkci nebo funkce údržby.
 2. Pro udělování osvědčení pro údržbářskou dílnu přebírající funkci provádění údržby se použijí tyto požadavky a hodnotící kritéria popsané v příloze III:
 - a) požadavky a hodnotící kritéria stanovené v oddíle I přílohy III, které je nutno přizpůsobit konkrétní činnosti údržbářské dílny vykonávající funkci provádění údržby;
 - b) postupy popisující funkci provádění údržby.
-

PŘÍLOHA II

Kritéria pro akreditaci nebo uznávání orgánů udělujících osvědčení podílejících se na posuzování a udělování osvědčení SOÚ**1. ORGANIZACE**

Orgán udělující osvědčení musí doložit svou organizační strukturu, z níž jsou patrné povinnosti, odpovědnosti a pravomoci vedení a dalších zaměstnanců podílejících se na udělování osvědčení a všech výborů. Je-li orgán udělující osvědčení vymezenou částí právního subjektu, musí tato struktura zahrnovat linii pravomocí a vztahy k ostatním stranám v rámci téhož právního subjektu.

2. NEZÁVISLOST

Orgán udělující osvědčení musí být při svém rozhodování organizačně i funkčně nezávislý na železničních podnicích, provozovatelích infrastruktury, provozovatelích, výrobcích a subjektech odpovědných za údržbu a nesmí poskytovat podobné služby.

Musí být zaručena nezávislost zaměstnanců odpovědných za kontroly udělování osvědčení. Žádný úředník nesmí být odměňován na základě počtu provedených kontrol nebo jejich výsledků.

3. ZPŮSOBILOST

Orgán udělující osvědčení a zúčastnění zaměstnanci musí mít potřebnou odbornou způsobilost, zejména s ohledem na organizaci údržby nákladních vozů a příslušný systém údržby.

Orgán udělující osvědčení musí prokázat:

- a) řádné zkušenosti s posuzováním systémů řízení;
- b) znalosti platných požadavků právních předpisů.

Tým vytvořený pro dohled nad subjekty odpovědnými za údržbu musí mít zkušenosti v příslušných oblastech, přičemž musí prokázat zejména:

- a) odpovídající znalosti platných evropských právních předpisů a porozumění těmto předpisům;
- b) příslušnou technickou způsobilost;
- c) alespoň tři roky odpovídajících zkušeností s údržbou všeobecně;
- d) dostatečné zkušenosti s údržbou nákladních vozů nebo alespoň s údržbou v rovnocenných průmyslových odvětvích.

4. NESTRANNOST

Rozhodnutí orgánu udělujícího osvědčení musí vycházet z objektivních důkazů o splnění či nesplnění požadavků, které orgán udělující osvědčení obdrží, a jeho rozhodnutí nesmí být ovlivněna jinými zájmy ani jinými stranami.

5. ODPOVĚDNOST

Orgán udělující osvědčení není odpovědný za zajištění trvalého dodržování požadavků pro udělení osvědčení.

Orgán udělující osvědčení je odpovědný za posouzení dostatečného množství objektivních důkazů, na jejichž základě rozhodne o udělení osvědčení.

6. OTEVŘENOST

Orgán udělující osvědčení musí veřejnosti poskytnout přístup k příslušným a aktuálním informacím o svém postupu auditu a udělování osvědčení nebo tyto informace zveřejnit. Rovněž musí poskytovat informace o statusu osvědčení jakékoli organizace (včetně udělení, prodloužení, trvání, obnovení, pozastavení, omezení působnosti nebo odebrání osvědčení), aby byla budována důvěra v bezúhonnost a spolehlivost udělování osvědčení. Otevřenost je zásada přístupu k příslušným informacím nebo jejich zveřejnění.

7. DŮVĚRNOST

Aby orgán udělující osvědčení získal přednostní přístup k informacím, jež potřebuje k náležitému posouzení dodržování požadavků na udělení osvědčení, musí zachovávat důvěrnost veškerých obchodních informací o klientovi.

8. SCHOPNOST REAGOVAT NA STÍŽNOSTI

Orgán udělující osvědčení musí zavést postup pro vyřizování stížností na rozhodnutí a další činnosti související s udělováním osvědčení.

9. ODPOVĚDNOST A FINANCOVÁNÍ

Orgán udělující osvědčení musí být schopen prokázat, že posoudil rizika vyplývající z jeho činností souvisejících s udělováním osvědčení a že přijal vhodná opatření (včetně pojištění nebo rezerv) pokrývající odpovědnost vyplývající z jeho působení ve všech oblastech jeho činnosti a ve všech zeměpisných oblastech, v nichž působí.

PŘÍLOHA III

Požadavky a hodnotící kritéria pro organizace žádající o osvědčení SOÚ nebo o osvědčení pro funkce údržby svěřené subjektem odpovědným za údržbu vnějšímu subjektu**I. Požadavky a hodnotící kritéria pro funkci řízení****1. Vedení – závazek k rozvoji a provádění systému údržby organizace a k neustálému zlepšování jeho účinnosti**

Organizace musí mít postupy pro:

- a) zavedení politiky údržby vhodné pro typ dané organizace a rozsah služeb, schválené výkonným ředitelem organizace nebo jeho zástupcem;
- b) zajištění, že budou stanoveny bezpečnostní cíle v souladu s právním rámcem, typem organizace, rozsahem služeb a příslušnými riziky;
- c) posouzení celkové úrovně bezpečnosti ve vztahu k bezpečnostním cílům organizace;
- d) vytváření plánů a postupů pro dosažení jejich bezpečnostních cílů;
- e) zajištění dostupnosti zdrojů potřebných k provádění veškerých postupů za účelem splnění požadavků uvedených v této příloze;
- f) určení a řízení vlivu dalších řídicích činností na systém údržby;
- g) zajištění, že vrcholové vedení zná výsledky sledování provádění a auditů a převezme celkovou odpovědnost za uskutečnění změn v systému údržby;
- h) zajištění, že zaměstnanci a jejich zástupci jsou přiměřeně zastoupeni a konzultováni při určování, rozvíjení, sledování a přezkoumávání bezpečnostních aspektů všech souvisejících postupů, do nichž mohou být zapojeni zaměstnanci.

2. Posouzení rizik – strukturovaný přístup k posouzení rizik spojených s údržbou nákladních vozů, včetně rizik přímo vyplývajících z provozních postupů a činností dalších organizací nebo osob, a k určení vhodných opatření k řízení rizik**2.1 Organizace musí mít postupy pro:**

- a) analýzu rizik v souvislosti s rozsahem činností prováděných organizací, včetně rizik vyplývajících ze závad a konstrukčních nesrovnalostí či selhání v průběhu životního cyklu;
- b) vyhodnocení rizik uvedených pod písmenem a);
- c) vytváření a zavádění opatření k řízení rizik.

2.2 Organizace musí mít zavedené postupy a opatření pro rozeznávání potřeby a povinnosti spolupracovat s provozovateli, železničními podniky, provozovateli infrastruktury nebo jinými zúčastněnými stranami.**2.3 Organizace musí mít postupy pro posuzování rizik za účelem řízení změn ve vybavení, postupech, organizaci, přijímání zaměstnanců nebo v rozhraní a uplatňovat nařízení Komise (ES) č. 352/2009 ⁽¹⁾.****2.4 Organizace musí mít postupy pro posuzování rizik, jejichž účelem je zohlednit potřebu určit, zajistit a zachovávat vhodné pracovní prostředí, jež je v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy, zejména se směrnicí Rady 89/391/EHS ⁽²⁾.****3. Sledování – strukturovaný přístup pro zajištění, že opatření k řízení rizik jsou zavedena, správně fungují a plní cíle organizace****3.1 Organizace musí mít postup pro pravidelné shromažďování, sledování a analyzování příslušných údajů o bezpečnosti, včetně informací o:**

- a) provádění příslušných postupů;
- b) výsledcích postupů (včetně veškerých sjednaných služeb a produktů);

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 29.4.2009, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1.

- c) účinnosti opatření pro řízení rizik;
 - d) zkušenostech, selháních, závadách a opravách, k nimž dochází během každodenního provozu a údržby.
- 3.2 Organizace musí mít postupy pro zajištění, že nehody, mimořádné události, nebezpečné situace a další nebezpečné jevy budou nahlášeny, zaprotokolovány, vyšetřeny a analyzovány.
- 3.3 Pro pravidelný přezkum veškerých postupů musí mít organizace systém vnitřního auditu, jenž je nezávislý, nestranný a funguje transparentně. Tento systém musí obsahovat postupy pro:
- a) vytváření plánu vnitřního auditu, který lze revidovat v závislosti na výsledcích předchozích auditů a sledování provádění;
 - b) analýzu a vyhodnocení výsledků auditů;
 - c) navrhování a zavádění konkrétních nápravných opatření/kroků;
 - d) ověření účinnosti předchozích opatření/kroků.
4. Neustálé zlepšování – *strukturovaný přístup k analyzování informací získaných v průběhu pravidelného sledování a provádění auditů či z jiných příslušných zdrojů a pro využívání výsledků pro ponaučení a přijetí preventivních či nápravných opatření k zachování nebo zvýšení úrovně bezpečnosti*
- Organizace musí mít postupy pro zajištění, že:
- a) jsou napraveny zjištěné nedostatky;
 - b) jsou zavedeny nové výsledky vývoje v oblasti bezpečnosti;
 - c) zjištění vnitřního auditu jsou využívána ke zlepšování systému;
 - d) jsou v případě potřeby prováděna preventivní či nápravná opatření k zajištění toho, aby železniční systém odpovídal normám a jiným požadavkům v průběhu životnosti vybavení a během provozu;
 - e) příslušné informace týkající se vyšetřování a příčin nehod, mimořádných událostí, nebezpečných situací a dalších nebezpečných jevů jsou využity k ponaučení a v případě potřeby k přijetí opatření ke zlepšení úrovně bezpečnosti;
 - f) příslušná doporučení vnitrostátního bezpečnostního orgánu, vnitrostátního orgánu pro vyšetřování a doporučení na základě odvětvových či vnitřních šetření jsou vyhodnocena, a je-li to vhodné, provedena;
 - g) příslušné zprávy/informace od železničních podniků/provozovatelů infrastruktury a provozovatelů či z jiných příslušných zdrojů jsou zváženy a zohledněny.
5. Struktura a odpovědnost – *strukturovaný přístup k vymezení odpovědností jednotlivců a skupin v zájmu zajištění plnění bezpečnostních cílů organizace*
- 5.1 Organizace musí mít postupy pro rozdělení odpovědností za veškeré příslušné postupy v rámci organizaci.
- 5.2 Organizace musí mít postupy pro jasné vymezení oblastí odpovědnosti souvisejících s bezpečností a přidělení odpovědností ke konkrétním funkcím, jež s nimi souvisejí, a rovněž k jejich rozhraním. Patří sem výše uvedené postupy mezi organizací a provozovateli, a je-li to vhodné, železničními podniky a provozovateli infrastruktury.
- 5.3 Organizace musí mít postupy pro zajištění, že zaměstnanci, kteří byli v rámci organizace pověřeni odpovědností, mají pravomoc, způsobilost a odpovídající zdroje, aby mohli vykonávat své funkce. Odpovědnost a způsobilost by spolu měly souviset, měly by být slčitelné s daným úkolem a pověření musí být provedeno písemně.
- 5.4 Organizace musí mít postupy pro zajištění koordinace činností souvisejících s příslušnými postupy v rámci celé organizace.
- 5.5 Organizace musí mít postupy pro to, aby osoby s funkcí v řízení bezpečnosti nesly odpovědnost za svůj výkon.
6. Řízení způsobilosti – *strukturovaný přístup k zajištění, že zaměstnanci mají potřebnou způsobilost, aby za všech okolností bezpečně, účinně a efektivně plnili cíle organizace*
- 6.1 Organizace musí zavést systém řízení způsobilosti, který umožní:
- a) určit pracovní místa s odpovědností za provádění veškerých postupů v rámci systému, jež jsou nezbytné ke splnění požadavků uvedených v této příloze;
 - b) určit pracovní místa zahrnující úkoly týkající se bezpečnosti;

- c) přidělit příslušné úkoly zaměstnancům s odpovídající způsobilostí.
- 6.2 V rámci systému řízení způsobilosti organizace musí být zavedeny postupy pro řízení způsobilosti zaměstnanců, mezi něž patří alespoň:
- a) určení znalostí, dovedností a zkušeností požadovaných pro úkoly související s bezpečností, jak přísluší odpovědnostem zaměstnanců;
 - b) zásady výběru zaměstnanců, včetně základní úrovně vzdělání, duševní způsobilosti a fyzické zdatnosti;
 - c) úvodní odborná příprava a kvalifikace či udělení osvědčení o získané způsobilosti a dovednostech;
 - d) ujištění, že všichni zaměstnanci si uvědomují význam a důležitost svých činností a vědí, jak přispívají k dosažení bezpečnostních cílů;
 - e) průběžná odborná příprava a pravidelné obnovování stávajících znalostí a dovedností;
 - f) je-li to vhodné, pravidelné kontroly způsobilosti, duševní způsobilosti a fyzické zdatnosti;
 - g) podle potřeby zvláštní opatření v případech nehod/mimořádných událostí či dlouhé nepřítomnosti v práci.
7. Informace – *strukturovaný přístup k zajištění, že osoby provádějící posouzení a přijímající rozhodnutí na všech úrovních organizace mají přístup k důležitým informacím*
- 7.1 Organizace musí mít postupy pro vymezení způsobů podávání zpráv, aby bylo zajištěno, že v rámci samotného subjektu a při jeho stycích s ostatními aktéry, včetně provozovatelů infrastruktury, železničních podniků a provozovatelů, jsou informace o veškerých příslušných postupech řádně vyměňovány a bezodkladně a přehledným způsobem předkládány osobě, která má náležitou funkci jak ve vlastní organizaci, tak v ostatních organizacích.
- 7.2 Aby byla zajištěna náležitá výměna informací, musí mít organizace postupy pro:
- a) přijímání a zpracovávání konkrétních informací;
 - b) určení, vytváření a šíření konkrétních informací;
 - c) zpřístupnění spolehlivých a aktuálních informací.
- 7.3 Organizace musí mít postupy pro zajištění, že klíčové provozní informace jsou:
- a) relevantní a platné;
 - b) přesné;
 - c) úplné;
 - d) náležitě aktualizované;
 - e) kontrolované;
 - f) konzistentní a snadno srozumitelné (včetně použitého jazyka);
 - g) před uplatněním sděleny zaměstnancům;
 - h) snadno dostupné zaměstnancům, kterým jsou v případě potřeby poskytnuty kopie.
- 7.4 Požadavky stanovené v bodech 7.1, 7.2 a 7.3 se uplatní zejména u následujících provozních informací:
- a) kontroly přesnosti a úplnosti celostátního registru vozidel v souvislosti s identifikací (včetně prostředků) a registrací nákladních vozů, jež organizace udržuje;
 - b) dokumentace o údržbě;
 - c) podpora poskytnutá provozovatelům, případně jiným stranám, včetně železničních podniků/provozovatelů infrastruktury;
 - d) kvalifikace zaměstnanců a navazující dohled během rozvoje údržby;
 - e) informace o činnosti (včetně počtu ujetých kilometrů, druhu a rozsahu činností, problémů/mimořádných událostí) a požadavcích železničních podniků, provozovatelů a provozovatelů infrastruktury;
 - f) záznamy o provedené údržbě, včetně informací o nedostatcích zjištěných při inspekcích a o nápravných opatřeních přijatých železničními podniky nebo provozovateli infrastruktury, např. inspekcích a sledováních provedených před odjezdem vlaku nebo během jízdy;
 - g) uvolnění do provozu a návrat do provozu;
 - h) příkazy k provedení údržby;

- i) technické informace, jež mají být poskytnuty železničním podnikům/provozovatelům infrastruktury a provozovatelům, pokud jde o pokyny k údržbě;
 - j) tísňové informace týkající se situací, kdy je narušen bezpečný provozuschopný stav, které mohou spočívat:
 - i) v uložení omezení použití nebo konkrétních provozních podmínek pro nákladní vozy, za jejichž údržbu je organizace odpovědná, nebo pro jiná vozidla stejné série i v případě, že za jejich údržbu odpovídají jiné subjekty odpovědné za údržbu, přičemž by tyto informace měly být předány také všem zúčastněným stranám,
 - ii) v naléhavých informacích o problémech souvisejících s bezpečností zjištěných během údržby, jako jsou nedostatky odhalené na konstrukčních součástech, jež jsou společné různým typům či sériím vozidel;
 - k) veškeré příslušné informace/údaje, jež jsou potřebné pro předložení výroční zprávy o údržbě orgánu udělujícímu osvědčení a příslušným zákazníkům (včetně provozovatelů), přičemž tato zpráva musí být rovněž na požádání dána k dispozici vnitrostátním bezpečnostním orgánům.
8. Dokumentace – *strukturovaný přístup k zajištění zpětné výsledovatelnosti veškerých příslušných informací*
- 8.1 Organizace musí mít zavedené vhodné postupy pro zajištění, že jsou veškeré příslušné postupy řádně dokumentovány.
- 8.2 Organizace musí mít vhodné postupy pro:
- a) pravidelné sledování a aktualizaci veškeré příslušné dokumentace;
 - b) formátování, vytváření, šíření a kontrolu změn veškeré příslušné dokumentace;
 - c) přijímání, shromažďování a archivování veškeré příslušné dokumentace.
9. Uzavírání smluv – *strukturovaný přístup k zajištění, že subdodavatelské činnosti jsou vhodně řízeny tak, aby byly dosaženy cíle organizace*
- 9.1 Organizace musí mít zavedené postupy pro zajištění, že jsou určeny produkty a služby související s bezpečností.
- 9.2 Při využívání smluvních stran a/nebo dodavatelů produktů a služeb souvisejících s bezpečností, musí mít organizace zavedené postupy k tomu, aby v době výběru ověřila, že:
- a) smluvní strany, subdodavatelé a dodavatelé jsou způsobilí;
 - b) smluvní strany, subdodavatelé a dodavatelé mají systém údržby a řízení, který je přiměřený a dokumentovaný.
- 9.3 Organizace musí mít postup pro určení požadavků, jež musí tyto smluvní strany a dodavatelé splnit.
- 9.4 Organizace musí mít postupy pro sledování informovanosti dodavatelů a/nebo smluvních stran ohledně rizik, která s sebou nesou činnosti organizace.
- 9.5 Bylo-li systému údržby/řízení smluvní strany či dodavatele uděleno osvědčení, postup sledování popsaný v bodě 3 lze omezit na výsledky sjednaných provozních postupů uvedených v bodě 3.1 písm. b).
- 9.6 Jednoznačně definovány, známy a zařazeny do smluv mezi smluvními stranami musí být alespoň základní zásady pro tyto postupy:
- a) odpovědnosti a úkoly související se záležitostmi týkajícími se bezpečnosti železnic;
 - b) povinnosti související s předáváním příslušných informací mezi oběma stranami;
 - c) zpětná výsledovatelnost dokumentů souvisejících s bezpečností.
- II. Požadavky a hodnotící kritéria pro funkci rozvoje údržby**
1. Organizace musí mít postup pro určení a řízení veškerých činností údržby ovlivňujících bezpečnost a součásti, jež jsou klíčové z hlediska bezpečnosti.
2. Organizace musí mít postupy pro zaručení souladu se základními požadavky interoperability, včetně aktualizací v průběhu životního cyklu, a to prostřednictvím:
- a) zajištění souladu se specifikacemi souvisejícími se základními parametry interoperability uvedenými v příslušných technických specifikacích pro interoperabilitu (TSI);
 - b) ověření, že za všech okolností existuje shoda knihy údržby se schválením uvedení do provozu (včetně všech požadavků vnitrostátních bezpečnostních orgánů), prohlášeními o shodě s TSI, prohlášeními o ověření a technickou dokumentací;

- c) řízení jakékoli výměny v průběhu údržby v souladu s požadavky směrnice 2008/57/ES a příslušnými TSI;
 - d) určení potřeby posouzení rizik vzhledem k případnému vlivu dotčené výměny na bezpečnost železničního systému;
 - e) řízení konfigurace všech technických změn ovlivňujících systémovou integritu vozidla.
3. Organizace musí mít postup pro plánování a podporu zavádění údržbářských zařízení, vybavení a nástrojů speciálně vyvinutých a potřebných pro provádění údržby. Organizace musí mít postup pro kontrolu, že tyto zařízení, vybavení a nástroje jsou používány, skladovány a udržovány v souladu s jejich plánem údržby a s požadavky na údržbu.
4. Když jsou nákladní vozy uváděny do provozu, organizace musí mít postupy pro:
- a) získání výchozí dokumentace a shromáždění dostatečných informací o plánovaných činnostech;
 - b) analýzu výchozí dokumentace a poskytnutí první knihy údržby, rovněž s přihlédnutím k povinnostem obsaženým ve všech souvisejících zárukách;
 - c) zajištění, že vedení první knihy údržby je prováděno správným způsobem.
5. Aby byla kniha údržby v průběhu celého životního cyklu nákladního vozu aktualizována, musí mít organizace postupy pro:
- a) shromáždění alespoň relevantních informací týkajících se:
 - i) druhu a rozsahu účinně provedených činností, včetně – ale nikoli pouze – mimořádných událostí v provozu, jež by mohly mít vliv na bezpečnostní integritu nákladního vozu,
 - ii) druhu a rozsahu plánovaných činností,
 - iii) účinně provedené údržby;
 - b) vymezení potřeb aktualizací s ohledem na mezní hodnoty pro interoperabilitu;
 - c) podávání návrhů na změny a jejich schvalování a provádění s ohledem na rozhodnutí vycházející z jasných kritérií a zohledňující výsledky posouzení dopadů;
 - d) zajištění, že změny jsou prováděny správným způsobem.
6. Při uplatňování postupu pro řízení způsobilosti ve funkci rozvoje údržby musí být zohledněny alespoň tyto činnosti ovlivňující bezpečnost:
- a) posouzení významu změn na knihu údržby a navrhované výměny během údržby;
 - b) inženýrské obory požadované pro řízení zavedení a změn v knize údržby a rozvoje, posuzování, ověřování a schvalování výměn během údržby;
 - c) spojovací techniky (včetně svařování a lepení), brzdné systémy, dvojkolí a tažné ústrojí, nedestruktivní zkušební metody a činnosti údržby prováděné na konkrétních součástech nákladních vozů pro přepravu nebezpečných věcí jako jsou cisterny a ventily.
7. Při uplatňování postupu pro dokumentaci ve funkci rozvoje údržby je třeba zaručit zpětnou výsledovatelnost alespoň u těchto prvků:
- a) dokumentace vztahující se k plánování, posuzování, ověřování a schvalování výměny během údržby;
 - b) konfigurace vozidel, včetně – ale nikoli pouze – součástí souvisejících s bezpečností;
 - c) záznamů o provedené údržbě;
 - d) výsledků studií o využití zkušeností;
 - e) veškerých po sobě následujících verzí knihy údržby, včetně posouzení rizik;
 - f) zpráv o způsobilosti a dohledu nad prováděním údržby a řízením údržby vozového parku;
 - g) technických informací, které mají být poskytnuty za účelem podpory provozovatelů, železničních podniků a provozovatelů infrastruktury.

III. Požadavky a hodnotící kritéria pro funkci řízení údržby vozového parku

1. Organizace musí mít postupy pro kontrolu způsobilosti, dostupnosti a možností subjektu odpovědného za údržbu ještě před vydáním příkazu k provedení údržby. To vyžaduje, aby údržbářské dílny byly řádně kvalifikovány, aby mohly rozhodovat o požadavcích na technickou způsobilost ve funkci provádění údržby.
2. Organizace musí mít postup pro sestavení pracovního balíčku a vydání a zveřejnění příkazu k provedení údržby.
3. Organizace musí mít postup k tomu, aby byly nákladní vozy odeslány za účelem údržby v pravý čas.
4. Organizace musí mít postup pro řízení vyjímání nákladních vozů z provozu, aby na nich mohla být provedena údržba, nebo v případě, že byly zjištěny závady.
5. Organizace musí mít postup pro určení potřebných kontrolních opatření používaných pro provádění údržby a uvolňování nákladních vozů do provozu.
6. Organizace musí mít postup pro vydávání oznámení o návratu do provozu zohledňující dokumentaci týkající se uvolnění do provozu.
7. Při uplatňování postupu pro řízení způsobilosti ve funkci řízení údržby vozového parku musí být zohledněn alespoň návrat do provozu.
8. Při uplatňování postupu pro poskytování informací ve funkci řízení údržby vozového parku je třeba pro funkci provádění údržby poskytnout alespoň následující:
 - a) platná pravidla a technické specifikace;
 - b) plán údržby pro každý nákladní vůz;
 - c) seznam náhradních dílů, včetně dostatečně podrobného technického popisu každé části, aby bylo možné provádět výměnu dílů za identické díly se stejnými zárukami;
 - d) seznam materiálů, včetně dostatečně podrobného popisu jejich použití a potřebných informací týkajících se zdraví a bezpečnosti;
 - e) dokumentaci, která definuje specifikace pro činnosti ovlivňující bezpečnost a obsahuje intervenční a běžná omezení pro součásti;
 - f) seznam součástí nebo systémů, které podléhají právním požadavkům, a seznam těchto požadavků (včetně brzdných vzduchojemů a cisteren pro přepravu nebezpečných věcí);
 - g) veškeré další příslušné informace vztahující se k bezpečnosti podle posouzení rizik provedeného organizací.
9. Při uplatňování postupu pro poskytování informací ve funkci řízení údržby vozového parku je třeba zúčastněným stranám sdělit alespoň informace o návratu do provozu, včetně omezení použití pro uživatele (železniční podniky a provozovatele infrastruktury).
10. Při uplatňování postupu pro dokumentaci ve funkci řízení údržby vozového parku je třeba zaznamenávat alespoň následující:
 - a) příkazy k provedení údržby;
 - b) návrat do provozu, včetně omezení použití pro železniční podniky a provozovatele infrastruktury.

IV. Požadavky a hodnotící kritéria pro funkci provádění údržby

1. Organizace musí mít postupy pro:
 - a) kontrolu úplnosti a dostatečnosti informací poskytnutých funkcí řízení údržby vozového parku v souvislosti s nařízenými činnostmi;
 - b) kontrolu použití příslušných požadovaných dokumentů o údržbě a dalších platných norem pro provádění služeb údržby podle příkazů k provedení údržby;
 - c) zajištění, že všechny příslušné specifikace pro údržbu v příkazech k provedení údržby jsou dostupné všem zúčastněným zaměstnancům (např. že jsou obsaženy v interních pracovních pokynech);
 - d) zajištění, že všechny příslušné specifikace pro údržbu, jak jsou definovány v platných nařízeních a určitých normách obsažených v příkazech k provedení údržby, jsou dostupné všem zúčastněným zaměstnancům (např. že jsou obsaženy v interních pracovních pokynech).
2. Organizace musí mít postupy pro zajištění, že:
 - a) součásti (včetně náhradních dílů) a materiály jsou používány tak, jak je určeno v příkazech k provedení údržby a dokumentaci dodavatelů;

- b) součásti a materiály jsou skladovány, je s nimi zacházeno a jsou přepravovány takovým způsobem, aby se předcházelo opotřebení a poškození, a jak je určeno v příkazech k provedení údržby a dokumentaci dodavatelů;
 - c) všechny součásti a materiály, včetně součástí a materiálů poskytnutých zákazníkem, vyhovují příslušným vnitrostátním a mezinárodním pravidlům a rovněž požadavkům příslušných příkazů k provedení údržby.
3. Organizace musí mít postupy pro určení, rozeznání a zajištění vhodného a dostatečného zařízení, vybavení a nástrojů, pro vedení záznamů o tomto zařízení, vybavení a nástrojích a pro to, aby byly k dispozici, aby mohla provádět služby údržby podle příkazů k provedení údržby a ostatních platných specifikací, čímž zajistí:
- a) bezpečné provádění údržby, včetně zajištění zdraví a bezpečnosti zaměstnanců provádějících údržbu;
 - b) ergonomickou ochranu a ochranu zdraví, včetně rozhraní mezi uživateli a technologickými informačními systémy nebo diagnostickým vybavením.
4. Je-li to nutné pro zajištění platných výsledků, musí mít organizace postupy, které zajistí, že její měřicí vybavení je:
- a) v upřesněných intervalech nebo před použitím kalibrováno nebo ověřováno, a to podle mezinárodních, vnitrostátních nebo odvětvových norem pro měření – jestliže takové normy neexistují, musí být základ použitý pro kalibraci nebo ověřování zaznamenán;
 - b) seřízeno nebo opětovně seřízeno, je-li to třeba;
 - c) identifikováno, aby bylo možné určit stav kalibrace;
 - d) zabezpečeno před takovým seřízením, které by znehodnotilo platnost výsledku měření;
 - e) chráněno před poškozením a znehodnocením v průběhu manipulace, údržby a skladování.
5. Organizace musí mít postupy pro zajištění, že veškeré zařízení, vybavení a nástroje jsou používány, kalibrovány, chráněny a udržovány správně a v souladu s dokumentovanými postupy.
6. Organizace musí mít postupy pro kontrolu, že prováděné úkoly údržby jsou v souladu s příkazy k provedení údržby, a pro vydávání oznámení pro uvolnění do provozu, které obsahuje případná omezení použití.
7. Při uplatňování postupu pro posouzení rizik (zejména bodu 2.4 oddílu I) ve funkci provádění údržby se pojem pracovní prostředí vztahuje nejen na dílny, v nichž se provádí údržba, ale rovněž na koleje mimo budovy dílny a na všechna místa, kde jsou prováděny činnosti údržby.
8. Při uplatňování postupu pro řízení způsobilosti ve funkci provádění údržby musí být zohledněny alespoň tyto činnosti ovlivňující bezpečnost:
- a) spojovací techniky (včetně svařování a lepení);
 - b) nedestruktivní zkušební metody;
 - c) závěrečné zkoušení vozidla a uvolnění do provozu;
 - d) činnosti údržby prováděné na brzdných systémech, dvojkolí a tažném ústrojí a činnosti údržby prováděné na určitých součástech nákladních vozů pro přepravu nebezpečných věcí jako jsou cisterny, ventily, apod.;
 - e) ostatní určené odborné oblasti ovlivňující bezpečnost.
9. Při uplatňování postupu pro poskytování informací ve funkci provádění údržby je třeba pro funkce řízení údržby vozového parku a rozvoje údržby poskytnout alespoň následující:
- a) práce prováděné v souladu s příkazy k údržbě;
 - b) informace o jakékoli možné poruše či závadě související s bezpečností, kterou organizace zjistila;
 - c) uvolnění do provozu.
10. Při uplatňování postupu pro dokumentaci ve funkci provádění údržby se musí zaznamenávat alespoň následující:
- a) jasné určení veškerého zařízení, vybavení a nástrojů souvisejících s činnostmi ovlivňujícími bezpečnost;
 - b) veškeré provedené práce údržby včetně zaměstnanců, použitých nástrojů, vybavení, náhradních dílů a materiálů a s přihlédnutím k:

- i) příslušným vnitrostátním předpisům státu, kde má organizace sídlo,
 - ii) požadavkům stanoveným v příkazech k provedení údržby včetně požadavků na vedení záznamů,
 - iii) závěrečnému zkoušení a rozhodnutí o uvolnění do provozu;
- c) kontrolní opatření požadovaná v příkazech k provedení údržby a uvolnění do provozu;
- d) výsledky kalibrace a ověřování, přičemž pro počítačový software používaný při sledování a měření konkrétních požadavků musí být před prvním použitím potvrzena a podle potřeby znovu potvrzena schopnost software provádět požadovaný úkol;
- e) platnost výsledků předchozích měření v případě, že bylo zjištěno, že měřicí nástroj není v souladu s požadavky.
-

PŘÍLOHA IV

ŽÁDOST O OSVĚDČENÍ PRO SUBJEKT ODPOVĚDNÝ ZA ÚDRŽBU

Žádost o osvědčení o uznání systému údržby subjektu odpovědného za údržbu (SOÚ) v souladu se směrnicí 2004/49/ES a nařízením (EU) č. 445/2011

Kontaktní údaje orgánu udělujícího osvědčení

- 1.1 Organizace vyřizující žádost _____
- 1.2 Referenční číslo orgánu udělujícího osvědčení _____
- 1.3 Úplná poštovní adresa (ulice, PSČ, město, stát) _____

Informace o žadateli

- 2.1 Úřední název _____
- 2.2 Úplná poštovní adresa (ulice, PSČ, město, stát) _____
- 2.3 Telefonní číslo _____ 2.4 Číslo faxu _____
- 2.5 E-mailová adresa _____ 2.6 Internetová stránka _____
- 2.7 Podnikatelské registrační číslo _____ 2.8 DIČ pro účely DPH _____
- 2.9 Jiné informace _____

Údaje o kontaktní osobě

- 3.1 Příjmení a jméno _____
- 3.2 Úplná poštovní adresa (ulice, PSČ, město, stát) _____
- 3.3 Telefonní číslo _____ 3.4 Číslo faxu _____
- 3.5 E-mailová adresa _____

Údaje o žádosti

- 4.1 Referenční číslo žádosti (uvedené žadatelem)

Toto je žádost o

- 4.1.1 nové osvědčení ☐ 4.1.2 aktualizaci/změnu osvědčení ☐
- 4.1.3 obnovení osvědčení ☐

Provozní údaje

- Typ společnosti 5.1 ŽP/PI ☐ 5.2 Provozovatel ☐
- 5.3 jiné ☐ upřesněte: _____

Rozsah činností SOÚ

- 5.4 Zahrnuje cisternové vozy na nebezpečné věci: ANO/NE
Zahrnuje jiné vozy specializované na přepravu nebezpečných věcí: ANO/NE

Provozní funkce SOÚ

	vlastní	částečně	úplně
5.5 Rozvoj údržby	5.4.1 ☐	5.4.2 ☐	5.4.3 ☐
5.6 Řízení údržby vozového parku	5.5.1 ☐	5.5.2 ☐	5.5.3 ☐
5.7 Provádění údržby	5.6.1 ☐	5.6.2 ☐	5.6.3 ☐

Předložené dokumenty6.1 Dokumentace systému údržby ☐6.2 Jiné ☐

upřesněte: _____

Podpisy

Žadatel _____
(jméno, příjmení)

Datum _____ Podpis _____

Orgán udělující osvědčení _____

Interní referenční číslo

_____ Datum obdržení žádosti _____

Datum _____ Podpis _____

MÍSTO VYHRAZENÉ PRO VYŘIZUJÍCÍ
ÚŘAD/ORGÁN

ŽÁDOST O OSVĚDČENÍ PRO FUNKCE ÚDRŽBY

Žádost o osvědčení o uznání systému údržby v Evropské unii v souladu se směrnicí 2004/49/ES a nařízením (EU) č. 445/2011

Kontaktní údaje orgánu udělujícího osvědčení

- 1.1 Organizace vyřizující žádost _____
- 1.2 Referenční číslo orgánu udělujícího osvědčení _____
- 1.3 Úplná poštovní adresa (ulice, PSČ, město, stát) _____

Informace o žadateli

- 2.1 Úřední název _____
- 2.2 Úplná poštovní adresa (ulice, PSČ, město, stát) _____
- 2.3 Telefonní číslo _____ 2.4 Číslo faxu _____
- 2.5 E-mailová adresa _____ 2.6 Internetová stránka _____
- 2.7 Podnikatelské registrační číslo _____ 2.8 DIČ pro účely DPH _____
- 2.9 Jiné informace _____

Údaje o kontaktní osobě

- 3.1 Příjmení a jméno _____
- 3.2 Úplná poštovní adresa (ulice, PSČ, město, stát) _____
- 3.3 Telefonní číslo _____ 3.4 Číslo faxu _____
- 3.5 E-mailová adresa _____

Údaje o žádosti

- 4.1 Referenční číslo žádosti (uvedené žadatelem)

Toto je žádost o

- 4.1.1 nové osvědčení ☐ 4.1.2 aktualizaci/změnu osvědčení ☐
- 4.1.3 obnovení osvědčení ☐

Provozní údaje

- Typ společnosti 5.1 ŽP/PI ☐ 5.2 Provozovatel ☐
- 5.3 jiné ☐ upřesněte: _____

Rozsah činností

- 5.4 Zahrnuje cisternové vozy na nebezpečné věci: ANO/NE
Zahrnuje jiné vozy specializované na přepravu nebezpečných věcí: ANO/NE

Funkce údržby

5.5 Rozvoj údržby	ANO ☐	NE ☐	Částečně ☐
5.6 Řízení údržby vozového parku	ANO ☐	NE ☐	Částečně ☐
5.7 Provádění údržby	ANO ☐	NE ☐	Částečně ☐

V případě částečných funkcí údržby, částečné funkce, na které je tato žádost podávána (viz seznam v příloze III nařízení (EU) č. 445/2011):

Předložené dokumenty

6.1 Dokumentace systému údržby ☐

6.2 Jiné ☐ upřesněte: _____

Podpisy

Žadatel _____
(jméno, příjmení)

Datum _____ Podpis _____

Orgán udělující osvědčení _____

Interní referenční číslo

_____ Datum obdržení žádosti _____

Datum _____ Podpis _____

MÍSTO VYHRAZENÉ PRO VYŘIZUJÍCÍ
ÚŘAD/ORGÁN

PŘÍLOHA V

OSVĚDČENÍ PRO SUBJEKT ODPOVĚDNÝ ZA ÚDRŽBU

o uznání systému údržby subjektu odpovědného za údržbu (SOÚ) v Evropské unii v souladu se směrnicí 2004/49/ES a nařízením (EU) č. 445/2011

1. SUBJEKT ODPOVĚDNÝ ZA ÚDRŽBU, KTERÉMU BYLO UDĚLENO OSVĚDČENÍ

Úřední název:	
Obchodní název nebo zkratka (nepovinné)	
Úplná poštovní adresa (ulice, PSČ, město, stát)	
Podnikatelské registrační číslo:	DIČ pro účely DPH:

2. ORGÁN UDĚLUJÍCÍ OSVĚDČENÍ

Úřední název:
Úplná poštovní adresa (ulice, PSČ, město, stát)
Referenční číslo orgánu udělujícího osvědčení:

3. ÚDAJE O OSVĚDČENÍ

Toto je	☐ — nové osvědčení	Identifikační číslo SOÚ předchozího osvědčení:
	☐ — obnovené osvědčení	
	☐ — aktualizované/změněné osvědčení	
Platnost od:		do:
Typ společnosti: (železniční podnik, provozovatel, poskytovatel údržby atd.)		

4. ROZSAH ČINNOSTÍ SOÚ

Zahrnuje cisternové vozy na nebezpečné věci	ANO/NE
Zahrnuje jiné vozy specializované na přepravu nebezpečných věcí	ANO/NE

5. DALŠÍ INFORMACE

--

Datum vystavení a platnost

Podpis

--

--

Interní referenční číslo

Razítko orgánu udělujícího osvědčení

--

--

OSVĚDČENÍ PRO FUNKCE ÚDRŽBY

o uznání systému údržby v Evropské unii v souladu se směrnicí 2004/49/ES a nařízením (EU) č. 445/2011

1. ORGANIZACE, KTERÉ BYLO UDĚLENO OSVĚDČENÍ

Úřední název:	
Obchodní název nebo zkratka (nepovinné)	
Úplná poštovní adresa (ulice, PSČ, město, stát)	
Podnikatelské registrační číslo:	DIČ pro účely DPH:

2. ORGÁN UDĚLUJÍCÍ OSVĚDČENÍ

Úřední název:
Úplná poštovní adresa (ulice, PSČ, město, stát)
Referenční číslo orgánu udělujícího osvědčení:

3. ÚDAJE O OSVĚDČENÍ

Toto je — nové osvědčení ☐ — obnovené osvědčení ☐ — aktualizované/změněné osvědčení ☐	Identifikační číslo předchozího osvědčení:
Platnost od:	do:
Typ společnosti: (železniční podnik, provozovatel, poskytovatel údržby atd.)	

4. ROZSAH ČINNOSTÍ ÚDRŽBY

Zahrnuje cisternové vozy na nebezpečné věci	ANO/NE
Zahrnuje jiné vozy specializované na přepravu nebezpečných věcí	ANO/NE

5. FUNKCE ÚDRŽBY

Rozvoj údržby	ANO	☐	NE	☐
Řízení údržby vozového parku	ANO	☐	NE	☐
Provádění údržby	ANO	☐	NE	☐

V případě částečných funkcí údržby, částečné funkce, pro které je toto osvědčení platné (viz seznam v příloze III nařízení (EU) č. 445/2011):

6. DALŠÍ INFORMACE

--

Datum vystavení a platnost

Podpis

--

--

Interní referenční číslo

Razítko orgánu udělujícího osvědčení

--

--

PŘÍLOHA VI

„PŘÍLOHA I

OSVĚDČENÍ O BEZPEČNOSTI – ČÁST A

Osvědčení o bezpečnosti uznávající systém řízení bezpečnosti v Evropské unii v souladu se směrnicí 2004/49/ES a platnými vnitrostátními právními předpisy

EVROPSKÉ IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO:

1. ŽELEZNIČNÍ PODNIK, KTERÉMU BYLO UDĚLENO OSVĚDČENÍ

Úřední název:	
Název železničního podniku:	Zkratka:
Vnitrostátní identifikační číslo:	DIČ pro účely DPH:

2. ORGANIZACE UDĚLUJÍCÍ OSVĚDČENÍ

Organizace:
Stát:

3. ÚDAJE O OSVĚDČENÍ

Toto je	— nové osvědčení	☐	Osvědčení SOÚ (pro subjekt odpovědný za údržbu) Ano/Ne		
	— obnovené osvědčení	☐	Číslo osvědčení SOÚ:		
	— aktualizované/změněné osvědčení	☐	Evropské identifikační číslo předchozího osvědčení – části A:		
Platnost od:		do:			
Druh(y) služby (služeb):					
Objem přepravy:					
Velikost železničního podniku:					
Rozsah činností SOÚ					
Zahrnuje cisternové vozy na nebezpečné věci: ANO/NE					
Zahrnuje jiné vozy specializované na přepravu nebezpečných věcí: ANO/NE					

4. PLATNÉ VNITROSTÁTNÍ PRÁVNÍ PŘEDPISY

5. DALŠÍ INFORMACE

Vydáno dne

Podpis _____

Interní referenční číslo

Razítko orgánu

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 446/2011

ze dne 10. května 2011

o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na článek 7 uvedeného nařízení,

po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

známé vyvážející výrobce a zástupce dotčených vyvážejících zemí. Zúčastněné strany dostaly možnost se písemně vyjádřit a požádat o slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení.

(4) Všechny zúčastněné strany, které o to požádaly a prokázaly, že mají zvláštní důvody ke slyšení, byly vyslechnuty.

(5) Vzhledem k vysokému počtu dovozců, kteří byli určeni na základě podnětu, se v oznámení o zahájení řízení v souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení u dovozců počítalo s výběrem vzorku. Požadované informace poskytli a se zařazením do vzorku ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení souhlasili čtyři dovozci. Vzhledem k tomuto nízkému počtu dovozců, kteří se přihlásili, bylo rozhodnuto, že se výběr vzorku nepoužije.

1. POSTUP**1.1 Zahájení**

(1) Oznámením zveřejněným v Úředním věstníku Evropské unie⁽²⁾ (dále jen „oznámení o zahájení řízení“) informovala Evropská komise (dále jen „Komise“) dne 13. srpna 2010 o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí (dále jen „výrobek, který je předmětem šetření“) pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie (dále jen „dotčené země“) do Unie.

(2) Antidumpingové řízení bylo zahájeno na základě podnětu, který dne 30. června 2010 podali dva výrobci v Unii, Cognis GmbH a Sasol Olefins & Surfactants GmbH (dále jen „žadatelé“). Obě společnosti podléhají německému právu a mají výrobní závody v Německu, Francii a Itálii. Tyto dvě společnosti představují podstatnou část, v tomto případě více než 25 %, celkové výroby výrobku, který je předmětem šetření, v Unii. Podnět obsahoval zjevné důkazy o dumpingu uvedeného výrobku pocházejícího z dotčených zemí a o podstatné újmě z něj vyplývající, což bylo považováno za dostačující pro zahájení řízení.

1.2 Strany dotčené řízením

(3) O zahájení řízení Komise oficiálně vyrozuměla žadatele, ostatní známé výrobce v Unii, dovozce/obchodníky a uživatele, o nichž bylo známo, že se jich řízení týká,

(6) Komise rozeslala dotazníky vyvážejícím výrobcům, výrobcům v Unii, dovozcům a všem uživatelům a dodavatelům, o nichž bylo známo, že se jich řízení týká, a rovněž všem ostatním stranám, které o to požádaly ve lhůtách stanovených v oznámení o zahájení řízení.

(7) Odpovědi na dotazník byly obdrženy od pěti výrobců v Unii, dvou dovozců, 21 uživatele v Unii, dvou vyvážejících výrobců v Indii, dvou vyvážejících výrobců v Indonésii a obchodníků, kteří jsou s nimi ve spojení, a tří vyvážejících výrobců v Malajsii a obchodníků, kteří jsou s nimi ve spojení.

(8) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné k předběžnému stanovení dumpingu, výsledné újmy a zájmu Unie. Inspekce na místě se uskutečnila v prostorách těchto společností:

a) Výrobci v Unii:

— Cognis GmbH, Německo

— Cognis France S.A.S., Francie

— Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Německo

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. C 219, 13.8.2010, s. 12.

b) Dovozci v Unii:

— Oleo solutions Ltd, Spojené království

c) Uživatelé v Unii:

— Henkel AG & Co., Německo

— PCC Rokita SA, Polsko

— Procter & Gamble International Operations SA, Švýcarsko

— Unilever, Nizozemsko

— Zshimmer & Schwarz italiana SpA, Itálie

d) Vyvážející výrobci v Indii:

— Godrej Industries Limited, Bombaj a Taluka Valia

— VVF Limited, Bombaj

e) Vyvážející výrobci v Indonésii:

— P.T. Ecogreen Oleochemicals a společnosti, které jsou s ní ve spojení, Batam, Singapur, Dessau

— P.T. Musim Mas a společnosti, které jsou s ní ve spojení, Medan, Singapur, Hamburk

f) Vyvážející výrobci v Malajsii:

— Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. a společnosti, které jsou s ní ve spojení, Prai, Emmerich

— KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd. a společnost, která je s ní ve spojení, Petaling Jaya, Hamburk

— Emery Oleochemicals Sdn. Bhd., Telok Panglima Garang

1.3 Období šetření

- (9) Období šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2009 do 30. června 2010 (dále jen „období

šetření“ nebo „OŠ“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2007 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1 Dotčený výrobek

- (10) Dotčeným výrobkem jsou nasycené mastné alkoholy s uhlíkovým řetězcem C8, C10, C12, C14, C16 nebo C18 (nezahrnuje rozvětvené isomery) včetně jednotlivých nasycených mastných alkoholů (zvané rovněž „čisté frakce“) a směsi převážně obsahující kombinaci uhlíkových řetězců C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (běžně zařazované jako C8-C10), směsi převážně obsahující kombinaci uhlíkových řetězců C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (běžně zařazované jako C12-C14) a směsi převážně obsahující kombinaci uhlíkových řetězců C16-C18, pocházející z Indie, Indonésie a Malajsie (dále jen „dotčený výrobek“), v současnosti kódů KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 a ex 3823 70 00.

- (11) Výrobek, který je předmětem šetření, je polotovarem, který se vyrábí z přírodních (oleochemických) nebo syntetických (petrochemických) zdrojů, jako jsou přírodní tuky a oleje, ropa, zemní plyn, kapalný zemní plyn a uhlí. Používá se především jako vstupní materiál pro výrobu síranů mastných alkoholů, ethoxylátů mastných alkoholů a étersulfátů mastných alkoholů (tzv. povrchově aktivních látek). Povrchově aktivní látky se používají k výrobě detergentů, prostředků péče o domácnost, čistících prostředků a výrobků pro osobní hygienu.

2.2 Obdobný výrobek

- (12) Bylo zjištěno, že výrobek, který je do Unie vyvážen z Indie, Indonésie a Malajsie, a výrobek vyráběný a prodáváný na domácím trhu v těchto zemích a rovněž výrobek vyráběný a prodáváný v Unii výrobci v Unii mají stejné základní fyzické a technické vlastnosti a rovněž stejné užití. Předběžně se proto pokládají za obdobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

- (13) V průběhu šetření určité strany uvedly, že jeden ze žadatelů vyrábí v jednom ze svých výrobních závodů výrobek, který zahrnuje rozvětvené isomery, na něž se definice výrobku nevztahuje, a tato výroba by se proto neměla pokládat za výrobu obdobného výrobku. Prozatím bylo stanoveno, že toto tvrzení je opodstatněné, a údaje týkající se tohoto výrobce nebyly proto v analýze újmy použity. Je třeba zmínit, že z téhož důvodu byly z definice výrobního odvětví Unie vyloučeny další dvě společnosti, z nichž jedna spolupracovala při šetření.

3. DUMPING

3.1 Indie

3.1.1 Běžná hodnota

- (14) Za účelem stanovení běžné hodnoty bylo nejprve u každého vyvážejícího výrobce zjištěno, zda byl jeho celkový objem prodeje obdobného výrobku na domácím trhu nezávislým odběratelům reprezentativní v porovnání s jeho celkovým objemem vývozu do Unie. V souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení se prodej na domácím trhu pokládá za reprezentativní, pokud celkový objem prodeje na domácím trhu činí nejméně 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku v Unii. Bylo zjištěno, že u každého vyvážejícího výrobce byl celkový prodej obdobného výrobku na domácím trhu reprezentativní.
- (15) U každého druhu výrobku, který vyvážející výrobce prodává na svém domácím trhu a u něhož byla zjištěna přímá srovnatelnost s druhem výrobku prodávaným na vývoz do Unie, bylo stanoveno, zda je pro účely čl. 2 odst. 2 základního nařízení prodej na domácím trhu dostatečně reprezentativní. Prodej konkrétního druhu výrobku na domácím trhu byl považován za dostatečně reprezentativní, pokud celkový objem tohoto druhu výrobku prodaného dotčeným vyvážejícím výrobcem na domácím trhu nezávislým odběratelům v období šetření představoval nejméně 5 % jeho celkového objemu prodeje srovnatelného druhu výrobku vyvezeného do Unie.
- (16) Zkoumalo se rovněž, zda lze domácí prodej každého druhu výrobku považovat za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení. Toto ověření se uskutečnilo na základě stanovení podílu ziskového prodeje každého vyvážejícího druhu výrobku prodaného v období šetření na domácím trhu nezávislým odběratelům.
- (17) U druhů výrobků, u nichž se více než 80 % objemu prodeje dotčeného druhu výrobku na domácím trhu uskutečnilo za cenu vyšší, než jsou výrobní náklady, a vážený průměr prodejní ceny dosahoval nejméně výše jednotkových výrobních nákladů, byla běžná hodnota podle druhu výrobku vypočítána jako vážený průměr skutečných cen veškerého prodeje dotčeného druhu na domácím trhu, bez ohledu na skutečnost, zda byl tento prodej ziskový, či nikoli.
- (18) Pokud objem ziskového prodeje určitého druhu výrobku představoval nejvýše 80 % celkového objemu prodeje daného druhu výrobku nebo pokud vážený průměr ceny daného druhu výrobku nedosahoval jednotkových výrobních nákladů, vycházela běžná hodnota ze skutečné ceny na domácím trhu, která byla vypočítána jako vážený průměr ceny pouze ziskového domácího prodeje daného druhu výrobku v období šetření.

3.1.2 Vývozní cena

- (19) Oba vyvážející výrobci v Indii vyváželi dotčený výrobek přímo nezávislým odběratelům v Unii. Vývozní ceny byly

proto podle čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanoveny na základě cen, které byly těmito nezávislými odběrateli skutečně zaplacený za dotčený výrobek, nebo cen, které je třeba zaplatit.

3.1.3 Srovnání

- (20) Běžná hodnota a vývozní cena vyvážejících výrobců byly srovnány na základě ceny ze závodu.
- (21) V zájmu zajištění spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny byly podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení provedeny náležité úpravy o rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen. Na tomto základě byly provedeny (v případě, že byly použitelné a odůvodněné) úpravy o rozdíly v nepřímých daních, nákladech na dopravu, pojištění, manipulaci, nakládku, vedlejších nákladech, nákladech na balení, úvěry a provize.
- (22) Oba vyvážející výrobci tvrdili, že by se při výpočtu dumpingového rozpětí nemělo přihlížet k jejich prodeji, který se v období šetření uskutečnil pro jednoho ze žadatelů v Unii, jelikož se tento prodej uskutečnil ve značném množství a za smluvní ceny. Neexistuje však žádný právní důvod, proč by se při výpočtu dumpingu nemělo k tomuto vývozu dotčeného výrobku přihlížet. Tvrzení obou vyvážejících výrobců byla proto odmítnuta.
- (23) Oba vyvážející výrobci požádali o úpravu s ohledem na měnový přepočtení a tvrdili, že od listopadu 2009 dochází k trvalému zhodnocování indické rupie (INR) oproti euru (EUR), což má rušivý účinek na výpočet dumpingu. Tvrzení se týkalo prodeje, který se uskutečnil v EUR v období od ledna 2010, a požadovalo se, aby se za účelem přepočtu hodnoty tohoto prodeje na INR nahradil směnný kurz platný v měsíci, v němž se uskutečnil prodej, směnným kurzem, který platil o dva měsíce dříve. V čl. 2 odst. 10 písm. j) je za určitých podmínek skutečně povolena úprava s ohledem na měnový přepočtení. Podotýká se však, že k zhodnocení INR došlo teprve v druhé polovině období šetření. Dále se uvádí, že obě indické společnosti během tohoto období často zvyšovaly své ceny pro své hlavní odběratele v Unii, a to poměrně podobně, a že se v druhé polovině období šetření rovněž trvale zvyšovaly ceny, které žadatele účtovali v Unii. Neexistují proto jednoznačné důkazy, že se zhodnocení INR neprojevovalo včas v cenách účtovaných indickými vyvážejícími výrobci jejich odběratelům v EU nebo že toto zhodnocení mělo ve výpočtech dumpingu nepatřičný penalizující účinek. Tvrzení obou společností byla proto odmítnuta.

3.1.4 *Dumpingové rozpětí*

- (24) V souladu s čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení byla dumpingová rozpětí pro spolupracující indické vyvážející výrobce zjištěna na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem vývozní ceny.
- (25) Na základě informací, které byly k dispozici z podnětu a od spolupracujících indických vyvážejících výrobců, a podle dostupných statistických údajů neexistují v Indii žádní jiní výrobci dotčeného výrobku. Celostátní dumpingové rozpětí zjištěné pro Indii bylo proto stanoveno ve stejné výši jako nejvyšší dumpingové rozpětí zjištěné u spolupracujícího vyvážejícího výrobce.
- (26) Na tomto základě jsou prozatímní dumpingové rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF na hranice Unie před proclením následující:

Společnost	Prozatímní dumpingové rozpětí
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Všechny ostatní společnosti	9,3 %

3.2 **Indonésie**3.2.1 *Běžná hodnota*

- (27) Za účelem stanovení běžné hodnoty bylo nejprve u každého vyvážejícího výrobce zjištěno, zda byl jeho celkový objem prodeje obdobného výrobku na domácím trhu nezávislým odběratelům reprezentativní v porovnání s jeho celkovým objemem vývozu do Unie. V souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení se prodej na domácím trhu pokládá za reprezentativní, pokud celkový objem prodeje na domácím trhu činí nejméně 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku v Unii. Bylo zjištěno, že u každého vyvážejícího výrobce byl celkový prodej obdobného výrobku na domácím trhu reprezentativní.
- (28) U každého druhu výrobku, který vyvážející výrobce prodává na svém domácím trhu a u něhož byla zjištěna přímá srovnatelnost s druhem výrobku prodávaným na vývoz do Unie, bylo stanoveno, zda je pro účely čl. 2 odst. 2 základního nařízení prodej na domácím trhu dostatečně reprezentativní. Prodej konkrétního druhu výrobku na domácím trhu byl považován za dostatečně reprezentativní, pokud celkový objem tohoto druhu výrobku prodaného dotčeným vyvážejícím výrobcem na domácím trhu nezávislým odběratelům v období šetření představoval nejméně 5 % jeho celkového objemu prodeje srovnatelného druhu výrobku vyvezeného do Unie.

- (29) Zkoumalo se rovněž, zda lze domácí prodej každého druhu výrobku považovat za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení. Toto ověření se uskutečnilo na základě stanovení podílu ziskového prodeje každého vyvážejícího druhu výrobku prodaného v období šetření na domácím trhu nezávislým odběratelům.
- (30) U druhů výrobků, u nichž se více než 80 % objemu prodeje dotčeného druhu výrobku na domácím trhu uskutečnilo za cenu vyšší, než jsou výrobní náklady, a vážený průměr prodejní ceny dosahoval nejméně výše jednotkových výrobních nákladů, byla běžná hodnota podle druhu výrobku vypočítána jako vážený průměr skutečných cen veškerého prodeje dotčeného druhu na domácím trhu, bez ohledu na skutečnost, zda byl tento prodej ziskový, či nikoli.
- (31) Pokud objem ziskového prodeje určitého druhu výrobku představoval nejvýše 80 % celkového objemu prodeje daného druhu výrobku nebo pokud vážený průměr ceny daného druhu výrobku nedosahoval jednotkových výrobních nákladů, vycházela běžná hodnota ze skutečné ceny na domácím trhu, která byla vypočítána jako vážený průměr ceny pouze ziskového domácího prodeje daného druhu výrobku v období šetření.
- (32) Pokud vyvážející výrobce neměl žádný domácí prodej konkrétního druhu výrobku, byla běžná hodnota v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení určena počtetně.
- (33) Při určení běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 3 základního nařízení byly částky pro prodejní, režijní a správní náklady a pro zisk stanoveny podle čl. 2 odst. 6 základního nařízení na základě skutečných údajů, které vyvážející výrobce skutečně zaznamenal při výrobě a prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.

3.2.2 *Vývozní cena*

- (34) Vyvážející výrobci uskutečňovali prodej na vývoz do Unie přímo nezávislým odběratelům, nebo prostřednictvím obchodních společností ve spojení se sídlem v Singapuru a v Unii.
- (35) Pokud se vývoz do Unie uskutečnil přímo nezávislým odběratelům v Unii nebo prostřednictvím obchodních společností ve spojení se sídlem v Singapuru, byly vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanoveny na základě cen, které byly skutečně zaplacené za dotčený výrobek, nebo cen, které je třeba zaplatit.

- (36) Pokud se vývoz do Unie uskutečnil prostřednictvím obchodních společností ve spojení se sídlem v Unii, byly vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení stanoveny na základě cen, za něž byl dovezený výrobek poprvé těmito obchodníky ve spojení znovu prodán nezávislým odběratelům v Unii.

3.2.3 Srovnání

- (37) Běžná hodnota a vývozní cena vyvážejících výrobců byly srovnány na základě ceny ze závodu.

- (38) V zájmu zajištění spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny byly podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení provedeny náležité úpravy o rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen. Na tomto základě byly provedeny (v případě, že byly použitelné a odůvodněné) úpravy o rozdíly v nepřímých daních, nákladech na dopravu, pojištění, manipulaci, nákladku, vedlejších nákladech, nákladech na balení, úvěry a provize.

- (39) Jedna společnost požádala o úpravu s ohledem na rozdíly ve fyzických vlastnostech, a to na základě toho, že výrobek, který je předmětem šetření, vyváží do EU v kapalně i pevné formě, zatímco na domácím trhu jej prodává pouze v pevné formě a že ceny za kapalnou formu jsou nižší než ceny za výrobek, který je předmětem šetření, v pevné formě. Společnost však neposkytla žádné vyčíslení takovéto úpravy. Pouhé srovnání vývozních cen pevných a kapalných forem výrobku, který je předmětem šetření, nemůže představovat základ pro přiznání úpravy o rozdíly ve fyzických vlastnostech. Účetní systém společnosti mimoto neumožňuje náležité oddělení rozdílů v nákladech mezi výrobkem v pevné a kapalně formě. Neexistoval proto spolehlivý způsob výpočtu možné úpravy a tvrzení bylo nutno odmítnout.

- (40) Žadatelé uvedli, že v Indonésii jsou náklady na energie narušeny kvůli velmi levným a dotovaným cenám energií. Nepředložili však žádné doložené informace, jak toto narušení nákladů na energie použité při výrobě na domácí trh a na vývoz ovlivňuje výpočty dumpingu. Tvrzení bylo proto odmítnuto.

3.2.4 Dumpingové rozpětí

- (41) V souladu s čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení byla dumpingová rozpětí pro spolupracující indonéské vyvážející výrobce zjištěna na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem vývozní ceny.

- (42) Na základě informací, které byly k dispozici z podnětu a od spolupracujících indonéských vyvážejících výrobců, a podle dostupných statistických údajů neexistují

v Indonésii žádní jiní výrobci dotčeného výrobku. Celostátní dumpingové rozpětí zjištěné pro Indonésii bylo proto stanoveno ve stejné výši jako nejvyšší dumpingové rozpětí zjištěné u spolupracujících vyvážejících výrobců.

- (43) Na tomto základě jsou prozatímní dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF na hranice Unie před proclením následující:

Společnost	Prozatímní dumpingové rozpětí
P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3 %
P.T. Musim Mas	7,6 %
Všechny ostatní společnosti	7,6 %

3.3 Malajsie

3.3.1 Běžná hodnota

- (44) Za účelem stanovení běžné hodnoty bylo nejprve u každého vyvážejícího výrobce zjištěno, zda byl jeho celkový objem prodeje obdobného výrobku na domácím trhu nezávislým odběratelům reprezentativní v porovnání s jeho celkovým objemem vývozu do Unie. V souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení se prodej na domácím trhu pokládá za reprezentativní, pokud celkový objem prodeje na domácím trhu činí nejméně 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku v Unii. U dvou spolupracujících vyvážejících výrobců bylo zjištěno, že celkový prodej obdobného výrobku na domácím trhu uskutečněný vyvážejícími výrobci byl reprezentativní. U zbývajících spolupracujících vyvážejících výrobců nebyl v období šetření zjištěn žádný nezávislý prodej na domácím trhu.

- (45) U každého druhu výrobku, který vyvážející výrobce prodává na svém domácím trhu a u něhož byla zjištěna přímá srovnatelnost s druhem výrobku prodávaným na vývoz do Unie, bylo stanoveno, zda je pro účely čl. 2 odst. 2 základního nařízení prodej na domácím trhu dostatečně reprezentativní. Prodej konkrétního druhu výrobku na domácím trhu byl považován za dostatečně reprezentativní, pokud celkový objem tohoto druhu výrobku prodaného dotčeným vyvážejícím výrobcem na domácím trhu nezávislým odběratelům v období šetření představoval nejméně 5 % jeho celkového objemu prodeje srovnatelného druhu výrobku vyvezeného do Unie.

- (46) Zkoumalo se rovněž, zda lze domácí prodej každého druhu výrobku považovat za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení. Toto ověření se uskutečnilo na základě stanovení podílu ziskového prodeje každého vyvážенého druhu výrobku prodaného v období šetření na domácím trhu nezávislým odběratelům.
- (47) U druhů výrobků, u nichž se více než 80 % objemu prodeje dotčeného druhu výrobku na domácím trhu uskutečnilo za cenu vyšší, než jsou výrobní náklady, a vážený průměr prodejní ceny dosahoval nejméně výše jednotkových výrobních nákladů, byla běžná hodnota podle druhu výrobku vypočítána jako vážený průměr skutečných cen veškerého prodeje dotčeného druhu na domácím trhu, bez ohledu na skutečnost, zda byl tento prodej ziskový, či nikoli.
- (48) Pokud objem ziskového prodeje určitého druhu výrobku představoval nejvýše 80 % celkového objemu prodeje daného druhu výrobku nebo pokud vážený průměr ceny daného druhu výrobku nedosahoval jednotkových výrobních nákladů, vycházela běžná hodnota ze skutečné ceny na domácím trhu, která byla vypočítána jako vážený průměr ceny pouze ziskového domácího prodeje daného druhu výrobku v období šetření.
- (49) Pokud vyvážející výrobce neměl žádný domácí prodej konkrétního druhu výrobku, byla běžná hodnota v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení určena počtetně.
- (50) Při určení běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 3 základního nařízení byly částky pro prodejní, režijní a správní náklady a pro zisk stanoveny podle čl. 2 odst. 6 základního nařízení na základě skutečných údajů, které vyvážející výrobce skutečně zaznamenal při výrobě a prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.
- (51) U vyvážejícího výrobce, který v období šetření neměl žádný domácí prodej, byly částky pro prodejní, režijní a správní náklady a pro zisk stanoveny podle čl. 2 odst. 6 písm. a) základního nařízení na základě váženého průměru skutečných částek, které byly zjištěny pro ostatní dva prošetřované vyvážející výrobce při výrobě a prodeji obdobného výrobku na malajsijském trhu.
- čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanoveny na základě cen, které byly skutečně zaplacený za dotčený výrobek, nebo cen, které je třeba zaplatit.
- (54) Pokud se vývoz do Unie uskutečnil prostřednictvím obchodních společností ve spojení se sídlem v Unii, byly vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení stanoveny na základě cen, za něž byl dovezený výrobek poprvé těmito společnostmi ve spojení znovu prodán nezávislým odběratelům v Unii.
- 3.3.3 Srovnání
- (55) Běžná hodnota a vývozní cena vyvážejících výrobců byly srovnány na základě ceny ze závodu.
- (56) V zájmu zajištění spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny byly podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení provedeny náležité úpravy o rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen. Na tomto základě byly provedeny (v případě, že byly použitelné a odůvodněné) úpravy o rozdíly v nákladech na dopravu, pojištění, manipulaci, nakládku, vedlejších nákladech, nákladech na balení a úvěry.
- (57) Jeden malajsijský vyvážející výrobce uvedl, že jeho společnost ve spojení v Unii je ve skutečnosti vývozním oddělením výrobce. Na tomto základě společnost tvrdila, že by v případě úplné úpravy o prodejní, režijní a správní náklady a zisk podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení došlo při stanovení ceny ze závodu k nadměrnému odpočtu. V této souvislosti bylo zjištěno, že faktury odběratelům v Unii vystavovala společnost ve spojení a že tato společnost přijímala platby od odběratelů v Unii. Mimoto je třeba uvést, že prodej, který uskutečnila společnost ve spojení, zahrnoval přírážku. Rovněž finanční účetnictví obchodníka prokazovalo, že hradí běžné prodejní, režijní a správní náklady, které vznikly mezi dovozem a dalším prodejem. Zdálo se proto, že společnost ve spojení ve skutečnosti plní obvyklé funkce dovozce. Na tomto základě bylo tvrzení společnosti odmítnuto.
- (58) Žadatelé předložili s ohledem na Malajsii stejné tvrzení týkající se nákladů na energie, které bylo ve 40. bodě odůvodnění uvedeno v případě Indonésie. Toto tvrzení bylo ze stejných důvodů odmítnuto.

3.3.2 Vývozní cena

- (52) Vyvážející výrobci uskutečňovali prodej na vývoz do Unie přímo nezávislým odběratelům, nebo prostřednictvím společností ve spojení se sídlem v Unii.
- (53) Pokud se vývoz do Unie uskutečnil přímo nezávislým odběratelům v Unii, byly vývozní ceny v souladu s

3.3.4 Dumpingové rozpětí

- (59) V souladu s čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení byla dumpingová rozpětí pro spolupracující malajsijské vyvážející výrobce zjištěna na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem vývozní ceny.

(60) Na základě informací, které byly k dispozici z podnětu a od spolupracujících malajsijských vyvážejících výrobců, a podle dostupných statistických údajů neexistují v Malajsii žádní jiní výrobci dotčeného výrobku. Celostátní dumpingové rozpětí zjištěné pro Malajsii bylo proto stanoveno ve stejné výši jako nejvyšší dumpingové rozpětí zjištěné u spolupracujícího vyvážejícího výrobce.

(61) Na tomto základě jsou prozatímní dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF na hranice Unie před proclením následující:

Společnost	Prozatímní dumpingové rozpětí
Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	13,8 %
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	5,0 %
Emery Oleochemicals Sdn. Bhd	5,3 %
Všechny ostatní společnosti	13,8 %

4. ÚJMA

4.1 Vymezení výrobního odvětví Unie a výroby v Unii

(62) V průběhu období šetření vyráběli obdobný výrobek v Unii dva známí výrobci a někteří další velmi malí výrobci. K zjištění celkové výroby v Unii byly použity veškeré dostupné informace týkající se výrobců v Unii, včetně informací uvedených v podnětu a údajů shromážděných od výrobců v Unii před zahájením šetření a posléze. Na tomto základě byla celková výroba v Unii v průběhu období šetření odhadnuta v rozmezí od 400 000 do 500 000 tun. Výrobci v Unii, na něž připadá celková výroba v Unii, představují výrobní odvětví Unie ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.

(63) Některé zúčastněné strany uvedly, že by se jeden ze žadatelů neměl považovat za součást výrobního odvětví Unie, jelikož tato společnost během období šetření dovážela dotčený výrobek. Bylo však ověřeno, že procentní podíl výrobku, který tato společnost v období šetření dovezla z dotčených zemí, byl poměrně malý, a nebyl tudíž významný v porovnání s její výrobou obdobného výrobku. Tento dovoz byl mimoto většinou pouze dočasný. Lze proto potvrdit, že hlavní činností této společnosti je výroba a prodej výrobku, který je předmětem šetření, v EU a jejím hlavním zájmem je zájem výrobce v Unii. Předběžně bylo proto rozhodnuto, že toto tvrzení není opodstatněné.

4.2 Spotřeba v Unii

(64) Spotřeba byla stanovena na základě celkového prodeje výrobního odvětví Unie na trhu Unie, použití pro vlastní potřebu a celkového dovozu (odvozeného z údajů Eurostatu). Jelikož údaje Eurostatu zahrnují rovněž některé jiné výrobky než dotčený výrobek, byla provedena náležitá úprava. V zájmu zachování důvěrnosti údajů jsou informace poskytnuty v podobě indexu (2007 = 100).

Spotřeba v Unii	2007	2008	2009	OŠ
V tunách	100	102	97	102
Meziroční změna v %		2,2 %	– 4,8 %	4,6 %

Zdroj: Eurostat, údaje uvedené v podnětu a odpovědích na dotazník.

(65) V průběhu posuzovaného období se spotřeba v Unii mírně zvýšila o 2 %. V období od roku 2007 do roku 2008 spotřeba nejprve vzrostla o 2,2 %, načež v období od roku 2008 do roku 2009 následoval pokles o 4,8 %. Od roku 2009 do konce období šetření se spotřeba opět zvýšila o 4,6 %.

(66) K snižování spotřeby v období od roku 2008, během něhož výrobci dotčeného výrobku zaznamenali pokles poptávky po jejich výrobcích, přispěl hospodářský pokles. Na počátku období šetření se začala situace na trhu mírně zlepšovat, což vedlo k zvýšení poptávky po dotčeném výrobku v porovnání s prvním pololetím roku 2009.

4.3 Dovoz do Unie z dotčených zemí

4.3.1 Souhrnné posouzení

(67) Komise zkoumala, zda mají být účinky dumpingového dovozu z dotčených zemí posuzovány souhrnně na základě kritérií uvedených čl. 3 odst. 4 základního nařízení. Podle tohoto článku se účinek dovozu ze dvou nebo více zemí, které jsou současně předmětem antidumpingového šetření, posuzuje souhrnně jen tehdy, je-li zjištěno, že a) dumpingové rozpětí zjištěné ve vztahu k dovozu z každé z daných zemí není nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 základního nařízení a že objem dovozu z každé jednotlivé země není zanedbatelný a že b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Unie.

(68) Dumpingová rozpětí zjištěná u dovozu z každé z dotčených zemí nebyla nepatrná ve smyslu čl. 9 odst. 3 základního nařízení, tj. 2 % vývozních cen, a objem dovozu z každé dotčené země je vyšší než prahová hodnota ve výši 1 % podílu na trhu, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 7 základního nařízení.

(69) Při šetření bylo dále zjištěno, že podmínky hospodářské soutěže mezi dumpingovými dovozy i mezi dumpingovým dovozem a obdobným výrobkem jsou podobné. Bylo zjištěno, že průměrné ceny dovozu ze všech dotčených zemí se v posuzovaném období snížily a sledovaly stejnou tendenci. Výrobek, který je předmětem šetření, dovážený z dotčených zemí byl ve všech ohledech obdobný, je zaměnitelný a na trh v Unii je uváděn prostřednictvím srovnatelných prodejních kanálů a za podobných obchodních podmínek, soutěží proto navzájem a s výrobkem, který je předmětem šetření, vyráběným v Unii.

(70) Na tomto základě se vyvozuje prozatímní závěr, že jsou splněny všechny podmínky pro souhrnné posouzení a že by v souladu s tím měly být pro účely analýzy újmy účinky dumpingového dovozu pocházejícího z dotčených zemí posouzeny společně.

4.3.2 Objem, cena a podíl dumpingového dovozu z dotčených zemí na trhu

Dovoz z dotčených zemí	2007	2008	2009	OŠ
V tunách	112 523	177 286	165 386	176 279
Index: 2007 = 100	100	158	147	157
Meziroční změna v %		57,6 %	- 6,7 %	6,6 %
Podíl na trhu	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	154	151	154
Meziroční změna v %		54,2 %	- 2,0 %	1,9 %
Průměrná cena v EUR/t	942	1 017	837	882
Index: 2007 = 100	100	108	89	94
Meziroční změna v %		8 %	- 18 %	5 %

Zdroj: Eurostat a odpovědi na dotazník.

(71) Objem dovozu z dotčených zemí v posuzovaném období značně vzrostl o 57 %. K největšímu nárůstu došlo mezi rokem 2007 a 2008, kdy se dovoz zvýšil o 58 %. Dovoz poté v roce 2009 mírně klesl, načež v období šetření opět vzrostl na úroveň z roku 2008.

(72) Průměrné ceny dovozu z dotčených zemí v průběhu posuzovaného období značně kolísaly a celkově zaznamenaly 6 % pokles. Během celého posuzovaného období

byly průměrné ceny dovozu z dotčených zemí vždy nižší než ceny stanovené zbytkem světa a výrobním odvětvím Unie, což vedlo k zvýšení podílu dotčených zemí na trhu.

(73) Podíl dotčených zemí na trhu se v posuzovaném období značně zvýšil, a to o 54 %. K největšímu nárůstu došlo mezi rokem 2007 a 2008. Během hospodářské krize došlo k mírnému poklesu dovozu, což v období mezi roky 2008 a 2009 snížilo podíl dotčených zemí na trhu o 2 %, do konce posuzovaného období však tyto země získaly svůj podíl na trhu zpět.

4.3.2.1 Cenové podbízení

(74) Pro účely analýzy cenového podbízení byly porovnány vážené průměrné prodejní ceny podle druhu výrobku, účtované výrobním odvětvím Unie při prodeji nezávislým odběratelům na trhu Unie a upravené na úroveň cen ze závodu, s odpovídajícím váženým průměrem cen dovozu z dotčených zemí při prodeji prvním nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovenými na základě cen CIF, s příslušnou úpravou o stávající cla a náklady po dovozu. Toto cenové srovnání bylo provedeno pro obchody na stejné obchodní úrovni, v případě potřeby s náležitou úpravou a po odečtení rabatů a slev z cen. Výsledky srovnání, vyjádřené jako procentní podíl prodejních cen výrobního odvětví Unie v období šetření, prokázaly značná rozpětí cenového podbízení (až 16 %). Tato rozpětí cenového podbízení naznačují tlak, který dovoz z dotčených zemí vyvíjel na ceny na trhu Unie.

(75) Rozpětí cenového podbízení jsou pro jednotlivé dotčené země následující:

Země	Rozpětí cenového podbízení
Indie	od - 0,5 do 16 %
Indonésie	od - 12,1 do - 3,2 %
Malajsie	od - 10,4 do 15,1 %

4.4 Hospodářská situace výrobního odvětví Unie ⁽¹⁾

4.4.1 Předběžné poznámky

(76) V souladu s čl. 3 odst. 5 základního zařízení zahrnovalo posouzení účinků dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie posouzení všech hospodářských ukazatelů pro posouzení stavu výrobního odvětví Unie od roku 2007 do konce období šetření.

⁽¹⁾ Informace se zakládají na ověřených údajích, které poskytlo výrobní odvětví Unie ve svých odpovědích na dotazník, a jsou uvedeny v podobě indexu (2007 = 100) nebo jako rozpětí, je-li to nutné k zachování jejich důvěrnosti.

4.4.2 Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

Výroba výrobního odvětví Unie	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	90	77	83
Kapacita výrobního odvětví Unie	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	109	103	98
Využití kapacity	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	83	75	85

Zdroj: Odpovědi na dotazník.

- (77) Od roku 2007 do roku 2009 se výroba v Unii značně snížila o 23 %, poté se mezi rokem 2009 a koncem období šetření mírně zvýšila, což v posuzovaném období vedlo k celkovému poklesu o 17 %. Je třeba uvést, že ačkoliv se spotřeba v Unii mezi roky 2008 a 2009 snížila přibližně o 5 %, výroba výrobního odvětví Unie klesla mnohem více, o 15 %, a výrobnímu odvětví Unie se nepodařilo využít opětovného zvýšení spotřeby v Unii, k němuž došlo v období šetření.

- (78) Výrobní kapacita výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období snížila přibližně o 2 %. Po nárůstu přibližně o 9 % v roce 2008 se kapacita v následujících letech zmenšovala, což mělo za následek celkové 2 % snížení v posuzovaném období.

- (79) V souladu se snižujícími se objemy výroby se v posuzovaném období o 15 % snížilo i využití dostupné kapacity. K hlavnímu poklesu došlo v roce 2009 během celkové hospodářské krize, v období šetření se využití kapacity mírně zlepšilo.

4.4.3 Prodej a podíl na trhu

- (80) Údaje o prodeji uvedené v následující tabulce souvisí s objemy a hodnotou prodeje prvním odběrateli na trhu Unie, který není ve spojení.

Objem prodeje nezávislým odběratelům v EU	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	85	79	82
Meziroční změna v %		- 15,4 %	- 6,5 %	4,3 %

Hodnota prodeje nezávislým odběratelům v EU (v EUR)	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	102	85	88
Meziroční změna v %		1,6 %	- 16,6 %	3,9 %
Podíl výrobního odvětví Unie na trhu	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	88	87	88

Zdroj: Eurostat a odpovědi na dotazník

- (81) Objemy prodeje a podíl na trhu se mezi rokem 2007 a obdobím šetření snížily o 18 % respektive 12 %. Na počátku posuzovaného období, od roku 2007 do roku 2008, se navzdory vyšší spotřebě v Unii objem prodeje výrobního odvětví Unie snížil o 15 % a výrobní odvětví Unie přišlo o 12 % svého podílu na trhu. V roce 2009 se spotřeba v Unii snížila, což vedlo k dalšímu úbytku objemu prodeje výrobního odvětví Unie o 6,5 %. V období šetření se v souladu s rostoucí spotřebou v Unii prodej výrobního odvětví Unie mírně zvýšil. Podíl na trhu však byl od roku 2008 do konce období šetření stálý.

4.4.4 Průměrné jednotkové ceny výrobního odvětví Unie

Jednotková cena při prodeji nezávislým odběratelům v EU	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	120	107	107
Meziroční změna v %		20,1 %	- 10,8 %	- 0,4 %

Zdroj: Odpovědi na dotazník.

- (82) Ceny v období od roku 2007 do roku 2008 významně vzrostly, a to o 20 %. Je nutno uvést, že vyvážející výrobci v tomto období rovněž zvýšili své ceny, ačkoliv mnohem méně než výrobní odvětví Unie.

- (83) V roce 2009 muselo výrobní odvětví Unie své ceny snížit, aby reagovalo na tlak ze strany rostoucího dovozu z dotčených zemí. V roce 2008 vzrostl dovoz z těchto zemí o 57 % a jeho ceny byly podstatně nižší než ceny výrobního odvětví Unie. Výrobnímu odvětví Unie se však nepodařilo snížit ceny na stejnou úroveň jako vyvážejícím výrobcům.

- (84) V průběhu období šetření udržovalo výrobní odvětví Unie úroveň cen z roku 2009, což vedlo k celkovému zvýšení cen v posuzovaném období o 7 %.

4.4.5 Stav zásob

- (85) V průběhu posuzovaného období zásoby výrobního odvětví Unie klesly o 33 %. Zejména mezi rokem 2008 a obdobím šetření se stav zásob značně snížil o 51 %.

Konečný stav zásob výrobního odvětví Unie	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	128	86	67
Meziroční změna v %		27,7 %	- 33,0 %	- 21,1 %
Stav zásob v poměru k výrobě	5,0 %	7,1 %	5,6 %	4,1 %

Zdroj: Odpovědi na dotazník.

4.4.6 Zaměstnanost, mzdy a produktivita

Zaměstnanost ve výrobním odvětví Unie	2007	2008	2009	OŠ
Celkový počet zaměstnanců podílejících se na výrobě dotčeného výrobku (s výrobci, kteří se nevyjádřili) Index: 2007 = 100	100	97	91	87
Průměrné mzdy na zaměstnance (v EUR) Index: 2007 = 100	100	102	101	106
Produktivita (v jednotkách na zaměstnance) Index: 2007 = 100	100	93	85	96

Zdroj: Eurostat.

- (86) Kvůli zmenšující se činnosti výrobního odvětví Unie se v souladu s tím během posuzovaného období o 13 % snížil i počet zaměstnanců. V posuzovaném období se mírně zvýšily mzdové náklady na zaměstnance, a to o 6 %. To se pokládalo za přirozený růst, který byl nižší než míra inflace v posuzovaném období.

4.4.7 Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál

Ziskovost prodeje EU nezávislým odběratelům	2007	2008	2009	OŠ
% čisté ztráty/obrat Index: 2007 = 100	100	76	408	236

Ziskovost prodeje EU nezávislým odběratelům	2007	2008	2009	OŠ
Záporný peněžní tok výrobního odvětví Unie (v EUR) Index: 2007 = 100	100	- 249	1 178	439
Peněžní tok v % prodeje EU nezávislým odběratelům	- 1,3 %	3,7 %	- 24,5 %	- 7,9 %
Index: 2007 = 100	100	- 285	1 899	609
Investice výrobního odvětví Unie (v EUR) Index: 2007 = 100	100	56	68	65
Meziroční změna v %		- 43,8 %	20,6 %	- 4,2 %
Záporná návratnost investic výrobního odvětví Unie Index: 2007 = 100	100	136	510	320

Zdroj: Odpovědi na dotazník.

- (87) Ziskovost výrobního odvětví Unie byla stanovena tak, že čistý zisk (v tomto případě ztráta) z prodeje obdobného výrobku před zdaněním byl vyjádřen jako procentní podíl z obrátu z tohoto prodeje. Bylo zjištěno, že ziskovost výrobního odvětví Unie byla od počátku dotčeného období v roce 2007 záporná a v průběhu posuzovaného období ztráty značně vzrostly. Po snížení ztrát v roce 2008 se tyto v roce 2009, v době celkové hospodářské krize, znovu významně zvýšily. Hospodářské oživení, k němuž došlo v období šetření, výrobnímu odvětví Unie umožnilo snížit ztráty s ohledem na obrát, výrobní odvětví však bylo dosud daleko od návratu ke kladným úrovním zisku.

- (88) Trend zaznamenaný u peněžního toku, což je schopnost výrobního odvětví samofinancovat své činnosti, odráží do velké míry trend ziskovosti. Peněžní tok byl v roce 2007 záporný a v posuzovaném období vykázal značné snížení. Stejně poznámky lze uvést ohledně návratnosti investic, která vykazovala podobný nepříznivý vývoj v souladu s negativními výsledky, jichž výrobní odvětví Unie dosáhlo v posuzovaném období.

- (89) Na základě výše uvedených skutečností byla schopnost výrobního odvětví Unie investovat omezená, jelikož se peněžní tok v průběhu posuzovaného období významně zhoršil. V důsledku toho poklesly během posuzovaného období investice o 35 %.

4.4.8 Růst

- (90) Spotřeba v Unii byla v průběhu posuzovaného období poměrně stálá. Objem prodeje a podíl výrobního odvětví Unie na trhu se však v tomto období snížil o 18 % respektive 12 %.

4.4.9 Velikost skutečného dumpingového rozpětí

- (91) Vzhledem k objemu, podílu na trhu a cenám dumpingového dovozu z dotčených zemí nelze dopad skutečných dumpingových rozpětí na výrobní odvětví Unie pokládat za zanedbatelný.

4.5 Závěr ohledně újmy

- (92) Šetřením bylo prokázáno, že se většina ukazatelů újmy, jako je výroba (– 17 %), využití kapacity (– 13 %), objem prodeje (– 18 %), podíl na trhu (– 12 %) a zaměstnanost (– 14 %), v posuzovaném období zhoršila. Významně byly dotčeny i ukazatele újmy týkající se finanční situace výrobního odvětví Unie, jako je peněžní tok a ziskovost. To znamená, že schopnost výrobního odvětví Unie získat kapitál byla narušena, zejména v období šetření.

- (93) Na základě výše uvedených skutečností byl vyvozen závěr, že výrobnímu odvětví Unie byla způsobena podstatná újma ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. PŘÍČINNÁ SOUVISLOST

5.1 Úvod

- (94) V souladu s čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení bylo přezkoumáno, zda dumpingový dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčených zemí způsobil výrobnímu odvětví Unie újmu do té míry, že ji lze označit za podstatnou. Byly přezkoumány i jiné známé činitele, jež by mohly vedle dumpingového dovozu výrobnímu odvětví Unie současně způsobovat újmu, aby bylo zajištěno, že případná újma způsobená těmito jinými činiteli nebude připsána dumpingovému dovozu.

5.2 Účinky dumpingového dovozu

- (95) Při šetření bylo zjištěno, že spotřeba v Unii byla v průběhu posuzovaného období poměrně stálá, zatímco objem dumpingového dovozu z dotčených zemí významně vzrostl, tj. o 57 %.

- (96) Dumpingový dovoz z dotčených zemí vyvíjel tlak na výrobní odvětví Unie, zejména v roce 2008, kdy tento dovoz vzrostl o 58 %. V tomto roce byly ceny dotčených zemí (odvozené z údajů Eurostatu) mnohem nižší, než ceny výrobního odvětví Unie. To vedlo k úbytku podílu výrobního odvětví Unie na trhu přibližně o 12 %, zatímco dotčené země zvýšily svůj podíl na trhu o 54 %.

- (97) S cílem reagovat na tento tlak snížilo výrobní odvětví Unie v roce 2009 své ceny. Ačkoliv se objem dovozu z dotčených zemí v souladu s hospodářským poklesem a poklesem na trhu EU snížil (– 6,7 %), dovozní cena se snížila více než cena výrobního odvětví Unie a to výrobnímu odvětví Unie zabránilo v tom, aby znovu získalo podíl na trhu, o který přišlo.

- (98) V průběhu období šetření muselo výrobní odvětví Unie dále snižovat své ceny, přičemž ceny dotčených zemí byly podle ověřených údajů o vývozu nadále nižší o 3 %. Objem prodeje výrobního odvětví Unie (+ 4,3 %) a jeho hodnota (+ 3,9 %) se mírně zvýšily, avšak navzdory tomu, že se cenový rozdíl s ohledem na cenu dovozu z dotčených zemí snížil, nepodařilo se výrobnímu odvětví Unie využít růst spotřeby a jeho podíl na trhu se nezměnil. Dovoz z dotčených zemí v průběhu období šetření mezitím zaznamenal další nárůst, pokud jde o objem (6,6 %) a podíl na trhu (2 %).

5.3 Účinky jiných činitelů

- (99) K jiným činitelům, jež byly zkoumány v rámci příčinné souvislosti, patří dovoz z ostatních zemí, vývozní výkonost výrobního odvětví Unie a dopad hospodářské krize.

5.3.1 Dovoz z ostatních zemí (zbytek světa)

Objem dovozu ze zbytku světa (Eurostat)	2007	2008	2009	OŠ
V tunách	32 874	31 446	38 295	30 495
Index: 2007 = 100	100	96	116	93
Meziroční změna v %		– 4,3 %	21,8 %	– 20,4 %
Podíl zbytku světa na trhu	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	94	120	91
Meziroční změna v %		– 6,4 %	27,9 %	– 23,9 %
Průměrná cena dovozu ze zbytku světa v EUR/t (Eurostat)	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	112	93	92
Meziroční změna v %		12 %	– 17 %	– 1 %

Zdroj: Eurostat.

- (100) Podle údajů Eurostatu se v posuzovaném období objem dovozu výrobku, který je předmětem šetření, pocházejícího ze třetích zemí, jichž se netýkalo toto šetření, do Unie snížil o 7 %. Příslušný podíl těchto zemí na trhu se rovněž snížil o 9 %.

- (101) Průměrné ceny tohoto dovozu byly vyšší než ceny vyvážejících výrobců v dotčených zemích a ceny výrobního odvětví Unie.
- (102) Na základě výše uvedených skutečností se vyvozuje předběžný závěr, že dovoz z těchto třetích zemí nepřispěl k podstatné újmě, která byla způsobena výrobnímu odvětví Unie.

5.3.2 Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie

Objem vývozu pro nezávislé odběratele	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	38	52	45
Meziroční změna v %		- 62,4 %	38,0 %	- 14,0 %
Hodnota vývozu pro nezávislé odběratele	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	78	74	76
Meziroční změna v %		- 21,6 %	- 5,9 %	3,5 %
Jednotková cena vývozu pro nezávislé odběratele	2007	2008	2009	OŠ
Index: 2007 = 100	100	208	142	171
Meziroční změna v %		108,4 %	- 31,9 %	20,3 %

- (103) V průběhu posuzovaného období se objem vývozu výrobního odvětví Unie snížil o 55 %. Dopad tohoto poklesu byl však částečně vyrovnán skutečností, že průměrná jednotková prodejní cena v témže období vzrostla o 71 %, což omezilo snížení hodnoty vývozu na 24 %. To spolu se skutečností, že v průběhu období šetření na vývoz připadalo pouze 5 % celkového prodeje, vedlo k předběžnému závěru, že vývozní výkonnost není činitelem, který narušuje příčinnou souvislost mezi újmou, která byla způsobena výrobnímu odvětví Unie, a dovozem z dotčených zemí.

5.3.3 Dopad hospodářské krize

- (104) Hospodářská krize přispěla k poklesu spotřeby v Unii a k cenovému tlaku. Nižší úroveň poptávky po výrobku, který je předmětem šetření, vedla k snížení výroby výrobního odvětví Unie a přispěla částečně k stlačení prodejních cen.
- (105) Za běžných hospodářských podmínek a v případě neexistence silného cenového tlaku a vyšších úrovní dumpingového dovozu by se výrobní odvětví Unie mohlo mezi

rokem 2007 a obdobím šetření potýkat s určitými problémy při vyrovnávání se s poklesem spotřeby a zvýšením fixních nákladů na jednotku kvůli nižšímu využití kapacity. Dumpingový dovoz však dopad hospodářského poklesu zesílil a znemožnil výrobnímu odvětví Unie prodávat za cenu vyšší, než je výrobní cena.

- (106) Na základě výše uvedených skutečností se zdá, že snížení poptávky v Unii spojené s hospodářskou krizí přispělo k újmě, která byla způsobena výrobnímu odvětví Unie. Dospělo se však k závěru, že to nenarušuje příčinnou souvislost zjištěnou s ohledem na levný dumpingový dovoz z dotčených zemí.

5.4 Závěr ohledně příčinné souvislosti

- (107) Výše uvedená analýza prokázala, že v posuzovaném období došlo k značnému zvýšení objemu a podílu levného dumpingového dovozu pocházejícího z dotčených zemí na trhu. Mimoto bylo zjištěno, že se tento dovoz uskutečňoval za dumpingové ceny, které byly nižší než ceny účtované výrobním odvětvím Unie na trhu Unie za obdobné druhy výrobku.
- (108) Toto zvýšení objemu a podílu levného dumpingového dovozu z dotčených zemí na trhu se časově shodovalo s celkovým a trvalým poklesem spotřeby v Unii v průběhu posuzovaného období, avšak rovněž s nepříznivým vývojem podílu výrobního odvětví Unie na trhu v témže období. Od roku 2008, kdy došlo k celkovému hospodářskému poklesu a snížení spotřeby v Unii, se vývozcům z dotčených zemí dařilo udržet svůj podíl na trhu, a to snížením cen, které byly nižší než cena výrobního odvětví Unie. Současně byl zaznamenán další nepříznivý vývoj u podílu výrobního odvětví Unie na trhu a u hlavních ukazatelů jeho hospodářské situace. V posuzovaném období vedl prudký nárůst levného dumpingového dovozu z Indie, Indonésie a Malajsie, jehož ceny byly trvale nižší než ceny výrobního odvětví Unie, k poklesu ziskovosti výrobního odvětví Unie, což mělo v období šetření za následek vysoké ztráty.
- (109) Při zkoumání jiných známých činitelů, které mohly výrobnímu odvětví Unie způsobit újmu, bylo zjištěno, že se nezdá, že by tyto činitele byly takové, aby narušily příčinnou souvislost, která byla zjištěna mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.
- (110) Na základě výše uvedené analýzy, v jejímž rámci byly účinky všech známých činitelů na situaci výrobního odvětví Unie náležitě rozlišeny a odděleny od účinků dumpingového dovozu působících újmu, se vyvozuje předběžný závěr, že dumpingový dovoz z Indie, Indonésie a Malajsie způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 6 základního nařízení.

6. ZÁJEM UNIE

6.1 Předběžná poznámka

- (111) V souladu s článkem 21 základního nařízení bylo ověřeno, zda navzdory předběžnému závěru o dumpingu způsobujícím újmu existují přesvědčivé důvody, které by mohly vést k závěru, že v tomto konkrétním případě není uložení prozatímních antidumpingových opatření v zájmu Unie. Analýza zájmu Unie vycházela z posouzení všech různých relevantních zájmů, včetně zájmů výrobního odvětví Unie, dovozců a uživatelů dotčeného výrobku.

6.2 Výrobní odvětví Unie

- (112) Výrobnímu odvětví Unie byla způsobena podstatná újma v důsledku dumpingového dovozu z Indie, Indonésie a Malajsie. Připomíná se, že většina ukazatelů újmy vykazovala v posuzovaném období negativní tendenci. Významně dotčeny byly zejména ukazatele újmy týkající se finanční situace výrobního odvětví Unie, jako je peněžní tok, návratnost investic a ziskovost. Pokud by opatření nebyla uložena, jeví se další zhoršení hospodářské situace výrobního odvětví Unie jako velmi pravděpodobné.
- (113) Očekává se, že uložení prozatímních antidumpingových cel obnoví účinné obchodní podmínky na trhu Unie a výrobnímu odvětví Unie umožní přizpůsobit ceny výrobku, který je předmětem šetření, tak, aby zohledňovaly náklady různých složek a podmínky na trhu. Lze očekávat, že uložení prozatímních opatření umožní výrobnímu odvětví Unie získat zpět alespoň část podílu na trhu, o nějž přišlo v průběhu posuzovaného období, což bude mít další kladný dopad na jeho finanční situaci a ziskovost.
- (114) Byl proto vyvozen závěr, že uložení prozatímních antidumpingových opatření na dovoz výrobku, který je předmětem šetření, pocházejícího z Indie, Indonésie a Malajsie je v zájmu výrobního odvětví Unie.

6.3 Dovozy

- (115) Dotazníky byly rozeslány 21 dovozcům v Unii. Při šetření spolupracovali pouze dva dovozci, oba se sídlem ve Spojeném království, kteří společně představovali 0,3 % celkového dovozu z dotčených zemí během období šetření. Návštěva se uskutečnila pouze u většího z obou dovozců. Tento dovozce však při inspekci na místě odmítl umožnit přístup ke svému účetnictví, a příslušné informace nebylo proto možno ověřit. Bylo však zřejmé, že ačkoliv by uložení antidumpingových opatření znamenalo pro tuto společnost vyšší náklady, nepředstavovalo by to pro její činnost velmi závažné problémy, a to ani v případě stejných odběratelů či po změně oblasti podnikání, bude-li to zapotřebí.

- (116) Na základě dostupných informací byl vyvozen závěr, že ačkoliv uložení prozatímních antidumpingových opatření bude mít nepříznivý dopad na výše zmíněného dovozce, tento by měl být schopen přenést přinejmenším část vyšších nákladů na své odběratele a/nebo přejít na jiné zdroje dodávek. Uložení prozatímních opatření by proto nemělo mít na dovozce významný nepříznivý dopad.

6.4 Uživatelé

- (117) Uživatelé výrobku, který je předmětem šetření, projeví o tento případ velký zájem. Z celkem 97 uživatelů, kteří byli kontaktováni, při šetření spolupracovalo 21 uživatelů. Tito spolupracující uživatelé představovali v období šetření přibližně 25 % dovozu dotčeného výrobku do Unie. Tyto společnosti se nacházejí v celé Unii a působí v odvětvích výrobků pro osobní hygienu, přípravků pro péči o domácnost a detergentů používaných v průmyslu.
- (118) Z celkem 21 společností bylo navštíveno 5 podniků, které představovaly 18 % celkového dovozu výrobku, který je předmětem šetření, z dotčených zemí do EU v období šetření. Na základě ověřených informací se zdá, že podíl výrobku, který je předmětem šetření, na výrobních nákladech těchto společností je značný a podle konečného výrobku činí od 10 % do 20 %.
- (119) U tří z pěti navštívených společností pracovalo přibližně 15 % z celkového počtu zaměstnanců v odvětvích, která používají dotčený výrobek, v jedné společnosti činí tento procentní podíl přibližně 70 %, zatímco u ostatních nebylo možné tuto informaci kvůli složité struktuře společnosti a široké škále výrobků získat.
- (120) V období šetření činil průměrný podíl činnosti, při níž se používá výrobek, který je předmětem šetření, na celkové činnosti navštívených společností 22 %, přičemž průměrné ziskové rozpětí u této činnosti činilo přibližně 6 %. Na tomto základě a vzhledem k poměrně nízké úrovni navrhovaných opatření se odhadovalo, že dopad prozatímních antidumpingových cel na dovoz z dotčených zemí je celkově poměrně omezený. Někteří uživatelé tvrdili, že uložení antidumpingových opatření povede k problémům v souvislosti s dostupností výrobku, který je předmětem šetření, v Unii, jelikož v Unii existují pouze dva velcí výrobci a poptávka po výrobku, který je předmětem šetření, se neustále zvyšuje. Je však třeba uvést, že by poměrně nízká úroveň navrhovaných opatření neměla vyloučit možnost dovážet výrobek, který je předmětem šetření, z dotčených zemí. Dva výrobci v Unii mimoto v posuzovaném období nevyužívali při výrobě celou kapacitu. Je rovněž možný dovoz z ostatních třetích zemí, jichž se opatření netýkají. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

- (121) Při zohlednění výše uvedených skutečností lze mít za to, že i když opatření uložená na dovoz z dotčených zemí budou mít na většinu uživatelů pravděpodobně nepříznivý dopad, zdá se, že celkový dopad bude omezený. Byl tudíž vyvozen předběžný závěr, že na základě dostupných informací nebude mít účinek antidumpingových opatření uložených na dovoz výrobku, který je předmětem šetření, z dotčených zemí na uživatele dotčeného výrobku významný nepříznivý dopad.

6.5 Závěr ohledně zájmu Unie

- (122) Na základě výše uvedených skutečností se vyvozuje předběžný závěr, že celkově neexistují podle dostupných informací o zájmu Unie přesvědčivé důvody pro neuložení prozatímních opatření na dovoz výrobku, který je předmětem šetření, z dotčených zemí.

7. PROZATÍMNÍ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

- (123) Vzhledem k dosaženým závěrům ohledně dumpingu, újmy, příčinných souvislostí a zájmu Unie by měla být uložena prozatímní antidumpingová opatření, aby se předešlo vzniku další újmy, kterou výrobnímu odvětví Unie způsobuje dumpingový dovoz.

7.1 Úroveň pro odstranění újmy

- (124) Pro účely stanovení úrovně těchto opatření byla vzata v úvahu zjištěná dumpingová rozpětí a výše cla nezbytného pro odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.
- (125) Při výpočtu výše cla nezbytného k odstranění účinků dumpingu působícího újmu se mělo za to, že by případná opatření měla výrobnímu odvětví Unie umožnit pokrýt výrobní náklady a dosáhnout zisku před zdaněním, kterého mohou přiměřeně dosáhnout výrobci ve výrobním odvětví tohoto typu za běžných podmínek hospodářské soutěže, tj. bez dumpingového dovozu, u prodeje obdobného výrobku v Unii.

- (126) Úroveň pro odstranění újmy byla proto vypočítána na základě srovnání průměrné ceny dumpingového dovozu a cílové ceny výrobního odvětví Unie. Cílová cena byla stanovena vypočtením prodejní ceny výrobního odvětví Unie, která nezpůsobuje ztrátu (jelikož výrobní odvětví Unie zaznamenalo v průběhu období šetření ztráty), a k této prodejní ceně bylo připočteno cílové ziskové rozpětí. Výrobní odvětví Unie tvrdilo, že odpovídající cílové ziskové rozpětí činí 15 %, nebylo však schopno toto doložit. Cílové ziskové rozpětí bylo proto předběžně stanoveno ve výši 7,7 %, což odpovídá poslednímu ziskovému rozpětí, jehož jeden ze žadatelů dosáhl v posledním ziskovém roce před posuzovaným obdobím.

- (127) Průměrné rozpětí cenového podbízení bylo pro Indii stanoveno ve výši 24,2 %, pro Indonésii ve výši 9,1 % a pro Malajsii ve výši 25,7 %.

7.2 Prozatímní opatření

- (128) Na základě výše uvedených skutečností se v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení dospělo k závěru, že by na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z Indie, Indonésie a Malajsie mělo být uloženo prozatímní antidumpingové clo na úrovni nižší z hodnot odpovídajících dumpingovému rozpětí a úrovni pro odstranění újmy podle pravidla nižšího cla. S výjimkou jednoho případu jsou sazby prozatímního antidumpingového cla založeny na dumpingovém rozpětí.
- (129) Na základě výše uvedených skutečností jsou navrhované sazby antidumpingového cla vyjádřené jako cena CIF na hranice Unie před proclením následující:

Země	Společnost	Prozatímní antidumpingové clo v %
Indie	VVF Limited	4,8
	Všechny ostatní společnosti	9,3
Indonésie	P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3
	P.T. Musim Mas	4,3
	Všechny ostatní společnosti	7,6
Malajsie	KL-Kepong Oleomas (KLK)	5,0
	Emery	5,3
	Všechny ostatní společnosti	13,8

- (130) Individuální sazby antidumpingového cla pro jednotlivé společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění tohoto šetření. Odrážejí tedy situaci těchto společností zjištěnou během tohoto šetření. Tyto celní sazby (oproti celostátnímu clu použitelnému na „všechny ostatní společnosti“) jsou proto výlučně použitelné na dovoz výrobků pocházejících z dotčených zemí a vyrobených uvedenými společnostmi, tedy konkrétně uvedenými právníckými osobami. Na dovážené výrobky vyrobené jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení se společnostmi konkrétně uvedenými, se tyto sazby nevztahují a tyto výrobky podléhají celní sazbě použitelné na „všechny ostatní společnosti“.

- (131) Každou žádost o použití těchto individuálních sazeb antidumpingového cla pro jednotlivé společnosti (například po změně názvu subjektu nebo po vytvoření nových výrobních nebo obchodních subjektů) je třeba předložit Komisi ⁽¹⁾ spolu se všemi příslušnými informacemi, zejména pokud jde o jakékoli změny v činnostech příslušné společnosti v souvislosti s výrobou, domácím prodejem a prodejem na vývoz, například spojených s takovou změnou názvu nebo změnou týkající se výrobních a obchodních subjektů. Bude-li to vhodné, bude nařízení odpovídajícím způsobem změněno formou aktualizace seznamu společností, na něž se vztahují individuální celní sazby.
- (132) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingového cla, neměla by se zbytková celní sazba vztahovat jen na nespolupracující vyvážející výrobce, nýbrž rovněž na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.
- (133) V zájmu řádného úředního postupu je nutno stanovit období, během kterého mohou zúčastněné strany, které se přihlásily ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení, písemně předložit svá stanoviska a požádat o slyšení. Je třeba rovněž uvést, že zjištění týkající se uložení cel, k nimž se dospělo pro účely tohoto nařízení, jsou prozatímní a za účelem uložení konečného cla mohou být znovu uvažována,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se prozatímní antidumpingové clo z dovozu nasycených mastných alkoholů s uhlíkovým řetězcem C8, C10, C12, C14, C16 nebo C18 (nezahrnuje rozvětvené isomery) včetně jednotlivých nasycených mastných alkoholů (zvané rovněž „čisté frakce“) a směsí převážně obsahujících kombinaci uhlíkových řetězců C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (běžně zařazované jako C8-C10), směsí převážně obsahujících kombinaci uhlíkových řetězců C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (běžně zařazované jako C12-C14) a směsí převážně obsahujících kombinaci uhlíkových řetězců C16-C18, v současnosti kódů KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 a ex 3823 70 00 (kódy TARIC 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 a 3823 70 00 91), pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie.

2. Sazba prozatímního antidumpingového cla, která se vztahuje na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, pro výrobek popsany v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi je následující:

Země	Společnost	Prozatímní antidumpingové clo v %	Doplňkový kód TARIC
Indie	VVF Limited, Bombaj	4,8	B110
	Všechny ostatní společnosti	9,3	B999
Indonésie	PT. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam	6,3	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	4,3	B112
	Všechny ostatní společnosti	7,6	B999
Malajsie	KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	5,0	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	5,3	B114
	Všechny ostatní společnosti	13,8	B999

3. Propuštění výrobku uvedeného v odstavci 1 do volného oběhu v Unii je podmíněno složením jistoty odpovídající výši prozatímního cla.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Aniž je dotčen článek 20 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009, mohou zúčastněné strany požádat o poskytnutí informací o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo toto nařízení přijato, předložit písemně svá stanoviska a požádat o ústní slyšení před Komisí ve lhůtě jednoho měsíce ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

V souladu s čl. 21 odst. 4 nařízení (ES) č. 1225/2009 se mohou zúčastněné strany vyjádřit k uplatnění tohoto nařízení ve lhůtě jednoho měsíce ode dne jeho vstupu v platnost.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 1 tohoto nařízení se použije po dobu šesti měsíců.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office Nerv-105, 1049 Brusel, Belgie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. května 2011.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 447/2011**ze dne 6. května 2011****o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zajistilo jednotné používání kombinované nomenklatury připojené k nařízení (EHS) č. 2658/87, je nutné přijmout opatření týkající se zařazení zboží uvedeného v příloze tohoto nařízení.
- (2) Nařízení (EHS) č. 2658/87 stanovilo pro výklad kombinované nomenklatury všeobecná pravidla. Tato pravidla se používají i pro jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je na kombinované nomenklatuře zcela či zčásti založena nebo která k ní přidává jakékoli další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Unie s ohledem na uplatňování sazebních a jiných opatření týkajících se obchodu se zbožím.
- (3) Podle zmíněných všeobecných pravidel by mělo být zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze zařazeno do kódu KN uvedeného ve sloupci 2, vzhledem k důvodům uvedeným ve sloupci 3 této tabulky.

(4) Je vhodné umožnit, aby oprávněná osoba mohla závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, týkající se zařazení zboží do kombinované nomenklatury, které nejsou v souladu s tímto nařízením, nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽²⁾.

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze se zařazuje v rámci kombinované nomenklatury do kódu KN uvedeného ve sloupci 2 této tabulky.

Článek 2

Závazné informace o sazebním zařazení zboží vydané celními orgány členských států, které nejsou v souladu s tímto nařízením, lze nadále používat po dobu tří měsíců podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. května 2011.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Algirdas ŠEMETA
člen Komise*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

PŘÍLOHA

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
Plněné vinné listy v konzervě připravené ke spotřebě. Výrobek je vyroben ze směsi rýže, cibule, sojového oleje, soli, kyseliny citronové, černého pepře, máty a kopru zabalené v listech révy vinné. Složení (procenta hmotnostní): — rýže: přibližně 50, — listy révy vinné: přibližně 15, — cibule: přibližně 9, — ostatní přísady: olej, sůl, koření a voda.	1904 90 10	Zařazení se zakládá na všeobecných pravidlech 1, 3 písm. b) a 6 pro výklad kombinované nomenklatury a na znění kódů KN 1904, 1904 90 a 1904 90 10. Složkou, která dává výrobku podstatné rysy, je rýže. Vzhledem ke svým vlastnostem by proto výrobek měl být zařazen v souladu se všeobecným pravidlem 3 písm. b) do čísla 1904.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 448/2011**ze dne 6. května 2011****o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení
(Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (CHZO))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 4 první pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Žádost o zápis názvu „Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias)“ do rejstříku předložená Řeckem byla v souladu s čl. 6 odst. 2 prvním pododstavcem nařízení (ES) č. 510/2006 zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie⁽²⁾.

- (2) Protože Komisi nebyla oznámena žádná námitka podle článku 7 nařízení (ES) č. 510/2006, musí být uvedený název zapsán,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název uvedený v příloze tohoto nařízení se zapisuje do rejstříku.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. května 2011.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Dacian CIOLOȘ
člen Komise*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. C 233, 28.8.2010, s. 20.

PŘÍLOHA

Zemědělské produkty určené k lidské spotřebě, uvedené v příloze I Smlouvy:

Třída 1.6: Ovoce, zelenina a obiloviny v nezměněném stavu nebo zpracované

ŘECKO

Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (CHZO)

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 449/2011

ze dne 6. května 2011

o zápisu určitých názvů do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (CHOP), 龙井茶 (Longjing Cha) (CHOP), 琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (CHOP, 蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (CHZO))

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin⁽¹⁾, a zejména na čl. 7 odst. 4 první pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 6 odst. 2 prvním pododstavcem nařízení (ES) č. 510/2006 byly v Úředním věstníku Evropské unie⁽²⁾ zveřejněny žádosti Čínské lidové republiky o zapsání názvů „陕西苹果 (Shaanxi ping guo)“, „龙井茶 (Longjing Cha)“, „琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You)“ a „蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao)“ do rejstříku.

- (2) Protože Komisi nebyla oznámena žádná námitka podle článku 7 nařízení (ES) č. 510/2006, musí být uvedené názvy zapsány do rejstříku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Názvy uvedené v příloze tohoto nařízení se zapisují do rejstříku.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. května 2011.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Dacian CIOLOȘ
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. C 252, 18.9.2010, s. 16; Úř. věst. C 254, 22.9.2010, s. 6;
Úř. věst. C 257, 24.9.2010, s. 3; Úř. věst. C 257, 24.9.2010, s. 7.

PŘÍLOHA

Zemědělské produkty určené k lidské spotřebě, uvedené v příloze I Smlouvy:

Třída 1.6 Ovoce, zelenina a obiloviny v nezměněném stavu nebo zpracované

ČÍNSKÁ LIDOVÁ REPUBLIKA

琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (CHOP)

蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (CHZO)

陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (CHOP)

Třída 1.8 Ostatní produkty přílohy I Smlouvy (koření atd.)

ČÍNSKÁ LIDOVÁ REPUBLIKA

龙井茶 (Longjing Cha) (CHOP)

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 450/2011**ze dne 10. května 2011****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“)⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 11. května 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. května 2011.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	JO	78,3
	MA	46,2
	TN	107,9
	TR	82,0
	ZZ	78,6
0707 00 05	TR	76,8
	ZZ	76,8
0709 90 70	MA	86,8
	TR	123,0
	ZZ	104,9
0709 90 80	EC	27,0
	ZZ	27,0
0805 10 20	EG	51,1
	IL	59,9
	MA	47,9
	TN	54,9
	TR	72,0
	ZZ	57,2
0805 50 10	TR	49,8
	ZZ	49,8
0808 10 80	AR	68,7
	BR	72,9
	CA	107,1
	CL	82,9
	CN	102,2
	NZ	116,8
	US	143,8
	UY	71,0
	ZA	76,2
	ZZ	93,5

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE 2011/58/EU

ze dne 10. května 2011,

kteřou se mění směrnice Rady 91/414/EHS za účelem obnovení zařazení účinné látky karbendazim

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh⁽¹⁾, a zejména na čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Platnost zařazení látky karbendazim do přílohy I směrnice 91/414/EHS skončí dnem 13. června 2011.
- (2) Na základě žádosti lze zařazení účinné látky obnovit na období nepřesahující deset let. Dne 6. srpna 2007 Komise obdržela od žadatele žádost týkající se obnovení zařazení uvedené účinné látky.
- (3) Dne 10. ledna 2008 žadatel předložil členskému státu zpravodaji, Německu, údaje na podporu své žádosti o obnovení zařazení karbendazimu.
- (4) Členský stát zpravodaj připravil návrh nové hodnotící zprávy, který byl připomínkován žadatelem dne 13. května 2009 a po dokončení byl dne 24. července 2009 předložen žadateli a Komisi. Kromě hodnocení této látky obsahuje zpráva seznam studií, o které se členský stát zpravodaj při svém hodnocení opíral.
- (5) Komise předala dne 28. července 2009 návrh nové hodnotící zprávy Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) a členským státům k připomínkám.

(6) Na žádost Komise byl návrh nové hodnotící zprávy přezkoumán členskými státy a úřadem a dne 14. prosince 2009 byl připomínkován žadatelem. Úřad předložil Komisi svůj závěr o přezkumu posouzení rizik karbendazimu⁽²⁾ dne 30. dubna 2010. Poté, co žadatel dostal možnost vznést připomínky, a s ohledem na jeho připomínky podané dne 31. května 2010 byly návrh nové hodnotící zprávy a závěr úřadu přezkoumány členskými státy a Komisí v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat a byly dokončeny dne 23. listopadu 2010 v podobě zprávy Komise o přezkoumání karbendazimu.

(7) Z různých provedených zkoumání vyplynulo, že přípravky na ochranu rostlin obsahující karbendazim mohou nadále splňovat požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 91/414/EHS, pokud jde o použití, která byla zkoumána a podrobně popsána ve zprávě Komise o přezkoumání. Je proto vhodné obnovit zařazení karbendazimu do přílohy I směrnice 91/414/EHS, aby mohly být přípravky na ochranu rostlin obsahující tuto účinnou látku nadále povoleny, pokud jsou v souladu s uvedenou směrnicí. Kromě použití uvedených v případě prvního zařazení žadatel ve své dokumentaci týkající se obnovení zařazení uvádí použití pro krmnou řepu. S ohledem na další údaje předložené žadatelem by použití pro krmnou řepu mělo být zařazeno na seznam použití, která mohou být povolena.

(8) Podle čl. 5 odst. 4 směrnice 91/414/EHS může zařazení látky do přílohy I podléhat určitým omezením. Aby byla řádně zohledněna vysoká úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat a životního prostředí požadovaná v Unii, je nezbytné omezit použití karbendazimu na ta použití, která již byla skutečně posouzena a u kterých se má za to, že splňují podmínky čl. 5 odst. 1 směrnice 91/414/EHS. Z toho vyplývá, že použití, která nejsou na seznamu použití v příloze I uvedené směrnice, nemohou být povolena, dokud nebudou zařazena na daný seznam. Je vhodné stanovit maximální limity na přítomnost dvou relevantních nečistot – 2-amino-3-hydroxyfenazinu (AHP) a 2,3-diaminofenazinu (DAP) u komerčně vyráběného karbendazimu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Evropský úřad pro bezpečnost potravin; *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance carbendazim*, EFSA Journal 2010; 8(5):1598.

- (9) Aniž je dotčen závěr uvedený v 8. bodě odůvodnění, je třeba získat další informace týkající se některých specifických aspektů. Podle čl. 6 odst. 1 směrnice 91/414/EHS může zařazení látky do přílohy I podléhat určitým podmínkám. Je proto vhodné požadovat, aby žadatel předložil další informace týkající se aerobního rozkladu v půdě, dlouhodobého rizika pro ptáky a relevance třetí nečistoty, z důvodu zachování důvěrnosti uváděné jako AEF037197. Kromě toho by měl být žadatel požádán, aby prozkoumal studie uvedené na seznamu v návrhu nové hodnotící zprávy ze dne 16. července 2009 (svazek 1, úroveň 4 „Další informace“, s. 155 –157).
- (10) Několik členských států vyjádřilo obavy, pokud jde o profil nebezpečnosti této látky. Podobné obavy byly vyjádřeny v době jejího prvního zařazení. Dokumentace týkající se obnovení zařazení se částečně zakládá na údajích o toxicitě použitých během posouzení dokumentace předložené pro první zařazení této látky. Původní zařazení bylo omezeno na dobu tří let⁽¹⁾. Mělo by se také zohlednit narůstající vědomí potřeby zajistit vysokou úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat a udržitelného životního prostředí. Je proto vhodné omezit dobu nového zařazení na tři a půl roku.
- (11) Stejně jako u všech ostatních látek zařazených v příloze I směrnice 91/414/EHS lze status karbendazimu přehodnotit podle čl. 5 odst. 5 uvedené směrnice s ohledem na jakékoli nově dostupné údaje, jako jsou informace z jeho právě probíhajícího hodnocení v rámci směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh⁽²⁾ nebo informace z přezkumu příslušné vědecké literatury.
- (12) Před obnovením zařazení účinné látky do přílohy I směrnice 91/414/EHS je třeba poskytnout členským státům a zúčastněným stranám přiměřené období, které jim umožní připravit se na plnění nových požadavků, které z obnovení zařazení vyplynou.
- (13) Aniž jsou dotčeny závazky stanovené směrnicí 91/414/EHS jako důsledek obnovení zařazení účinné látky do přílohy I uvedené směrnice, mělo by být členským státům po obnovení zařazení poskytnuto šestiměsíční období, ve kterém přezkoumají povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující karbendazim, aby bylo i nadále zajištěno splnění požadavků stanovených směrnicí 91/414/EHS, zejména ustanovení článku 13 a příslušných podmínek stanovených v příloze I uvedené směrnice. Členské státy by měly
- v příslušných případech povolení obnovit, v případě potřeby se změnami, či jejich obnovení zamítnout. Odchylně od uvedené lhůty by pro předložení a zhodnocení aktualizace úplné dokumentace podle přílohy III pro každý přípravek na ochranu rostlin a pro každé navrhované použití mělo být v souladu s jednotnými zásadami stanovenými ve směrnici 91/414/EHS poskytnuto delší období.
- (14) Směrnice 91/414/EHS by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (15) Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat nezaujal stanovisko ve lhůtě stanovené předsedou, a Komise proto Radě předložila návrh týkající se těchto opatření. Jelikož do uplynutí lhůty stanovené v čl. 19 odst. 2 druhém pododstavci směrnice 91/414/EHS Rada navrhovaná opatření nepřijala ani s nimi nevyjádřila nesouhlas, měla by tato opatření přijmout Komise,
- PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:
- Článek 1
- Příloha I směrnice 91/414/EHS se mění v souladu s přílohou této směrnice.
- Článek 2
- Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 30. listopadu 2011. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.
- Budou tyto předpisy používat od 1. prosince 2011.
- Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
- Článek 3
1. V souladu se směrnicí 91/414/EHS členské státy do 1. prosince 2011 v případě potřeby změní nebo odejmou stávající povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující účinnou látku karbendazim.

(¹) Směrnice Komise 2006/135/ES ze dne 11. prosince 2006, kterou se mění směrnice Rady 91/414/EHS za účelem zařazení účinné látky karbendazim (Úř. věst. L 349, 12.12.2006, s. 37).

(²) Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

Do tohoto dne zejména ověří, zda jsou splněny podmínky přílohy I uvedené směrnice týkající se karbendazimu, s výjimkou podmínek stanovených v části B údajů o uvedené účinné látce, a zda držitel povolení má dokumentaci či přístup k dokumentaci splňující požadavky přílohy II uvedené směrnice v souladu s podmínkami článku 13 uvedené směrnice.

2. Odchylně od odstavce 1 členské státy s cílem zohlednit vývoj vědecko-technických poznatků a v souladu s jednotnými zásadami stanovenými v příloze VI směrnice 91/414/EHS v případě potřeby nově zhodnotí každý povolený přípravek na ochranu rostlin obsahující karbendazim buď jako jedinou účinnou látku, nebo jako jednu z několika účinných látek, které byly všechny nejpozději do 1. června 2011 uvedeny v příloze I směrnice 91/414/EHS, a to na základě dokumentace splňující požadavky přílohy III uvedené směrnice a při zohlednění části B údajů v příloze I uvedené směrnice, které se týkají karbendazimu. Na základě tohoto hodnocení určí, zda přípravek i nadále splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. b), c), d) a e) směrnice 91/414/EHS. Po tomto určení členské státy

povolení v případě potřeby změni nebo odejmou do 1. prosince 2013.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem 1. června 2011.

Článek 5

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 10. května 2011.

Za Komisi

José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA

V příloze I směrnice 91/414/EHS se řádek 149 nahrazuje tímto:

Číslo	Obecný název, identifikační čísla	Název podle IUPAC	Čistota ⁽¹⁾	Vstup v platnost	Konec platnosti zařazení	Zvláštní ustanovení
„149	Karbendazim č. CAS: 10605-21-7 č. CIPAC: 263	methylbenzimidazol-2-ylkarbamát	≥ 980 g/kg relevantní nečistoty 2-amino-3-hydroxyfenazin (AHP): nejvýše 0,0005 g/kg 2,3-diaminofenazin (DAP): nejvýše 0,003 g/kg	1. června 2011	30. listopadu 2014	ČÁST A Povolena mohou být jen použití jako fungicid pro tyto plodiny: — obiloviny, — semena řepky, — cukrová a krmná řepa, — kukuřice v dávkách nepřesahujících: — 0,25 kg účinné látky na hektar a aplikaci v případě obilovin a semen řepky, — 0,075 kg účinné látky na hektar a aplikaci v případě cukrové a krmné řepy, — 0,1 kg účinné látky na hektar a aplikaci v případě kukuřice. Nesmějí být povolena tato použití: — aplikace do ovzduší, — aplikace pomocí zádobého a ručního postřikovače, ať už v rámci amatérského či profesionálního použití, — zahrádkářství. Členské státy zajistí uplatňování všech odpovídajících opatření ke zmírnění rizika. Zvláštní pozornost je třeba věnovat ochraně: — vodních organismů. Musí být použita odpovídající opatření ke zmírnění úletu, aby se minimalizovala expozice povrchových vod. Opatření by měla zahrnovat dodržování vzdálenosti mezi ošetřenými plochami a plochami povrchových vod samostatně nebo v kombinaci s použitím metod nebo prostředků omezujících úlet,

Číslo	Obecný název, identifikační čísla	Název podle IUPAC	Čistota ⁽¹⁾	Vstup v platnost	Konec platnosti zařazení	Zvláštní ustanovení
						— žížal a dalších půdních makroorganismů. Podmínky pro povolení musí zahrnovat opatření ke zmírnění rizika, například volbu nejvhodnější kombinace počtu a načasování aplikací a v případě nutnosti koncentrace účinné látky, — ptáků (dlouhodobé riziko). V závislosti na výsledcích posouzení rizika pro specifická použití mohou být nezbytná cílená zmírňující opatření k minimalizaci expozice, — uživatelů, kteří musejí mít vhodný ochranný oděv, zejména rukavice, kombinézy, gumovou obuv a ochranu obličeje nebo ochranné brýle při míchání, plnění, aplikaci a čištění zařízení, pokud expozici látky přiměřeně nezamezuje zařízení svým konstrukčním návrhem a provedením nebo zvláštní ochranné komponenty, které jsou na zařízení instalovány. ČÁST B Při uplatňování jednotných zásad uvedených v příloze VI musí být zohledněny závěry zprávy o přezkoumání karbendazimu, a zejména dodatky I a II uvedené zprávy. Dotčené členské státy požádají žadatele o poskytnutí následujících údajů Komisi: — nejpozději do 1. prosince 2011 informace týkající se toxikologické a ekotoxikologické relevance nečistoty AEF037197, — nejpozději do 1. června 2012 prozkoumání studií na seznamu v návrhu nové hodnotící zprávy ze dne 16. července 2009 (svazek 1, úroveň 4 „Další informace“, s. 155–157), — nejpozději do 1. června 2013 informace o rozpadu a chování (způsob aerobního rozkladu v půdě) a dlouhodobém riziku pro ptáky.“

⁽¹⁾ Další podrobnosti o identitě a specifikaci účinné látky jsou uvedeny ve zprávě o přezkoumání.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 26. května 2010

o státní podpoře v podobě daňové dohody o narovnání, kterou Belgie poskytla společnosti Umicore S.A. (bývalá společnost „Union Minière S.A.“) (státní podpora C 76/03 (ex NN 69/03))

(oznámeno pod číslem K(2010) 2538)

(Pouze francouzské a nizozemské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2011/276/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek⁽¹⁾ v souladu s těmito články, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Komise svým dopisem ze dne 11. února 2002 informovala belgické orgány o informacích, které měla o dohodě mezi belgickou Speciální daňovou inspekcí (ISI) a společností Umicore S.A. (Umicore), bývalou společností „Union Minière S.A.“, týkající se snížení dluhu daně z přidané hodnoty (DPH). V tomto dopise Komise belgické orgány žádala, aby jí poskytl všechny informace, které by jí umožnily zhodnotit tuto dohodu ve smyslu článků 107 a 108 Smlouvy (*).
- (2) Belgická vláda odpověděla Komisi dopisem ze dne 7. května 2002.
- (3) Dopisem ze dne 7. srpna 2002 si Komise vyžádala obšírnější informace, aby mohla opatření lépe posoudit. Belgická vláda jí tyto informace předala dopisem ze dne 18. září 2002.
- (4) Dopisem ze dne 21. října 2003 požádala Komise belgické orgány o dodatečné dokumenty, které by

umožnily vyjasnit stanovisko belgické daňové správy k dohodě se společností Umicore.

- (5) Dopisem ze dne 31. října 2003 informovaly belgické orgány Komisi, že daňový záznam společnosti Umicore a všechny doklady týkající se dotčené dohody byly zabyteny bruselským vyšetřujícím soudcem panem Lugentzem, který byl pověřen trestním řízením proti neznámému pachateli ve věci okolností, za jakých byla dohoda mezi ISI a Umicore uzavřena.

- (6) Dopisem ze dne 10. prosince 2003 oznámila Komise Belgii své rozhodnutí zahájit řízení o této podpoře podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy.

- (7) Rozhodnutí Komise zahájit řízení bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie⁽²⁾ dne 7. září 2004. Komise vyzvala zúčastněné strany k předložení jejich připomínek k dotčené podpoře.

- (8) Z důvodu chyby ve znění zveřejněném dne 7. září 2004 bylo rozhodnutí znovu zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie dne 17. listopadu 2004⁽³⁾.

- (9) Komise obdržela připomínky k této věci od společnosti Umicore dopisy ze dne 7. října a 13. prosince 2004 a od anonymní třetí strany dopisem obdrženým dne 4. října 2004.

- (10) Po novém zveřejnění rozhodnutí předala Belgie své připomínky dopisem ze dne 15. prosince 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 280, 17.11.2004, s. 10.

(*) S účinkem od 1. prosince 2009 se články 87 a 88 Smlouvy o ES staly články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie. V obou případech jsou ustanovení ve své podstatě identická. Pro účely tohoto rozhodnutí je v případě potřeby nutné odkazy na články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie chápat jako odkazy na články 87 a 88 Smlouvy o ES. Smlouva o fungování Evropské unie rovněž zavedla některé terminologické změny, jako je nahrazení pojmu „Společenství“ pojmem „Unie“ a „společný trh“ pojmem „vnitřní trh“.

⁽²⁾ Úř. věst. C 223, 7.9.2004, s. 2.

⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou č. 1.

- (11) Dne 13. května 2005 předala Komise Belgii připomínky třetích stran. Belgie jí zaslala své komentáře dne 13. června 2005.
- (12) Dopisem ze dne 12. prosince 2005 informovala Komise Belgii o rozhodnutí pozastavit přezkum opatření až do rozhodnutí soudních orgánů v dotčené věci.
- (13) V odpovědi ze dne 19. ledna 2006 Belgie uvedla, že v prostorách správního úřadu byly skutečně provedeny domovní prohlídky, že celý daňový záznam byl zabaven a že bude určitě informovat Komisi o rozhodnutích, která soudní orgány sdělí dotčenému správnímu orgánu.
- (14) Dopisem ze dne 31. března 2008 požádala Komise, aby byla informována o postupu soudního řízení a o případném vrácení zabavených dokumentů.
- (15) Belgie odpověděla Komisi dopisem ze dne 16. června 2008, v němž upřesnila, že soudní řízení bylo uzavřeno ke dni 13. listopadu 2007.
- (16) Dne 28. července 2008 proběhlo jednání mezi zástupci ISI a Komise, po jehož ukončení byl belgickým orgánům zaslán elektronickou poštou seznam otázek shrnujících body předložené zástupci Komise. Belgické orgány odpověděly dopisem ze dne 9. září 2008.
- (17) Dopisem ze dne 17. října 2008 upozornila Komise Belgii, že jí přísluší podniknout všechny nutné kroky, aby odpověděla na otázky položené Komisí, a to včetně zpětného získání zabavených dokumentů. Komise v tomto dopise rovněž zmínila možnost přikázat formálně Belgii, aby jí požadované informace poskytla vzhledem k tomu, že tyto informace měly být Komisi již předány na základě jejich předchozích žádostí o informace.
- (18) Elektronickým dopisem ze dne 21. ledna 2009 požádala Komise belgické orgány, aby ji informovaly, jak byl vyřízen její dopis ze dne 17. října 2008. Belgická strana odpověděla dopisem ze dne 29. ledna 2009, v němž uvedla, že ISI začala podnikat kroky, aby odpověděla na otázky položené Komisí.
- (19) Dopisem ze dne 7. května 2009 informovala Belgie Komisi, že zabavené dokumenty byly nakonec vráceny ISI a že jsou v současné době přezkoumávány, aby bylo možno odpovědět na otázky Komise.
- (20) Dopisem ze dne 6. srpna 2009 předala Belgie Komisi svou odpověď na otázky položené Komisí v jejím dopise ze dne 17. října 2008.
- (21) Na žádost Komise předala Belgie elektronickým dopisem ze dne 22. září 2009 dodatečné informace o určitých použitelných správních předpisech.

II. PODROBNÝ POPIS PODPORY

II.1 Obecné souvislosti dohody uzavřené mezi ISI a Umicore dne 21. prosince 2000

- (22) V rámci vyšetřování prováděných daňovými orgány několika členských států ohledně transakcí týkajících se drahých kovů provedlo bruselské regionální ředitelství ISI kontrolu společnosti UMICORE S.A. za období 1995 až 1999. Po ukončení kontroly oznámila ISI společnosti Umicore, a to 30. listopadu 1998 a 30. dubna 1999, dva dodatečné platební výměry, protože zjistila nesprávné použití osvobození od DPH u prodeje zrnkového stříbra společností sídlícím v Itálii, Švýcarsku a Španělsku.
- (23) Tyto dva platební výměry se týkaly zejména prozatímního stanovení částky DPH, kterou Umicore dlužila kvůli nesprávnému použití osvobození od daně, výše daňové pokuty ke splacení a úroků plnoprávně vymahatelných počínaje dnem, kdy dluh u DPH vznikl. Oba výměry vyzývaly subjekt povinný k dani předat písemně ISI svůj souhlas s takto vyměřenými částkami nebo uplatnit své řádně odůvodněné námitky ve lhůtě 20 dnů.
- (24) Společnost Umicore se rozhodla pro tuto druhou možnost a v červnu 1999 zaslala ISI dva dopisy, ve kterých vznesla námitky vůči zjištěním ISI a dovolávala se správnosti uplatněného osvobození od DPH. Jako odpověď na oba dopisy subjektu povinného k dani sdělila ISI dne 23. prosince 1999 společnosti Umicore své připomínky a znovu potvrdila platnost zjištění uvedených v obou platebních výměrech. ISI tak vyzvala společnost Umicore, aby jí zaslala buď svůj souhlas se stanoveným zdaněním, nebo nové prvky, které by mohly toto zdanění snížit nebo zrušit, a případně se zřekla uplatnění nároku na plynutí promlčecí lhůty, aby tato byla přerušena na dobu nutnou pro zaplacení daně, úroků a daňových pokut. Dne 30. března 2000 Umicore doplnila své odůvodnění a znovu odmítla závěry ISI.
- (25) Dne 21. prosince 2000 ISI souhlasila s návrhem dohody předloženým společností Umicore („dohoda o narovnání“) ohledně obou platebních výměrů, který se týkal uplatnění DPH za celé období kontrolované ISI. Dotčená dohoda předpokládá, že společnost Umicore uhradí částku podstatně nižší než byly částky uvedené ve výše zmíněných platebních výměrech.

II.2 Systém zdanění použitelný na dodání uvnitř Společenství a na vývoz zboží

- (26) Předpisy o DPH použitelné na dodání uvnitř Společenství a na vývoz zboží, na které se odvolává dohoda o narovnání za období 1995 až 1998, mají svůj původ v provedení

směrnice Rady 91/680/EHS⁽⁴⁾ do belgického zákona o DPH. Tato směrnice obsahovala přechodný systém DPH s ohledem na odstranění daňových hranic uvnitř Evropské unie a měnila šestou směrnici o DPH⁽⁵⁾.

1. Zdanění dodání zboží

- (27) Článek 2 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o DPH“) stanoví, že „dani podléhají dodání zboží a poskytování služeb za úplatu, pokud k nim dochází v Belgii, uskutečněné osobou povinnou k dani, která jedná jako taková“.

- (28) Článek 10 zákona o DPH pak stanoví následující:

„Dodáním zboží se rozumí převod práva nakládat s hmotným majetkem jako vlastník. Jedná se zejména o předání zboží nabyvateli nebo postupníkovi na základě smlouvy o převodu práva nebo jeho potvrzení.“

- (29) Článek 15 zákona o DPH nakonec stanoví:

„Odstavec 1. K dodání zboží došlo v Belgii, pokud se místo považované podle odstavců 2 až 6 za místo dodání nachází v Belgii.

Odstavec 2. Za místo dodání zboží se považuje místo, kde je zboží dáno k dispozici nabyvateli nebo postupníkovi.

Za místo dodání se ale považuje:

- 1) místo, kde se zboží nachází v době, kdy se začíná uskutečňovat odeslání nebo přeprava k nabyvateli, je-li zboží odesíláno nebo přepravováno dodavatelem, nabyvatelem nebo třetí osobou;

(...)

Odstavec 7. Není-li dokázáno jinak, považuje se, že k dodání movitého majetku došlo v Belgii, pokud v okamžiku dodání zde jedna ze stran transakce má sídlo hospodářské činnosti nebo stálou provozovnu, a nemá-li takové sídlo nebo stálou provozovnu, místo, kde má bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje.“

- (30) Dodání zboží (jehož přeprava začala v Belgii) je tak v zásadě zdanitelné v Belgii. Je-li jedna ze stran transakce usazena v Belgii, zakládá zákon právní domněnku, podle níž se má za to, že k dodání došlo v Belgii.

2. Osoba povinná odvést DPH

- (31) Na základě čl. 51 odst. 1 zákona o DPH je plátcem daně osoba, která provádí zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služeb, k němuž dochází v Belgii.

3. Vývoz

- (32) Článek 39 odst. 1 zákona o DPH počítá se systémem osvobození od DPH použitelným na vývoz zboží a stanoví, že „od daně jsou osvobozena: 1) dodání zboží odesílaná nebo přepravovaná prodávajícím nebo jeho jménem mimo území Společenství, 2) dodání zboží odesílaná nebo přepravovaná pořizovatelem, jenž není usazen v Belgii, nebo jeho jménem mimo území Společenství (...).“

- (33) V souladu s čl. 39 odst. 3 zákona o DPH stanovil v belgickém právu královský výnos č. 18 ze dne 29. prosince 1992 (dále jen „královský výnos č. 18“) podmínky osvobození při vývozu zboží z Belgie mimo území Společenství⁽⁶⁾.

(6) Článek 5 odst. 2 královského výnosu č. 18 stanoví, že „kupující nesídlící v Belgii, který přebírá osobně do majetku zboží v Belgii, musí v okamžiku převzetí vystavit prodejci usazenému v Belgii potvrzení o příjmu. V potvrzení o příjmu vystaveném prodejci musí být uvedeno datum předání zboží, jeho popis a země určení. Stejný dokument musí být vystaven prodejci, pokud zboží v Belgii přebírá třetí osoba, která jedná jménem kupujícího, jenž není v Belgii usazen. V tomto případě musí dokument vystavit dotyčná třetí osoba, která v něm uvede, že jedná ve prospěch příkazce“. Článek 6 královského výnosu č. 18 upřesňuje, že „důkaz o vývozu musí dodat prodejce (...) bez ohledu na dokument vyžadovaný v čl. 5 odst. 2“. Článek 3 královského výnosu č. 18 potom stanoví, že „prodejce musí mít u sebe v každém okamžiku všechny dokumenty potvrzující, že k vývozu skutečně došlo, a předložit je na základě jakékoli žádosti úředníků pověřených kontrolou. K těmto dokumentům patří zejména objednávkové listy, přepravní dokumenty, potvrzení o úhradě a prohlášení o vývozu stanovená v článku 2“, který uvádí, že „na celnici, kde musí být podle celních předpisů v oblasti vývozu podáno prohlášení o vývozu, musí být předána kopie daňového dokladu, a neexistuje-li, tak zásilkový list obsahující všechny náležitosti požadované pro daňový doklad“.

(4) Úř. věst. L 376, 31.12.1991, s. 1.

(5) Směrnice Rady 77/388/EHS („šestá směrnice o DPH“) ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1.

4. Dodání uvnitř Společenství

- (34) Článek 39 bis zákona o DPH počítá od 1. ledna 1993 s následujícím: „Od daně jsou osvobozena: 1) dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno prodávajícím (...), pořizovatelem nebo jejich jménem z Belgie avšak uvnitř Společenství, a uskutečněná pro jinou osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě a jenž jsou povinny zdanit svá pořízení zboží uvnitř Společenství (...).“

- (35) Belgické daňové předpisy ukládají několik podmínek ohledně důkazu, který je nutno předložit k prokázání správného uplatnění osvobození podle článku 39 bis zákona o DPH. Článek 1 královského výnosu č. 52 ze dne 29. prosince 1992 (dále jen „královský výnos č. 52“) stanoví, že „osvobození od daně podle článku 39 bis zákona o DPH jsou podmíněna existencí důkazu, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno z Belgie, avšak uvnitř Společenství“. Článek 2 královského výnosu č. 52 pak upřesňuje, že toto osvobození „je kromě toho podmíněno existencí důkazu, že dodání bylo uskutečněno pro osobu povinnou k dani... identifikovanou pro účely DPH v jiném členském státě“. Článek 3 odst. 1 královského výnosu č. 52 k tomu stanoví, že „prodávající musí mít neustále k dispozici všechny dokumenty prokazující uskutečnění odeslání nebo přepravy zboží...“. V tomto ohledu výtah z tiskové zprávy zveřejněný v belgickém věstníku *Le Moniteur belge* č. 36 dne 20. února 1993 upozorňuje daňové poplatníky na skutečnost, že „přeprava musí být provedena prodávajícím, pořizovatelem nebo jejich jménem. To znamená, že přeprava uskutečněná následujícím zákazníkem nebo jeho jménem (například při řetězových prodeích, kdy přepravu zajišťuje konečný zákazník) neumožňuje osvobodit od daně dodání, která předcházejí dodání tomuto poslednímu zákazníkovi“.

- (36) Aby osobě povinné k dani vznikl nárok na osvobození od daně v rámci dodání zboží uvnitř Společenství, musí tato osoba mimo jiné prokázat, že přeprava byla uskutečněna prodávajícím, pořizovatelem nebo jejich jménem ⁽⁷⁾.

⁽⁷⁾ Výtah z odpovědi belgického ministra financí na parlamentní otázku č. 248 ze dne 23. ledna 1996 (*Bull. Q.R., Ch. Repr. S.O. 1995–1996, č. 26* ze dne 18. 3. 1996) upřesňuje, že „dodání zboží uvnitř Společenství s výchozím místem Belgie představuje proto transakci s DPH v zásadě splatnou v Belgii, pokud je uskutečněna osobou povinnou k dani, která jedná jako taková. Nárok na toto osvobození od daně musí dodavatel, který se ho dovolává, samozřejmě prokázat. Na něm tudíž leží důkazní břemeno, že podmínky použití osvobození jsou splněny“.

- (37) V případě nedodržení podmínek stanovených pro použití osvobození podle článků 39 a 39 bis zákona o DPH se dodání zboží stává zdanitelným v Belgii a dluh vzniká pouhým vznikem transakce ⁽⁸⁾. Na základě použití zásady *fair play* vůči osobě povinné k dani belgická daňová správa přesto uznává použití osvobození podle těchto článků v případech, kdy osoba povinná k dani není schopna předložit všechny důkazy o tom, že byly splněny podmínky osvobození, pokud má správní orgán sám tyto důkazy k dispozici, např. v rámci vzájemné pomoci s ostatními členskými státy nebo třetími zeměmi.

5. Zdanění založené na skutkovém stavu

- (38) Podle ustálené judikatury belgického kasačního soudu musí být daň (včetně DPH) vyměřena podle skutkového stavu ⁽⁹⁾. Při použití této zásady musí správa vyměřit daň ne na základě zdánlivého úkonu v podobě uváděné daňovým poplatníkem, ale na základě skutečného úkonu (vyplývajícího ze skutečného úmyslu dotčených stran).

6. Postup

- (39) V případě že správní orgán odmítne osvobození od DPH použité na konkrétní dodání zboží, zašle osobě povinné k dani dodatečný platební výměr ⁽¹⁰⁾, který obvykle provází pokuta.

7. Narovnání s osobou povinnou k dani

- (40) Článek 84 odst. 2 zákona o DPH stanoví, že ministerstvo financí uzavírá s poplatníky dohody o narovnání za podmínky, že tyto dohody neznamenají osvobození od daně nebo její snížení. Tato narovnání se tak mohou týkat pouze skutkových, a ne právních otázek.

⁽⁸⁾ Článek 16 upřesňuje, že dodání vzniká v okamžiku, kdy je zboží dáno k dispozici pořizovateli, a článek 17 stanoví, že rozhodná skutečnost daně vzniká a daň se stává splatnou v okamžiku dodání zboží.

⁽⁹⁾ Viz rozsudek kasačního soudu ze dne 21.5.1982, *Pas. I, 1982, s. 1106*.

⁽¹⁰⁾ Ačkoli zákon o DPH tento postup výslovně nestanoví, správní orgány takto obvykle postupují, aby dodržely několik základních zásad, jako je právo obhajoby a zásada řádné správy.

O těchto narovnáních se obvykle uvažuje v případech, kdy obě strany přistoupí na ústupky (nikoli pokud jde o výši daně, která může být výsledkem prokázaných skutečností, ale pokud jde o skutkové otázky, stanovení pokut atd.)⁽¹¹⁾.

- (41) Pravomoc ministerstva financí je delegována na regionální ředitelství správy DPH a ISI.

8. Uložení správních pokut

- (42) Pokud jde o uložení pokut v případě, kdy neexistuje důkaz o nároku na osvobození, čl. 70 odst. 1 zákona o DPH stanoví pro každé porušení povinnosti uhradit DPH přiměřenou pokutu, jež se rovná dvojnásobku daně, u níž došlo k pokusu o daňový únik. Královský výnos č. 41 ze dne 30. ledna 1987 (dále jen „královský výnos č. 41“) ale zavádí rozmezí snížení přiměřených daňových pokut. Článek 1 odst. 1 královského výnosu č. 41 stanoví, že se tato pokuta snižuje o 10 % výše dlužné daně (tabulka G v příloze) u přestupků při uplatnění článku 39 bis zákona o DPH (osvobození uplatněné nesprávně nebo bez důkazu o nároku na osvobození). Stejná přiměřená pokuta je uplatňována u přestupků stejné povahy při použití článku 39 zákona o DPH.

- (43) Článek 70 odst. 2 zákona o DPH potom stanoví uložení pokuty ve výši dvojnásobku dlužné daně za transakci, pokud nebyl vystaven daňový doklad nebo pokud tento doklad obsahuje nesprávné údaje, a to kromě jiného ohledně identifikace, jména nebo adresy stran podílejících se na transakci. Podle čl. 70 odst. 2 druhého pododstavce zákona o DPH se ale tato pokuta nepoužije v případech, kdy lze nesrovnalosti považovat za čistě náhodné⁽¹²⁾ nebo kdy dodavatel neměl důvod pochybovat o tom, že smluvní partner není povinen k dani⁽¹³⁾.

- (44) Královský výnos č. 41⁽¹⁴⁾ snižuje výši pokuty na 100 % dlužné daně za transakce v případě nepřesností v údajích, které je nutno uvádět na daňových dokladech. Článek 3 téhož královského výnosu stanoví, že pokuty jsou zcela prominuty, pokud daňový poplatník samovolně upraví svou situaci ještě před zásahem daňové správy.

⁽¹¹⁾ Správní výklad zákona o DPH č. 84/91.

⁽¹²⁾ Zejména s ohledem na počet a význam transakcí nepodložených řádnými dokumenty ve srovnání s počtem a významem řádně dokumentovaných transakcí.

⁽¹³⁾ Správní výklad č. 70/67 stanoví, že toto ustanovení je použitelné v případech, kdy osoba povinná k dani uskuteční prodej bez vystavení daňového dokladu zákazníkovi, který vystupuje jako soukromá osoba, za podmínky, že osoba povinná k dani nemá vážný důvod pochybovat o tom, že jeho smluvní partneři nejsou povinni k dani.

⁽¹⁴⁾ Viz tabulku C.

9. Přiměřenost pokut

- (45) Belgický rozhodčí soud⁽¹⁵⁾ v rozsudku vyneseném dne 24. února 1999⁽¹⁶⁾ rozhodl, že soudce musí mít možnost ověřit, zda „donucovací rozhodnutí je odůvodněno skutkovým a právním stavem a zda dodržuje všechna právní ustanovení a obecné zásady, které platí pro správu a k nimž patří zásada přiměřenosti“. Při této příležitosti rozhodčí soud také rozhodl, že správní pokyny v oblasti DPH mají donucovací povahu.

- (46) Nedávná judikatura belgického kasačního soudu⁽¹⁷⁾ ostatně potvrdila povinnost jak příslušné daňové správy, tak soudce uplatňovat na výše správních pokut zásadu přiměřenosti, a to i v případech, kdy by to znamenalo odchýlení od pevných sazeb.

10. Možnost správy snížit nebo promítnout pokuty

- (47) Po vstupu zákona ze dne 15. března 1999 o daňových sporech v platnost byla zrušena ustanovení zákona o DPH⁽¹⁸⁾, která udílela ministru financí pravomoc promíjet pokutu. Avšak na základě článku 9 výnosu regenta ze dne 18. března 1831⁽¹⁹⁾ si ministr financí nebo úředník, kterého tím pověřil, zachovává pravomoc snižovat nebo promíjet pokuty. Ministr delegoval tuto pravomoc generálnímu řediteli a regionálním ředitelům⁽²⁰⁾ správy DPH⁽²¹⁾.

- (48) Toto ustanovení v zásadě umožňuje správě odchýlit se při uložení pokuty v oblasti DPH od zákonných sazeb stanovených v čl. 70 odst. 2 zákona o DPH a v královském výnosu č. 41, a to zejména v případech, kdy by přesné uplatnění těchto sazeb mohlo být v rozporu se zásadou přiměřenosti.

- (49) Je-li snížení pokuty možné, bylo by logické, aby se v případě smírné dohody mezi daňovou správou a poplatníkem tato dohoda týkala také pokuty a aby se o této věci jednalo.

⁽¹⁵⁾ Mezitím se z něj stal ústavní soud.

⁽¹⁶⁾ Rozsudek rozhodčího soudu ze dne 24. února 1999 ve věci č. 22/99.

⁽¹⁷⁾ Zrušení rozsudku, 12. února 2009, RG C.07.0507.N, nezveřejněno; zrušení rozsudku, 13. února 2009, RG F.06.0107.N, nezveřejněno, a zrušení rozsudku, 12. února 2009, RG F.06.0108.N.

⁽¹⁸⁾ Viz bývalý článek 84 zákona o DPH.

⁽¹⁹⁾ Článek 9 výnosu regenta stanoví, že ministr financí rozhoduje o reklamaci týkající se prominutí pokut a prominutí navýšení nároků u pokut, a to kromě pokut udělených soudcem.

⁽²⁰⁾ Regionální ředitelé ISI mají stejné pravomoci podle článku 95 zákona ze dne 15. března 1999, který nahradil článek 87 zákona ze dne 8. srpna 1980.

⁽²¹⁾ Viz výklad zákona o DPH č. 84/59.

11. Úroky z prodlení

- (50) U úroků z prodlení čl. 91 odst. 1 zákona o DPH stanoví, že se vypočítávají s úrokovou mírou 0,8 % dlužné daně za měsíc prodlení. Článek 84 bis zákona o DPH upřesňuje, že ve zvláštních případech může příslušný regionální ředitel udělit za jím stanovených podmínek osvobození od části nebo všech úroků stanovených podle článku 91 zákona o DPH.

- (51) Ze správních výkladů v oblasti DPH ⁽²²⁾ ale vyplývá, že podobné částečné nebo úplné prominutí úroků z prodlení může být uděleno pouze v případech, kdy se osoba povinná k dani nachází v obtížné finanční situaci z důvodů, které nezávisí na její vůli. Belgie potvrdila toto stanovisko ve své odpovědi na připomínky třetích stran uvedené v dopise ze dne 13. června 2005, ve kterém upřesňuje, že „regionální ředitelé ISI nikdy v žádné věci neudělili úplné nebo částečné prominutí úroků z prodlení. Toto prominutí je navíc uděleno pouze poplatníkům, kteří se nacházejí v obtížné finanční situaci (...)“.

12. Vracení

- (52) Článek 77 odst. 1 odrážka 7 zákona o DPH stanoví, že v případě úplné nebo částečné ztráty cenové pohledávky se daň, která zatížila dodání zboží (nebo poskytnutí služby), přiměřeně vrací.
- (53) Oběžník č. 78 o vracení DPH ⁽²³⁾ upřesňuje, že k vracení dochází nejenom v případě ztráty cenové pohledávky následkem úpadku nebo vyrovnání, ale také ve všech případech, kdy dodavatel prokáže, že daňový doklad zůstal zcela nebo částečně neuhrazen a že vyčerpал všechny opravné prostředky. Odpověď na otázku, v jakém okamžiku lze ztrátu považovat za jistou, závisí na konkrétních okolnostech každého případu ⁽²⁴⁾.
- (54) V případě uhrazení pouze části daňového dokladu, např. když pořizovatel uhradil pouze částku bez DPH uvedenou na daňovém dokladu a neuhradil částku odpovídající DPH, může být vrácena ⁽²⁵⁾ pouze ta část DPH, jež odpovídá úměrně neuhrazenému podílu ⁽²⁶⁾.

⁽²²⁾ Viz výklad zákona o DPH č. 84 bis/4 a následující.

⁽²³⁾ Oběžník o DPH č. 78 ze dne 15. prosince 1970, bod 9.

⁽²⁴⁾ Viz Příručka k DPH vydaná správou DPH, s. 1116, bod 530.

⁽²⁵⁾ Přesné pokyny o způsobu výpočtu částky k vracení v případě částečné ztráty ceny neexistují. Nic ale nebrání tomu, aby k tomuto vracení došlo v případech, kdy osoba povinná k dani fakturuje vyšší DPH později (a to i několik let po rozhodné skutečnosti zdanění).

⁽²⁶⁾ Pokud osoba povinná k dani vystaví původně daňový doklad na částku 100 navýšenou o DPH ve výši 21 %, tudíž na celkovou částku 121, a pořizovatel uhradí pouze částku 100, nebude se případné vracení týkat částky 21 ale částky $21 \times (21/121) = 3,64$.

13. Odpočitatelnost DPH z daně z příjmů právnických osob

- (55) Článek 53 zákoníku o dani z příjmů (Code des impôts sur le revenu – CIR92) stanoví, že některé daně nejsou pro výpočet základu daně z příjmů odpočitatelné (včetně daně z příjmů právnických osob). DPH ovšem mezi dotčenými daněmi není.
- (56) Správní pokyny k dani z příjmů ⁽²⁷⁾ kromě toho uvádějí, že DPH uhrazená nebo dlužná státní pokladně a nekrytá DPH uplatněnou na zákazníka představuje výdaje.

14. Odpočitatelnost pokut za DPH z daně z příjmů právnických osob

- (57) Podle judikatury kasačního soudu v podobě potvrzené správními výklady ⁽²⁸⁾ jsou přiměřené pokuty v oblasti DPH odpočitatelné z daně z příjmů právnických osob.

15. Pravomoc ISI

- (58) Podle článku 87 zákona ze dne 8. srpna 1980 disponuje ISI a její regionální ředitelé stejnými pravomocemi jako správa DPH.

II.3 Příjemce

- (59) Společnost Umicore S.A. je akciovou společností podle belgického práva, která vyrábí a uvádí na trh Evropské unie a na mezinárodní trh speciální materiály a drahé kovy, k čemuž patří výroba a prodej zrnkového stříbra. Umicore je zejména známa jako společnost, která má jednu z největších kapacit pro rafinování stříbra na světě.
- (60) Stříbro produkované společností Umicore se získává z jiných materiálů, a to ve většině případů z průmyslového odpadu, který je jí svěřován v rámci dohod o provedení práce za účelem zpětného získání drahých nebo běžných kovů (stříbro, zlato, platina, palladium, rhodium, iridium, kobalt, měď, olovo atd.). Umicore produkuje zejména zrnkové stříbro, které je obvykle prodáváno velkoobchodním společností v oblasti šperkařství nebo průmyslovým podnikům.

⁽²⁷⁾ Viz výklad k dani z příjmů č. 53/88.

⁽²⁸⁾ Viz výklad k dani z příjmů č. 53/97 a č. 53/97.1.

- (61) Pokud jde o uvádění zrnkového stříbra na trh, Umicore ho dodává především do jiných členských států. Z informací, které společnost Umicore poskytla belgické daňové správě, vyplývá, že v dotčené době dosahovala celosvětová spotřeba stříbra přibližně 26 000 tun za rok a že Itálie představovala nejdůležitější trh v Evropě a jeden z hlavních geografických trhů se spotřebou přibližně 2 000 tun za rok.

II.4 Provedené kontroly a dodatečné platební výměry zaslané ISI

- (62) Bruselské regionální ředitelství ISI po kontrolách činnosti společnosti Umicore provedených ISI a týkajících se obchodování s drahými kovy v letech 1995 až 1999 včetně oznámilo společnosti Umicore, a to 30. listopadu 1998 a 30. dubna 1999, dva dodatečné platební výměry vztahující se k nesprávnému použití osvobození od daně podle článku 39 bis zákona o DPH (a v některých případech podle článku 39 zákona o DPH, který se týká osvobození od daně při vývozu zboží mimo území Evropské unie) u některých dodávek zrnkového stříbra do Itálie italským, španělským a švýcarským zákazníkům. Vyšetřování provedená příslušnými útvary dotčených členských států umožnila zejména prokázat, že někteří zahraniční zákazníci společnosti Umicore byli fiktivní a byli napojeni na podvodné mechanismy typu „kolotoč“, které byly zavedeny s cílem vyhnout se placení DPH.
- (63) Nesrovnalosti, které ISI zjistila, se týkají konkrétně porušení článků 39 a 39 bis zákona o DPH a článků 1 až 3 královského výnosu č. 52 při osvobozeních od daně uplatněných společnostmi Umicore na některá dodání uvnitř Společenství a na vývoz. Správní orgán zejména shledal, že osoba povinná k dani není schopna prokázat, že u těchto dodávek byly splněny podmínky pro uplatnění osvobození podle článků 39 a 39 bis zákona o DPH. ISI tudíž předběžně shledala, že společnost Umicore nesprávně uplatnila osvobození od DPH na určitá dodání uvnitř Společenství a na určitý vývoz.
- (64) Pokud jde zejména o určité prodeje různým italským a španělským subjektům povinným k dani (období 1995–1996), ISI shledala (předběžně), že dopravu zboží neprovedla ani společnost Umicore, ani pořizovatel uvedený na daňovém dokladu a ani nebyla uskutečněna jejich jménem, nýbrž ji zajišťoval následující zákazník v prodejním řetězci v Itálii. Podle ISI tak dotčená dodání nesplňovala podmínky stanovené v článku 39 bis zákona o DPH, jež se týkají osvobození u dodání uvnitř Společenství.
- (65) Pokud jde o některé prodeje společností se sídlem ve Švýcarsku, ISI rovněž shledala, že osvobození od daně stanovené v článku 39 zákona o DPH pro vývoz zboží mimo Evropskou unii není rovněž použitelné vzhledem ke skutečnosti, že zboží bylo dodáno do Itálie, a neopustilo tak území Evropské unie.
- (66) ISI proto došla ve svém dodatečném platebním výměru z 30. listopadu 1998 k prozatímnímu závěru, že

společnost Umicore dluží belgickému státu za období 1995–1996 následující částky:

— pokud jde o DPH: 708 211 924 BEF, tedy přibližně 17 556 115 EUR,

— pokud jde o sníženou daňovou pokutu (tabulka G připojená ke královskému výnosu č. 41): 70 820 000 BEF, tedy přibližně 1 755 582 EUR,

— pokud jde o úroky z prodlení: 0,8 % za měsíc prodlení počínaje 21. lednem 1997 a počítáno z výše dlužné DPH.

- (67) V dodatečném daňovém výměru z 30. dubna 1999 dále ISI dospěla k prozatímnímu závěru, že společnost Umicore dluží belgickému státu za období 1997–1998 následující částky:

— pokud jde o DPH: 274 966 597 BEF, tedy přibližně 6 816 243 EUR,

— pokud jde o sníženou daňovou pokutu (tabulka G připojená ke královskému výnosu č. 41): 27 496 000 BEF, tedy přibližně 681 608 EUR,

— pokud jde o vymahatelné úroky: 0,8 % za měsíc prodlení počínaje 21. lednem 1999 a počítaných z výše dlužné DPH.

- (68) Celková částka DPH požadovaná po společnosti Umicore následkem dodatečných platebních výměrů dosáhla výše 24 372 358 EUR a celková daňová pokuta vypočítaná v těchto výměrech výše 2 437 235 EUR.

- (69) Společnost Umicore vyjádřila svůj nesouhlas s oběma výměry dopisy ze dne 11. a 18. června 1999 a ze dne 31. března 2000. Umicore zejména tvrdila, že nemá nic společného s nesrovnalostmi zjištěnými u svých zákazníků, a na svou obranu připomněla, že jako velkoobchodník na trhu zrnkového stříbra neměla za povinnost znát totožnost zákazníků svých pořizovatelů vzhledem ke skutečnosti, že k prodejem stříbra docházelo na základě „ceny ze závodu“, aby se společnost vyhnula nepředvídanostem při přepravě. Umicore navíc zdůraznila, že všichni zákazníci společnosti byli během období provedených transakcí identifikováni pro účely DPH v jiných členských státech, že ve všech čtvrtletních výpisech dodání uvnitř Společenství Umicore vždy uváděla v souladu s belgickým zákonem o DPH všechna dotčená dodání, že daňové doklady byly vystaveny společností Umicore na jméno adresáta identifikovaného pro účely DPH v souladu s dohodami uzavřenými při objednávce, že přepravu skutečně prováděly specializované přepravní společnosti, že zboží skutečně opustilo území Belgie a skutečně dorazilo do Itálie. Společnost Umicore se tedy domnívala, že na dotčené transakce uplatnila osvobození od DPH podle článku 39 bis zákona o DPH právem.

- (70) Umicore rovněž zdůraznila, že některé státy vyžadují pouze důkaz přepravy zboží do jiného členského státu, než je výchozí stát přepravy, zatímco Belgie údajně požaduje důkaz, že přeprava dotčeného zboží byla uskutečněna prodávajícím nebo kupujícím či jejich jménem, což má být v rozporu s právem Evropské unie a představovat vážné narušení hospodářské soutěže v neprospěch společnosti Umicore a dalších belgických podniků, které provádějí tento druh dodání uvnitř Společenství. Umicore se tudíž domnívala, že na sporné transakce neuplatníla DPH v dobré víře.

II.5 Základ dohody o narovnání ze dne 21. prosince 2000

- (71) Dne 21. prosince 2000 souhlasila ISI s návrhem dohody předloženým společností Umicore, který se týkal jejího postavení z hlediska DPH za období 1995 až 1998. V návrhu dohody bylo upřesněno, že Umicore popírá opodstatněnost oprav, které ISI požaduje, ale ve snaze o smír navrhované vyrovnání přijímá.
- (72) Dotyčná dohoda stanoví zaplacení částky BEF 423 000 000, tedy přibližně EUR 10 485 896, společností Umicore jako „definitivního vyrovnání veškerého nedoplatku DPH společností Umicore za období 1995 až 1999 včetně“. Dohoda kromě toho upřesňuje, že tato částka nebude odpočitatelná v rámci daně z příjmů právnických osob.
- (73) Jak již Belgie upřesnila během fáze předběžného šetření před zahájením řízení, daňová správa považuje částku transakce za odpovídající pokutě uložené podle čl. 70 odst. 2 zákona o DPH a snížené na základě článku 84 zákona o DPH. Článek 70 odst. 2 zejména stanoví, že nepřesný údaj na daňovém dokladu vystaveném osobou povinnou k dani „ohledně identifikačního čísla, jména nebo adresy stran podílejících se na transakci, povahy nebo množství dodaného zboží či poskytnutých služeb, ceny nebo jejich dodatků“ má za následek uložení pokuty, jejíž výše se rovná dvojnásobku dlužné daně z transakce. Podle čl. 1 odst. 3 královského výnosu č. 41 (tabulka C přiložená ke královskému výnosu č. 41) se ale tato pokuta snižuje na 100 % dlužné daně.
- (74) Belgie dále tvrdí, že výše narovnání stanovená společností Umicore a ISI je údajně podle belgických právních předpisů zcela oprávněná a odůvodněná. Vychází zejména z následujícího výpočtu:
- daň v zásadě dlužná (teoretický výpočet) z dotčených transakcí: 708 milionů BEF,
 - pokuta ze zákona: 708 milionů BEF × 200 % = 1 416 milionů BEF (uplatnění čl. 70 odst. 2 zákona o DPH),
 - snížení o 100 % podle královského výnosu č. 41 (tabulka C), kterým se stanoví výše pokut v oblasti DPH, pokud k přestupku nedošlo s úmyslem vyhnout se nebo umožnit vyhnutí se dani: 708 milionů BEF,

— zohlednění neodpočitatelnosti pokuty jako výdaje (708 – 40,17 % z 708): 423 milionů BEF, tedy přibližně 10 485 896 EUR.

- (75) Podle belgických úřadů je takováto dohoda oprávněná, protože příslušná doměření daně představují pouze první etapu složitějšího správního řízení za účelem stanovení daňového dluhu k zaplacení plátcem DPH. Hlubší prošetření informací a argumentů předložených společností Umicore, která vždy odmítala, že by se dopustila daňového podvodu, nakonec údajně přesvědčilo ISI, že by v tomto konkrétním případě neměla být vyžadována žádná daň. ISI se domnívá, že všechny prvky, a to zejména podklady předané společností Umicore a italskými správními orgány, umožnily dojít k závěru, že podmínky pro osvobození od DPH byly splněny bez ohledu na to, co bylo uvedeno v dodatečných platebních výměrech. Jelikož nebyla vyměřena žádná výše daně, nedošlo ani k poskytnutí snížení dluhu DPH.

III. DŮVODY, KTERÉ VEDLY K ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (76) Ve svém rozhodnutí o zahájení řízení Komise shledala, že existují pochyby o uplatnění osvobození od DPH u dodání zboží, kterých se týkaly dodatečné platební výměry vystavené ISI. Domnívala se, že nesprávné uplatnění osvobození od DPH může vést u dotčených prodejců k většímu rozpětí zisku dodavatele.
- (77) Komise připomněla, že u dodání zboží uvnitř Společenství v zásadě zdanitelného v Belgii může dojít k osvobození od daně, pokud jsou splněny dvě podmínky:
- zboží je odesláno nebo přepraveno prodávajícím nebo kupujícím či jejich jménem z území výchozího členského státu, ale uvnitř Evropské unie a
 - dodání zboží je uskutečněno pro jinou osobu povinnou k dani, která jedná jako taková, do jiného členského státu, než je výchozí stát odeslání nebo přepravy.
- (78) Podle informací, které měla Komise k dispozici, společnost Umicore zřejmě nebyla během kontrol ISI schopna dokázat, že tyto podmínky osvobození od daně byly splněny. V důsledku provedení těchto zdanitelných transakcí tedy, a v souladu s pravidly o použití DPH na dodání zboží, ke kterému došlo v Belgii, vznikl daňový dluh.
- (79) Komise se proto domnívala, že dotčená dohoda zřejmě poskytla společnosti Umicore zvýhodnění, které spočívalo ve snížení daňového zatížení, jež by tato společnost musela za běžných okolností nést.
- (80) Komise také zjistila, že by bylo protikladné a neoprávněné uložit pokutu úměrnou nezaplacené DPH a samotnou DPH přitom nevyžadovat.

- (81) Podle Komise neopravňovala údajná nepřítomnost podvodného úmyslu ze strany společnosti Umicore uložení přiměřené pokuty namísto vlastní daně.
- (82) Komise mimo jiné zjistila, že výše DPH zohledněná v základu pro výpočet přiměřené pokuty (708 milionů BEF) představovala pouze část dluhu původně vyměřeného v platebních výměrech ISI (983 milionů BEF). Podklady poskytnuté belgickými orgány a týkající se výpočtu dohodnutého narovnání zřejmě neberou v potaz výši dluhu DPH společnosti Umicore za období 1997–1998 vyplývajícího z dodatečného platebního výměru z 30. dubna 1999.
- (83) Komise kromě toho vyjádřila pochyby o zákonnosti následujícího snížení dotčené částky, které bylo uplatněno z důvodu neodpočitatelnosti pokuty z daně z příjmů právnických osob jako výdaje.
- (84) Komise dále vyjádřila pochyby o způsobech, kterými se dospělo k uzavření dohody. Jedná se zejména o skutečnost, že tato dohoda neurčila svůj právní základ a své formální oprávnění z právního hlediska, což představuje odchylku od běžného průběhu řízení při stanovení a vyrovnání dluhu DPH obvykle používaného v Belgii. V situacích, kdy správa popírá nárok osoby povinné k dani na osvobození od daně, jí v zásadě zašle dodatečný platební výměr obvykle provázený pokutou. V případě, že dotčená osoba nesouhlasí se zdaněním požadovaným správním orgánem a její námitky nedokáží přesvědčit příslušný útvar, správa by jí v zásadě měla zaslat vymáhací příkaz provázený navýšením pokuty o 50 %.
- (85) Pokud jde o selektivnost opatření, Komise připomněla, že volné uvážení daňových správ může vést ke zvýhodněním spadajícím pod čl. 107 odst. 1 Smlouvy⁽²⁹⁾.
- (86) Komise tedy shledala, že takové smírné narovnání, jakého dosáhla společnost Umicore a které spočívalo ve snížení dluhu DPH, pokuty a úroků, není obvykle dostupné všem plátcům daně, a to ani za předpokladu, že by popírali opodstatnění přestupků, jež by jim byly přičítány, a že by tak došlo ke splnění kritéria selektivity.
- (87) Podle Komise dotčená podpora zřejmě nemohla využít žádné z odchylek stanovených v článku 107 Smlouvy.

⁽²⁹⁾ Viz zejména rozsudek Soudního dvora ze dne 26. září 1996 ve věci C-241/94, Francie v. Komise, Sb. rozh. 1996, s. I-4551; rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. března 2002 ve spojených věcech T-127/99, Diputación Foral de Álava, T-129/99, Comunidad Autónoma del País Vasco a Gasteizko Industria Lurra, a T-148/99, Daewoo Electronics Manufacturing España, Sb. rozh. 2002, s. II-1275, body 151 a 154.

IV. KOMENTÁŘE BELGIE

K použitému postupu

- (88) Belgie zdůrazňuje, že zákon o DPH neupravuje přesný formální postup při doměření daně jejím plátcům. V tomto ohledu ale existuje určitá zaběhlá praxe, podle níž správní orgán napřed informuje plátce o uvažovaném doměření daně a vyzve ho, aby uplatnil podklady, které by mohly svědčit proti tomuto zdanění. Tento postup vychází z uplatnění zásad řádné správy a práva na obhajobu. V těchto souvislostech se u dodatečného platebního výměru údajně jedná pouze o návrh správního orgánu, který slouží k zahájení jednání s osobou povinnou k dani bez právního dopadu pro ni a bez vzniku pohledávky ve prospěch státu. Dodatečný platební výměr tak hlavně umožňuje plátcům vznést námitky proti předběžnému stanovisku správního orgánu a uplatnit prvky, jež má na podporu svého stanoviska.
- (89) Podle Belgie je možné, že se po přezkumu argumentů předložených plátcem daně v odpověď na dodatečný platební výměr musí upravit uvažované doměření daně nebo od zdanění zcela upustit.
- (90) Belgie také upřesňuje, že dodatečným platebním výměrem nevzniká dluh. Pouze vykonatelný vymáhací příkaz představuje cenný papír, kterým stát zakládá svou daňovou pohledávku v oblasti DPH⁽³⁰⁾. Jelikož společnosti Umicore nebyl oznámen žádný vymáhací příkaz, je podle Belgie výraz „snížení dluhu DPH“ údajně nepřesný.
- (91) Aby prokázala, že postup v případě společnosti Umicore je stejný jako postup použitý v případech jiných poplatníků, předkládá Belgie kopii dohody uzavřené v roce 2000 s osobou povinnou k dani ve výši 6 milionů BEF, zatímco protokol vystavený v roce 1995 a týkající se stejných transakcí sděloval osobě povinné k dani, že dluží částku ve výši 14 milionů BEF.
- (92) Pokud jde o průběh řízení s osobou povinnou k dani, Belgie dodává, že daňové dohody jsou základními nástroji v oblasti DPH, jsou ve velké míře zakotvené v právní teorii a judikatuře a výslovně uváděné v článku 84 zákona o DPH. Dohoda o narovnání je tudíž inherentně součástí vlastního řízení a dostupná všem poplatníkům bez výjimky.
- (93) Pokud jde o skutečnost, že dohoda neupřesňuje svůj právní základ, Belgie udává, že článek 84 zákona o DPH nestanoví povinnou formu a obsah daňových dohod v oblasti DPH. Neexistuje tak žádná povinnost uvádět v dohodě jakýkoli právní základ nebo formální odůvodnění.

⁽³⁰⁾ Článek 85 zákona o DPH.

K důkaznímu režimu

- (94) Belgie připomíná, že v roce 1999 vznesla Komise na belgický stát dotaz ohledně přísnosti, s jakou belgická správa údajně posuzovala důkazy předložené poplatníky k prokázání jejich skutečných dodání uvnitř Společenství. Odkazuje v tom smyslu na výměnu dopisů mezi Komisí a belgickým ministrem financí ohledně úrovně důkazů nutných pro získání osvobození od daně v případě dodání uvnitř Společenství ⁽³¹⁾.
- (95) Belgie také připomíná, že neexistuje přesný způsob formálně stanovený právními předpisy Evropské unie nebo belgickým právem, jakým by poplatníci mohli a museli za všech okolností prokázat svůj nárok na osvobození od daně. Záleží naopak napřed na správním orgánu a poté na případně na soudci, aby posoudili případ od případu, zda prvky prokazující splnění podmínek osvobození od daně jsou dostatečně průkazné či ne. V této souvislosti předkládá Belgie také kopii několika soudních rozhodnutí a rozsudků, které tuto otázku rozhodly s odlišným výsledkem.

Změna posouzení správy

- (96) Pokud jde o první dodatečný platební výměr za roky 1995 a 1996, Belgie upřesňuje, že pro upuštění od původně zamýšleného zdanění byly zohledněny následující skutečnosti:
- neexistence spoluúčasti společnosti Umicore na podvodném systému,
 - zboží bylo zapláceno předtím, než ho odvezli profesionální přepravci pověřeni kupujícími,
 - důkaz o přepravě zboží do Itálie byl předložen, ačkoli nepochází původně od společnosti Umicore, ale od samotných italských orgánů ⁽³²⁾.
- (97) Belgie ale připomíná, že po zjištění pochybení společností Umicore ohledně totožnosti skutečných zákazníků dospěla ISI k názoru, že je osobě povinné k dani nutno udělit výraznou pokutu. V těchto souvislostech se správa dohodla pouze na výši pokuty, což údajně prokazuje zaúčtování platby poplatníka do účetnictví státu jako přiměřené pokuty.

⁽³¹⁾ V tomto dopise (SG(99) 3364) ze dne 10. května 1999 Komise upřesňuje, že belgická právní ustanovení se sice zdají rozumná a přiměřená, ale Komisi bylo předloženo několik stížností, z nichž vyplývá, že zejména v případě, kdy kupující převáží sám pořízené zboží, vyžaduje správa dokumenty, které prodávající nemůže vystavit, a to zejména dokumenty o přepravě.

⁽³²⁾ V tomto ohledu připomíná Belgie belgickou judikaturu, podle níž musí být daň založena na skutkovém stavu, a zásadu řádné správy. Na základě těchto zásad se správa domnívá, že při případném poskytnutí osvobození od DPH u dodání uvnitř Společenství musí zohlednit důkazy dodané orgány jiné země.

- (98) Pokud jde o druhý platební výměr za roky 1997 a 1998, Belgie zdůrazňuje, že upuštění od zamýšleného zdanění je odůvodněné, protože se ukázalo, že podmínky pro osvobození od daně byly skutečně splněny. Zboží bylo totiž odesláno do jiného členského státu (Itálie) a dodání bylo uskutečněno pro osobu povinnou k dani identifikovanou pro účely DPH v dalším členském státě (Spojeném království) ⁽³³⁾.
- (99) Belgie také uvádí, že změna posouzení pramení ze skutečnosti, že v roce 1998 a 1999 nebyly ještě dostupné všechny podstatné dokumenty. Jakmile ale byly získány, záleželo na správě, aby posoudila na základě všech prvků, které měla k dispozici, zda může osvobození od daně odmítnout a zda je schopna obhájit toto odmítnutí před soudními orgány s patřičnou nadějí na úspěch. Belgie dodává, že na základě posouzení rizik podobného jako u každého soukromého věřitele, ISI dala údajně přednost okamžitému, skutečnému a nespornému výsledku před dlouhým a nákladným sporem s více než nejistým výsledkem.

Uložení pokuty

- (100) Belgie zdůrazňuje, že během vystavení dodatečných platebních výměrů uplatnili údajně úředníci automaticky právní předpisy týkající se uvažovaného zdanění. V případě neprávem nárokováného nebo uplatněného osvobození od daně bez podvodného úmyslu stanoví čl. 70 odst. 1 zákona o DPH a tabulka G (bod VII, 2, A) královského výnosu č. 41 uložení pokuty ve výši 10 % dlužné daně. Belgie v tomto ohledu vyzdvihuje, že úředníci správy se pro tento postup rozhodli proto, že se museli domnívat, že nejsou schopni prokázat jakýkoli podvodný úmysl ze strany společnosti Umicore.
- (101) Podle Belgie je odůvodnění pokuty přijaté v dohodě z 21. prosince 2000 zcela odlišné od odůvodnění uvažované pokuty v dodatečných platebních výměrech. Jelikož bylo skutečné dodání uvnitř Společenství prokázáno právně dostatečným způsobem, Belgie zdůrazňuje, že by bylo zcela protikladné udělit pokutu na základě čl. 70 odst. 1 zákona o DPH z důvodu neprávem nárokováného osvobození od daně podle článku 39 bis zákona o DPH.
- (102) Belgie pokračuje zdůrazněním, že skutečné dodání uvnitř Společenství bylo sice prokázáno, ale na druhé straně je také skutečností, že daňové doklady vystavené společnostmi Umicore vykazovaly vážná pochybení ohledně totožnosti skutečných italských zákazníků dodaného stříbra. Závažnost tohoto pochybení byla údajně posouzena při zohlednění skutečnosti, že společnost Umicore je důležitý hospodářský subjekt působící zejména a trvale na mezinárodním, a tedy evropském trhu. Na základě domněnky se došlo k závěru, že odpovědní pracovníci

⁽³³⁾ V tomto konkrétním případě švýcarská společnost, která zboží pořídila, dala své pověření odpovědnému zástupci ve Spojeném království, který je identifikován pro účely DPH v této zemi, kde také plní své daňové povinnosti.

společnosti nemohli nevědět, že vystavování jejich daňových dokladů vykazuje nedostatky ohledně identifikace zákazníků, a není tak zcela v souladu s belgickými předpisy. Bez dalších prvků však nebyla tato domněnka dostatečná k prokázání podvodného úmyslu ze strany společnosti Umicore.

- (103) Belgie připomíná způsob, jakým byla stanovena výše pokuty, a upřesňuje, že uložení pokuty, aniž by byla požadována DPH, není v rozporu s platnými právními předpisy. Je-li určitá transakce v zásadě zdanitelná⁽³⁴⁾, zákon osvobozuje poté, ale pouze až poté, některé transakce, jako jsou dodání uvnitř Společenství, od daně v Belgii. Z toho vyplývá, že lze udělit přiměřenou pokutu vzhledem k částce daně v zásadě dlužné za dotčené transakce, i když jsou tyto transakce poté od daně osvobozeny⁽³⁵⁾.
- (104) Belgie uzavírá, že pokutou podle čl. 70 odst. 2 zákona o DPH se trestá uvedení nesprávných údajů na daňovém dokladu bez ohledu na režim DPH, který se vztahuje na dotčené transakce. Takováto pokuta by proto nemohla být uložena pouze v případě, že by transakce nebyla zdanitelná podle článku 2 zákona o DPH. Pokuta stanovená v čl. 70 odst. 2 zákona o DPH údajně netrestá nezaplacení daně, které trestá čl. 70 odst. 1 zákona o DPH, ale umožnění vyhnout se dlužné dani ve fázích, které následují po uvedení zboží na trh. Zastřením skutečné totožnosti adresáta zboží stát ztrácí jeho stopu a nemůže vybírat DPH a ani přímé daně dlužné za další transakce s dodaným zbožím. Správní výklad zákona o DPH je v tomto ohledu údajně jasný⁽³⁶⁾.
- (105) Pokud jde o stanovení výše přiměřené pokuty, Belgie upřesňuje, že snížení pokuty z 200 %, jak je stanoví čl. 70 odst. 2 zákona o DPH, na 100 % je zcela zákonné, protože toto snížení je v souladu s výší pokut stanovených královským výnosem č. 41, tabulka C, při neexistenci podvodného úmyslu.
- (106) Belgie zdůrazňuje, že podle ustálené judikatury kasačního soudu jsou přiměřené pokuty v oblasti DPH odpočitatelné ze zdanitelného základu daně z příjmů právnických osob⁽³⁷⁾. Vzhledem ke skutečnosti, že si společnost Umicore přála svým způsobem předjímat tento odpočet, aby zcela uzavřela svůj spor s ISI před koncem účetního

období 2000, správní orgán údajně souhlasil se zohledněním tohoto předjímání v dohodě z 21. prosince 2000. Belgie dále upřesňuje, že zohlednění této žádosti plně spadá do ministerské pravomoci snižovat nebo promíjet pokuty. Zdůrazňuje také, že společnost Umicore do 31. prosince 2000 skutečně uhradila částku 423 milionů BEF, jak se k tomu zavázala.

K existenci státní podpory

- (107) Belgie popírá, že by kdy poskytla společnosti Umicore podporu. Zdůrazňuje také, že prošetřovaná transakce nepředstavovala žádnou zvláštnost nebo výhodu pro Umicore a že žádným způsobem neposílila postavení podniku vůči jiným konkurentům při obchodu mezi členskými státy. Domnívá se, že se Umicoru nedostalo žádného zvláštního zacházení, ale že se jednalo o konkrétní uplatnění základního nástroje na jeden zvláštní případ, a to nástroje velmi široce používaného.
- (108) Podle Belgie jsou podobné dohody o narovnání běžné nejenom v Belgii, ale ze zřejmých důvodů (tj. předcházení dlouhých a nákladných sporů s nejistým výsledkem) také v případě správ četných členských států. V tomto ohledu Belgie poznamenává, že sama Komise údajně použila dohody o narovnání se společností Philip Morris International v jednom případě ztráty celních poplatků a DPH, které by byly uhrazeny v případě zákonného dovozu⁽³⁸⁾.
- (109) Belgie dodává, že za předpokladu, že by na sporné transakce byla uplatněna DPH, musela by daňová správa vrátit tuto DPH zákazníkům společnosti Umicore, protože ti by mohli uplatnit svůj nárok na odpočet DPH jako osoby povinné k DPH. Pro belgickou státní pokladu by se tak jednalo o „nulovou“ transakci bez jakéhokoli převodu státních prostředků.
- (110) Pokud jde o kritérium specifčnosti, Belgie upřesňuje, že na rozdíl od názoru Komise uvedeného v rozhodnutí o zahájení řízení pouhá skutečnost, že se dohoda týká pouze společnosti Umicore, neumožňuje tvrdit, že došlo ke splnění kritéria selektivity⁽³⁹⁾. K určení, zda existuje zvláštní zvýhodnění, by bylo nutno posoudit opatření vzhledem k zacházení uplatňovanému na podniky, které se nacházejí ve stejné právní a skutkové situaci jako údajně zvýhodněná společnost⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁴⁾ Článek 2 zákona o DPH stanoví, že dani podléhají dodání zboží a poskytování služeb za úplatu, pokud k nim dochází v Belgii. Článek 53 bod 2 zákona o DPH ale vyžaduje vystavení daňového dokladu pro všechna dodání nebo poskytnutí služby, ať už jsou v Belgii skutečně zdaněna či ne.

⁽³⁵⁾ Článek 70 odst. 2 zákona o DPH by se ostatně uplatnil v případě, kdy daňové doklady, jejichž vydání stanoví články 53, 53 g a 54 zákona o DPH, nebyly vystaveny nebo nebyly vystaveny řádným způsobem.

⁽³⁶⁾ Viz výklady zákona o DPH č.70/60 až 70/62.

⁽³⁷⁾ Viz výklad k dani z příjmů č. 53/97 a 53/97.1 (Com.I.R, n° 53/97 et 53/97.1).

⁽³⁸⁾ Viz tisková zpráva ze dne 9. července 2004, IP/04/882.

⁽³⁹⁾ Viz bod odůvodnění 55 rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁴⁰⁾ Viz stanovisko generálního advokáta ve věci C-353/95 P, Sb. rozh. 1997, s. I-7007, bod 30.

- (111) Pokud stejně jako v tomto konkrétním případě má každá osoba povinná k DPH možnost napadnout platební výměr, předložit dotčeným orgánům své argumenty a uzavřít se správou dohodu o svém zvláštním případě a pokud tato dohoda neobsahuje žádnou odchylku od zákona a omezuje se na základě předložených důkazů na přijetí opodstatnění skutečností v podobě předložené osobou povinnou k dani, jedná se podle Belgie údajně o obecné opatření, které nepředstavuje podporu ve smyslu článku 107 Smlouvy. Podle Belgie je postup uplatněný na společnost Umicore otevřený dalším podnikům a používá se podobným způsobem u všech sporných případů.
- (112) V tomto ohledu Belgie zdůrazňuje, že v tomto konkrétním případě správa neměla a nepoužila diskreční pravomoc nebo pravomoc volného uvážení při uplatnění daňového zákona o DPH.
- (113) Prošetřované opatření je kromě toho podle Belgie odůvodněné povahou a strukturou belgického daňového systému. K logice každého správního postupu údajně patří co nejrychlejší dosažení slušného výsledku, který prospívá právní jistotě při přesném dodržení hospodárnosti řízení a zaručuje přitom účinným způsobem výběr daní. Dohody uzavírané s daňovými poplatníky jako Umicore slouží v podstatě k tomu, aby se předešlo rizikům táhnoucích se právních sporů s nejistým výsledkem.
- (114) Belgie zdůrazňuje, že podle jejích informací dodávali evropští konkurenti společnosti Umicore ryzí stříbro stejným italským zákazníkům a za stejných podmínek jako Umicore a že postavení těchto výrobců z hlediska DPH nebylo podrobeno jejich příslušnými vnitrostátními orgány žádné opravě se zdůvodněním, že k podvodu došlo v Itálii, a ne u nich. Zatímco její konkurenti neplatili DPH a ani správní pokutu, společnost Umicore svým souhlasem se zaplacením pokuty ve značné výši nezískala žádnou podporu, ale naopak bylo poškozeno její konkurenční postavení na dotčeném trhu, a došlo-li k ovlivnění obchodu, stalo se tak v její neprospěch.
- (115) Belgie se proto domnívá, že opatření nesplňuje žádnou z podmínek nutných pro určení existence státní podpory podle Smlouvy. V tomto konkrétním případě totiž údajně nedošlo ani k převodu prostředků, zvýhodnění, selektivitě, narušení hospodářské soutěže a ani k ovlivnění obchodu mezi členskými státy.

Obecná poznámka k uplatnění článku 107 Smlouvy na daňové dohody

- (116) Pokud se Komise napříště chystá, uzavírá Belgie, zabývat samotným mechanismem daňových dohod, které jsou přesto široce rozšířené a zásadní pro řádný výběr daní každou daňovou správou, bude muset pro posouzení

skutkové použitelnosti práva u každého případu sama nahradit vnitrostátního soudce a vystupovat jako jakýsi „odvolací soud“ pro rozhodnutí vnitrostátní správy.

V. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

V.1 Umicore

Připomenutí obecných souvislostí

- (117) Umicore nejprve připomíná, že podle zaběhlé praxe rozšířené v odvětví mezinárodního obchodu s drahými kovy se dodání uskutečňuje v závodech („ex works“), což znamená, že se o přepravu zboží stará kupující. V novém systému DPH u dodání uvnitř Společenství se tento druh prodeje ukazuje jako velmi riskantní. Důkaz o uskutečnění přepravy musí totiž předložit prodávající, zatímco dokumenty prokazující přepravu vlastní v tomto případě kupující (s tím, že od roku 1993 již u dodání uvnitř Společenství neexistuje nejzřejmější důkaz přepravy, tj. razítko celního orgánu na vývozním dokumentu).
- (118) Pokud jde konkrétně o důkaz přepravy zboží, společnost Umicore zdůrazňuje, že předala ISI velmi podrobné doklady prokazující tuto přepravu.
- (119) Pokud jde o sporné transakce, Umicore se dovolává své dobré víry, kterou údajně prokazuje uvedení pokuty ve výši 10 % v dodatečných platebních výměrech, tedy pokuty vyhrazené pro případy osoby povinné k dani jednající v dobré víře. V této souvislosti Umicore také upřesňuje, že spontánně spolupracovala s italskou justicí, která se přesvědčila o její dobré víře a společnost ostatně trestně nestíhala.
- (120) Umicore zdůrazňuje, že podle jejího názoru nese svůj díl odpovědnosti Itálie, protože stínovým společenstvem neodebrala jejich identifikační číslo pro účely DPH ihned poté, co její daňové orgány zjistily závažné nesrovnalosti.
- (121) Umicore také tvrdí, že jiní konkurenční producenti stříbra sídlící v jiných členských státech dodávali stejným švýcarským a italským prostředníkům za okolností a podmínek, které byly stejné jako u jejich dodání, aniž by tato dodání jejich daňové správy zpochybnila. Bylo by tedy nepřijatelné, aby Umicore, která uhradila částku 423 milionů BEF (10 485 896 EUR), byla považována za společnost, jež obdržela státní podporu, zatímco by tyto ostatní konkurenční společnosti unikly veškerému postihu.
- (122) Umicore se také připojuje k připomínce předložené Belgií, podle kterých dodatečný platební výměr nezakládá podle belgického práva na rozdíl od vymáhacího příkazu dluh DPH.

Postup ISI

- (123) Pokud jde o zákonnost a platnost dohod uzavřených mezi správou a osobami povinnými k dani v oblasti DPH, předkládá společnost Umicore obdobné argumenty jako Belgie. Zúčastněná strana připomíná, že podobné dohody se mohou týkat pouze skutkových záležitostí, jako je důkaz převozu u dodání uvnitř Společenství (a zdanitelného základu, jenž z toho vyplývá). V této souvislosti Umicore upřesňuje, že podobné dohody jsou velmi rozšířené, a to i na úrovni útvarů ISI ⁽⁴¹⁾.
- (124) Zúčastněná strana také upřesňuje, že judikatura údajně potvrzuje platnost a zákonnost snížení správních pokut oproti souhlasu daňového poplatníka s jejich výší ⁽⁴²⁾.
- (125) Pokud jde o zohlednění daňové odpočitatelnosti částky k úhradě, Umicore zdůrazňuje následující:

— ISI má pravomoc nejenom v oblasti DPH, ale také v oblasti daní z příjmů;

— místo toho, aby ISI vyžadovala od společnosti Umicore zaplacení hrubé částky před daní z příjmů, kterou by bylo možno odpočíst z daní, souhlasila se zaplacením čisté částky po zdanění, a to samozřejmě za podmínky uvedené v dohodě, že tato (čistá) částka není sama o sobě daňově odpočitatelná. Na oplátku Umicore souhlasila se zaplacením (čisté) částky ve velmi krátké lhůtě (během týdne), což neporušuje žádné zákonné ustanovení platné v této oblasti.

- (126) Umicore se domnívá, že částka 423 milionů BEF představuje výši DPH dlužnou za období 1995–1996 a že ISI osvobodila Umicore od úhrady úroků z prodlení podle článku 84 bis zákona o DPH a přiměřené pokuty (10 %) podle článku 9 výnosu regenta.
- (127) Pokud jde o snížení výše dlužné DPH ze 708 milionů BEF na 423 milionů BEF, Umicore zdůrazňuje, že toto snížení údajně ospravedlňuje skutečnost, že pohledávka

za DPH vyplývající z fakturování DPH společností Umicore italským a švýcarským kupujícím by zůstala neuhrazena, a byla by tak daňově odpočitatelná.

- (128) Pokud jde o období 1997–1998, Umicore upřesňuje, že dodatečný platební výměr ze dne 30. dubna 1999 nebyl uplatněn, protože osoba povinná k dani řádně prokázala, že dotčené prodeje byly osvobozeny od DPH na základě článku 39 bis zákona o DPH.

Existence zvýhodnění

- (129) Umicore se domnívá, že daňová dohoda, jako je dotčená dohoda, nepředstavuje zvýhodnění ve smyslu Smlouvy o fungování Evropské unie, a nespadá tak pod pojem státní podpory. Umicore zejména popírá tvrzení Komise, že dotčená daňová dohoda dostala společnost do výhodnějšího finančního postavení, než je postavení ostatních daňových poplatníků.

- (130) Za prvé, Umicore upřesňuje, že právě ISI usoudila, že daňová dohoda je pro státní pokladnu výhodnější než pokračovat v řízení, jehož konečný výsledek může být nakonec méně výhodný.

- (131) Za druhé, možnost uzavřít daňovou dohodu a vyjednávat nepředstavuje sama o sobě zvláštní zvýhodnění společnosti Umicore, protože podobné dohody jsou obecně dostupné všem osobám povinným k dani a běžným a obvyklým postupem v oblasti DPH.

- (132) Za třetí, dohoda o narovnání již svou povahou neposkytuje žádné zvýhodnění, na které lze nahlížet z pohledu pravidel o státní podpoře. Každé rozhodnutí o vyjednávání již ze své definice obsahuje posouzení rizik každou z dotčených stran mezi jistou a okamžitou úhradou na jedné straně a předpokládaným nebo možným výsledkem na konci sporu na straně druhé.

- (133) Podle společnosti Umicore by proto bylo klamné označovat podmínky určité transakce za „zvýhodnění“, s výjimkou mimořádných případů, kdy by jedna strana dosáhla při transakci výrazně lepšího výsledku, než o jaký by při sporu vůbec mohla usilovat.

- (134) Podle Umicore Komise předem předpokládá, že v případě předložení daňového sporu belgickým soudům v rámci odvolání proti správnímu rozhodnutí by soud, který by jej projednával, nutně odsoudil společnost Umicore k uhrazení vyšší částky, než je částka vyplývající z dohody mezi ISI a Umicore. Ovšem aby mohla dojít

⁽⁴¹⁾ Umicore uvádí statistiky ISI, podle kterých 22 % dodatečných výměrů v oblasti DPH v důsledku zvýšení obchodního obratu bylo v období 2000–2002 stanoveno po dohodě s plátcem daně.

⁽⁴²⁾ Tribunál v. Namur, 10.1.91, FJ.F, 91/204: „Daňová správa a daňový poplatník mohou platně vyjednávat o zdanitelném základu v oblasti DPH. Použitelná právní a předpisová ustanovení stanoví, že svým souhlasem s transakcí ohledně zdanitelného základu daňový poplatník zároveň žádá o nárok na snížení pokut. Operace odpočítává svou povahou definici transakce, jejímž základním typickým rysem je existence vzájemných ústupků stran. Ústupek daňového poplatníka spočívá v tomto konkrétním případě v jeho potvrzeném souhlasu se zdanitelným základem, který vyplývá z dodatečného platebního výměru po kontrole. Ústupek daňové správy spočívá ve snížení pokut ze zákona spojených s dohodou o stanovení zdanitelného základu.“

k takovému závěru, musela by Komise nahradit posouzení vnitrostátní správy nebo případně vnitrostátního soudu svým vlastním posouzením.

(135) Za čtvrté, společnost Umicore se odvolává na věc „Déménagements–Manutention Transport SA“⁽⁴³⁾ („DMT“), ve které Soudní dvůr rozhodl, že poskytnutím ulehčení plateb se ONSS⁽⁴⁴⁾ choval jako veřejný věřitel, který se na způsob soukromého věřitele snaží získat úhradu částek, které mu dluží dlužník ve finančních potížích. Soudní dvůr údajně poté rozhodl, že přináležejí vnitrostátním soudům, aby určily, zda tato ulehčení plateb byla zjevně významnější, než by této společnosti poskytl soukromý věřitel.

(136) V souladu s uvažováním Soudního dvora se společnost Umicore domnívá, že v tomto konkrétním případě zvolila ISI po způsobu veřejného věřitele usilujícího stejně jako soukromý věřitel o zaplacení dlužných částek okamžitou úhradu čisté částky místo hrubé, čímž dosáhla jistého a mimořádně rychlého splacení. Toto jednání je tedy údajně hospodářsky racionální a opatrné a lze jej srovnat s jednáním případného soukromého věřitele, který by se ocitl ve stejné situaci.

Selektivita

(137) Společnost Umicore se domnívá, že v tomto konkrétním případě je kritérium selektivity zcela bezpředmětné, protože se u dotčené daňové dohody jedná pouze o konkrétní uplatnění obecného režimu dostupného všem daňovým poplatníkům ve stejné situaci na osobu povinnou k dani a vyjednáváním ISI nevykonává diskreční pravomoc.

(138) I za předpokladu, že by se dotčené opatření považovalo za selektivní, bylo by přesto oprávněné kvůli povaze a struktuře systému. Podle společnosti Umicore se totiž musí i selektivní daňové opatření považovat za opatření neposkytující zvýhodnění, pokud je prokázáno, že přispívá k účinnosti výběru daní⁽⁴⁵⁾. Společnost Umicore

se domnívá, že v tomto konkrétním případě je opatření oprávněné povahou a strukturou systému, protože dosažená dohoda přispěla k účinnému výběru daně⁽⁴⁶⁾.

Překročení pravomoci

(139) Umicore tvrdí, že výklad pojmu státní podpora způsobem, který by do něj zahrnul daňové dohody, jako je dohoda uzavřená s ISI, by nutně vedl Komisi k překročení jejích pravomocí, protože by si přisvojila pravomoc v oblasti výběru nepřímých daní, kterou nedisponuje, a k zasahování do výsad vnitrostátních soudů, které jsou jediné příslušné rozhodovat daňové spory.

Nepřítomnost ovlivnění hospodářské soutěže a obchodu

(140) Umicore uvádí, že zaplatila ISI značnou částku, zatímco jiní konkurenční producenti stříbra sídlící v jiných členských státech neplatili žádnou DPH, pokutu nebo úroky u dodání uskutečněných za stejných okolností a podmínek.

(141) V této souvislosti se Umicore domnívá, že dotčené opatření zcela zjevně nemohlo posílit její konkurenční postavení na dotčeném trhu, tj. na trhu obchodování se zrnkovým stříbrem. Umicore proto uzavírá s tím, že dohoda uzavřená s ISI neovlivňuje ani hospodářskou soutěž, ani obchod mezi členskými státy, a proto je u tohoto konkrétního případu použití čl. 107 odst. 1 Smlouvy vyloučeno.

V.2 Anonymní třetí strana

(142) Anonymní třetí strana předala Komisi kopii dopisu s datem 15. února 2002 zaslání belgickému ministru financí, ve kterém je opět provedena právní analýza dohody se společností Umicore a dotčených transakcí.

(143) Ve svém dopise anonymní třetí strana uvádí následující: a) dohoda mezi ISI a společností Umicore měla za následek přeměnění částky dlužné DPH na pokutu, což je údajně porušením článků 10 a 172 belgické ústavy a článku 84 zákona o DPH; b) zohlednění dopadu daně z příjmů právnických osob při stanovení výše dlužné DPH nebo pokuty je údajně nezákonné a c) uložení přiměřené pokuty (úměrné výši DPH) bez vyžadování úhrady samotné DPH je nelogické.

⁽⁴³⁾ Rozsudek ze dne 29. června 1999, DM Transport, C-256/97, Sb. rozh. 1999, s. I-3913. Společnost DM Transport dlužila zejména belgickému Národnímu úřadu sociálního zabezpečení („ONSS“) 18,1 milionu BEF na odvodech ze mzdy a odvodech zaměstnavatelů. Podle belgických právních předpisů hrozí zaměstnavateli, který neodvádí dávky včas, přírázky a trestní sankce. Obvykle se připouští, že ONSS může souhlasit s dodatečnými lhůtami. Obchodní soud v Bruselu se domníval, že ulehčení plateb umožnilo insolventnímu podniku uměle přežívat, a Soudnímu dvoru předložil předběžnou otázku, zda podobná ulehčení plateb nemohou představovat státní podporu.

⁽⁴⁴⁾ Belgický Národní úřad sociálního zabezpečení (Office national de sécurité sociale).

⁽⁴⁵⁾ Rozsudek ze dne 6. března 2002, Diputación Foral de Álava a další, T-127/99, Sb. rozh. 2002, s. II-1275, body 164 až 166.

⁽⁴⁶⁾ Společnost Umicore se v tomto ohledu odvolává na bod 26 sdělení Komise o použití předpisů o státní podpoře v případě opatření týkajících se přímého zdanění podnikatelské činnosti – Úř. věst. C 384, 10.12.1998, s. 3, podle kterého je smyslem daňového systému „shromáždit příjmy určené k financování státních výdajů“.

VI. ODPOVĚĚ BELGIE NA PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (144) Belgie se domnívá, že stanovisko společnosti Umicore obecně potvrzuje stanovisko Belgie ohledně dotčeného postupu, a to pokud jde zejména o neexistenci formálního řízení při opravách v oblasti DPH, absenci právní závaznosti dodatečného platebního výměru bez podpisu o souhlasu osoby povinné k dani, zákonnost daňových dohod a jejich dostupnost pro všechny plátce daní, a obecněji o chybějící zakládající znaky státní podpory.
- (145) Pokud jde o anonymní dopis ze dne 1. října 2004, Belgie se domnívá, že tento dopis neobsahuje žádnou konkrétní připomínku ohledně státní podpory, a nemá tak žádný význam.

VII. DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE PŘEDLOŽENÉ BELGIÍ

- (146) Po vrácení dokumentů zabavených soudními orgány předala Belgie Komisi řadu informací a dokumentů, které se týkají transakcí, jichž se toto řízení týká.
- (147) Pokud jde o prodeje zákazníkům v Itálii, předala Belgie dokumenty, na jejichž základě bylo údajně rozhodnuto udělit osvobození od daně podle článku 39 bis zákona o DPH. Dotčené dokumenty obsahují zejména daňové doklady vystavené společností Umicore, daňové doklady za přepravu a různé dokumenty týkající se přepravy.
- (148) Pokud jde o dodání zákazníkům sídlícím ve Švýcarsku, předložila Belgie také řadu dokumentů, které mají prokázat přepravu zboží rovnou do Itálie. Podle Belgie se úloha švýcarských společností omezila na finanční zásahy do nákupů a přepravy.
- (149) Pokud jde o dodání uskutečněná v období 1997–1998, upřesnila Belgie, že v první fázi byla oprava, o které se uvažovalo pro období 1995–1996, automaticky převzata také pro následující roky. Dodává, že samotní inspektoři ISI rychle upustili od opravy pro toto období. Belgie za tímto účelem také předložila kopie interních zpráv, které prokazují, že dotčení inspektoři skutečně upustili od uvažovaného zdanění.

VIII. POSOUZENÍ PODPORY

- (150) Podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy „podpora poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem“.
- (151) Označení určitého opatření za státní podporu předpokládá, že jsou splněny následující kumulativní podmínky: 1) dotčené opatření poskytuje zvýhodnění prostřednictvím státních prostředků, 2) toto zvýhodnění je selektivní

a 3) dotčené opatření narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž či může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

- (152) Je nutno také připomenout, že podle ustálené judikatury zahrnuje pojem státní podpory nejenom pozitivní výhody, jako jsou dotace, nýbrž také opatření, která různým způsobem snižují výdaje, jež běžně zatěžují rozpočet podniku, jako jsou osvobození od daně a daňové úlevy⁽⁴⁷⁾.

VIII.1 Předběžné poznámky

- (153) Nejprve je nutno poznamenat, že dohody o narovnání s daňovými poplatníky představují běžný postup belgické daňové správy, a pokud jde o oblast DPH, výslovně je uvádí článek 84 zákona o DPH. Toto rozhodnutí ostatně nezpochybňuje užitečnost těchto dohod, které umožňují vyhnout se řadě sporů.
- (154) Je třeba připomenout, že belgické správní pokyny v této oblasti stanoví, že uzavření transakce s osobou povinnou k dani obvykle obsahuje ústupky obou stran. Ovšem podle článku 84 zákona o DPH jsou tyto transakce možné pouze za předpokladu, že neobsahují osvobození od daně nebo její snížení. Podle této zásady se transakce nemůže týkat výše daně, která vyplývá ze zjištěných skutečností, ale pouze skutkových záležitostí.
- (155) V této souvislosti se Komise domnívá, že dohoda o narovnání mezi osobou povinnou k DPH a belgickou daňovou správou může vést k hospodářskému zvýhodnění pouze za následujících podmínek:
- pokud jsou ústupky správy jasně neúměrné ve srovnání s ústupky osoby povinné k dani při zohlednění okolností celé záležitosti a pokud správa zjevně neuplatňuje stejně výhodné jednání vůči ostatním daňovým poplatníkům, kteří se nacházejí v obdobné situaci;
 - je-li nutno napadnout zákonnost dohody, např. v případech, kdy dojde ke snížení výše dlužné daně v rozporu s článkem 84 zákona o DPH (osvobození od daně nebo její snížení založené na právních otázkách).
- (156) Je proto nutno přezkoumat, zda transakce uzavřená mezi ISI a společností Umicore splňuje výše uvedené podmínky.

⁽⁴⁷⁾ Viz zejména rozsudky Soudního dvora ze dne 15. března 1994 ve věci C-387/92, Banco Exterior de España, Sb. rozh. 1994 s. I-877, bod 13; ze dne 8. listopadu 2001 ve věci C-143/99, Adria Wien Pipeline GmbH, Sb. rozh. 2001, s. I-8365, bod 38; ze dne 22. listopadu 2001 ve věci C-53/00, Ferring, Sb. rozh. 2001, s. I-9067, bod 15; ze dne 3. března 2005 ve věci C-172/03, Heiser, Sb. rozh. 2005, s. I-1627, bod 36; ze dne 22. června 2006 ve spojených věcech C-182/03 a C-217/03, Forum 187 ASBL, Sb. rozh. 2006, s. I-6887, bod 86.

VIII.2 Existence zvýhodnění

- (157) Nejprve je nutno ověřit, zda opatření poskytuje příjemci zvýhodnění, které snižuje výdaje běžně zatěžující jeho rozpočet⁽⁴⁸⁾. V tomto případě to znamená zjistit, zda byla sporná transakce uzavřena protiprávním způsobem nebo na základě neúměrných ústupků daňové správy.

VIII.2.1 Dodržení pravidel postupu

- (158) Ve svém rozhodnutí o zahájení řízení se Komise domnívala, že postup daňových orgánů by mohl představovat odchylku od běžného postupu při stanovení nebo likvidaci dluhu v oblasti DPH, protože dohoda neuváděla svůj právní základ a správa měla zaslat osobě povinné k dani při neexistenci jejího souhlasu vymáhací příkaz provázený navýšením pokuty o 50 %.
- (159) Jak je již uvedeno v bodě odůvodnění č. 39, zaslání dodatečného platebního výměru je běžným postupem belgických daňových orgánů v oblasti DPH, aby se zajistilo dodržení základních zásad, jako je právo na obhajobu. Na oba dodatečné platební výměry oznámené ISI společnosti Umicore je proto skutečně nutno nahlížet jako na předběžná upozornění daňových orgánů, a ne jako na rozhodnou skutečnost zakládající vymahatelnost DPH.
- (160) Možnost uzavírat dohody o narovnání ostatně výslovně stanoví belgický zákon o DPH a je ji nutno považovat za běžnou praxi belgických daňových orgánů. Tyto orgány ale musí dodržovat zásadu, že podobné transakce nesmí vést k osvobození od dlužné daně ani k jejímu snížení. K těmto transakcím tedy v zásadě dochází v situacích, kdy se daňové orgány chtějí vyhnout sporu s osobou povinnou k dani ohledně skutečností, které nejsou zcela jasně prokázány.
- (161) Je nutno také poznamenat, že daňové orgány nejsou povinny v případech, kdy správa nemohla získat souhlas osoby povinné k dani se zdaněním navrženým v dodatečném platebním výměru, vydat vymáhací příkaz. V případě, že přetrvávají pochyby o dotčených

skutečnostech, mohou se příslušné orgány naopak pokusit dosáhnout s osobou povinnou k dani dohody.

- (162) Z analýzy právních dokumentů konečně vyplývá, že žádné ustanovení neukládá belgickým daňovým orgánům za povinnost uvádět v dotčených dohodách jejich výslovný právní základ.

- (163) Na základě právních souvislostí popsanych v tomto rozhodnutí tak musí Komise dojít k závěru, že postup uplatněný daňovými orgány vůči společnosti Umicore proběhl v souladu s platnými pravidly a postupy a nepředstavuje odchylku od běžného průběhu řízení.

- (164) Dále je nutno analyzovat dotčené transakce při zohlednění předložených předběžných připomínek a zjistit případnou existenci zvýhodnění. Postup, který následuje, spočívá na analýze dvou odlišných období, přičemž první období se týká roků 1995 a 1996, u kterých přistoupily daňové orgány k opravě, a druhé roků 1997 a 1998, u nichž se od zdanění zcela upustilo.

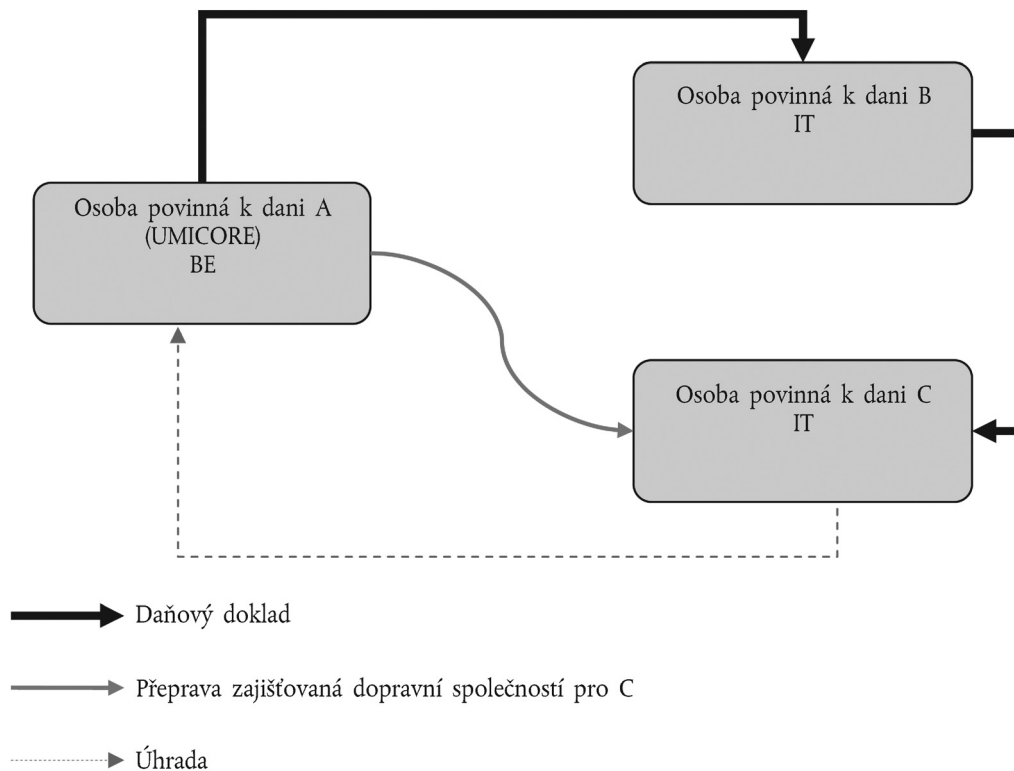
VIII.2.2 Období 1995–1996

- (165) Pro zjištění případného zvýhodnění za období 1995–1996 je nutno analyzovat tři druhy odlišných transakcí, u nichž byly plánovány opravy oznámené společnosti Umicore dne 30. listopadu 1998. U každého druhu transakcí má tato analýza za cíl zjistit minimální výše DPH, pokut a úroků z prodlení, které by měly belgické daňové orgány vyžadovat na základě přiměřeného výkladu a bez přehnaných ústupků a aniž by došlo k nesprávnému použití předpisů v oblasti DPH.

1. Dodání zboží zákazníkům se sídlem v Itálii

- (166) V prvním případě se transakce týkaly dodání ryzího stříbra „ze závodu“, k nimž došlo mezi únorem 1995 a únorem 1996 a která proběhla podle následujícího vyobrazení:

⁽⁴⁸⁾ Viz bod 9 sdělení z roku 1998 uvedeného v poznámce pod čarou 46.

(167) Umicore vystavila daňové doklady za zboží společnosti „B“⁽⁴⁹⁾ sídlící v Itálii a vlastníčí identifikační číslo pro účely DPH v tomto členském státě. Tato společnost přefakturovala zboží zákazníkovi „C“, který je osobou povinnou k DPH a také sídlí v Itálii. Na příkaz osoby povinné k dani C bylo zboží převezeno z místa výroby v Belgii přímo do Itálie. Většina daňových dokladů, které společnost Umicore vystavila svému zákazníkovi B, byla uhrazena osobou povinnou k dani C.

(168) Daňové doklady odeslané společností Umicore zákazníkovi B byly vystaveny v rámci osvobození od daně podle článku 39 bis zákona o DPH. Přezkum daňových dokladů *pro forma*, které byly získány v rámci správní spolupráce s italskými daňovými orgány, ukazuje, že adresátem zboží byla osoba povinná k dani C.

(169) Ve svém dodatečném platebním výměru ze dne 30. listopadu 1998 se ISI původně domnívala, že nebylo splněno kritérium osvobození dodání zboží uvnitř Společenství týkající se přepravy, protože přeprava byla uskutečněna pro následujícího zákazníka (a ne prodávajícím nebo pořizovatelem či jejich jménem, jak vyžaduje článek 39 bis zákona o DPH). Na tomto základě správa tehdy dospěla k závěru, že transakce mezi Umicore a zákazníkem B představuje dodání zboží bez přepravy, a nemůže tak využít osvobození podle článku 39 bis zákona o DPH.

(170) Informace předané Komisi Belgií a společností Umicore ale zřejmě prokazují, že belgické daňové orgány mohly odůvodněně pochybovat o tom, že transakce skutečně proběhla mezi společností Umicore a společností B. Je totiž zřejmé, že:

- informace předané italskými daňovými orgány zřejmě nasvědčovaly tomu, že společnost B bylo možno považovat za subjekt neplnící závazky (neboli „missing trader“), jehož úloha se omezovala na vystavení daňových dokladů s DPH a následné zmizení bez splnění daňových povinností, včetně úhrady DPH italskému daňovému orgánu,

- z informací předaných týmiž italskými daňovými orgány také vyplývalo, že jediný správce společnosti B nebyl veden v policejních záznamech,

- dvě žádosti o informace zaslané belgickými daňovými orgány italským partnerům dne 26. srpna 1998 a 1. dubna 1999 prokazují, že belgická daňová správa měla již před uzavřením dohody vážné pochybnosti o skutečné existenci společnosti B,

- přeprava zboží do Itálie byla uskutečněna pro osobu povinnou k dani C,

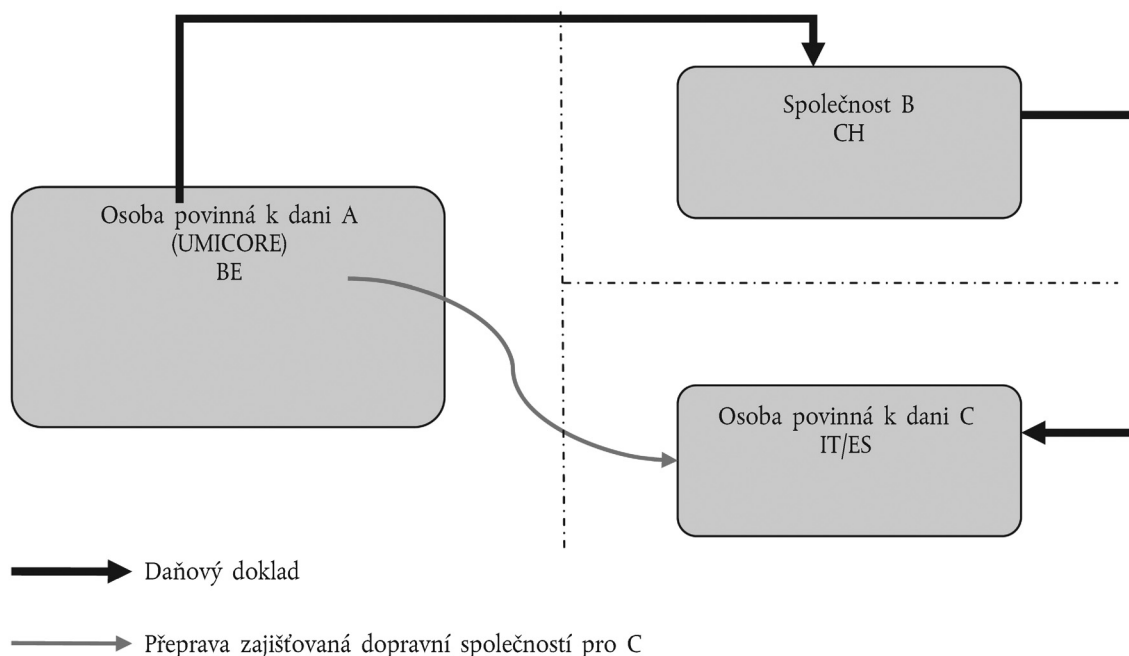
⁽⁴⁹⁾ „B“ se ve skutečnosti týká dvou odlišných italských společností.

- zboží bylo přepraveno z místa výroby v Belgii rovnou do skladu v Itálii, kde bylo dáno k dispozici společnosti C,
 - většinu daňových dokladů odeslaných společností Umicore společnosti B uhradila společnost C,
 - z prohlášení odpovědných pracovníků společnosti Umicore převzatých v jistém zápisu, z něhož byl přepsán výtah do dodatečného platebního výměru, vyplývá, že mezi společností Umicore a společností B neexistovala žádná rámcová smlouva,
 - naopak se zdá, že italské daňové orgány nezpochybňovaly skutečnou existenci společnosti C, k jejímuž účetnictví získaly v rámci inspekce úplný přístup.
- (171) Každé toto zjištění vzato odděleně není pravděpodobně dostatečné k prokázání smyšlenosti prodeje mezi společností Umicore a společností B. Ovšem posouzena vcelku mohou stejná zjištění vyvolat jisté pochyby o tom, zda mezi Umicore a společností B došlo skutečně k prodeji. Belgické daňové orgány, které byly informovány o podezřeních ohledně skutečného výkonu činnosti hospodářského subjektu B před uzavřením transakce se společností Umicore dne 21. prosince 2000, tak měly široké pole pro posouzení, zda transakce byly skutečné, a k případnému překvalifikování.
- (172) V tomto ohledu je nutno připomenout, že podle ustálené judikatury kasačního soudu v Belgii musí být daň založena na skutkovém stavu⁽⁵⁰⁾. Belgická daňová správa tak musí stanovit zdanitelný základ nikoliv na zdánlivých transakcích uváděných osobou povinnou k dani pro odůvodnění případného osvobození, ale na skutečných transakcích, jak vyplývají ze skutečného úmyslu stran.
- (173) Pokud z informací, které měly belgické daňové orgány k dispozici, vyplývá, že se u prodeje mezi A a B jedná o smyšlený prodej a že ke skutečnému prodeji (zahrnujícímu převod práva nakládat s hmotným majetkem) došlo opravdu ve vztahu mezi A a C, měly tyto orgány právo překvalifikovat dodání mezi A a B na dodání mezi A a C a uplatnit na takto překvalifikovanou transakci předpisy v oblasti DPH.
- (174) Okolnost, že k podvodu došlo v Itálii prostřednictvím subjektu neplnění závazky, neumožňuje přehodnotit případný nárok na osvobození od daně společností Umicore, protože belgická správa nezpochybnila její dobrou víru.
- (175) Z uvedeného tak vyplývá, že belgické daňové orgány mohly oprávněně překvalifikovat dotčené transakce na dodání uvnitř Společenství mezi společností Umicore a společností C, aniž by toto překvalifikování představovalo neúměrný ústupek správy nebo nesprávné uplatnění předpisů v oblasti DPH. Navíc mohly poskytnout na takto překvalifikované transakce osvobození do DPH, protože byly splněny všechny podmínky osvobození (včetně přepravy pořizovatelem nebo jeho jménem).
- (176) Je proto nutno přezkoumat, i) zda belgické daňové orgány měly právo uložit pokutu na základě čl. 70 odst. 2 zákona o DPH kvůli nepřesným údajům na daňovém dokladu, a pokud ano, tak ii) jaká výše této pokuty měla být stanovena a iii) zda měla společnost Umicore prospěch z neúměrných ústupků nebo z nesprávného použití právních předpisů daňovou správou.
- (177) Nejprve je nutno připomenout, že v případě nepřesností v povinných údajích na daňovém dokladu, který se týká dodání uvnitř Společenství, stanoví královský výnos č. 41 pokutu ve výši 100 % daně dlužné za dotčené transakce. Jak je ale vysvětleno výše v bodech odůvodnění 45 a 46, uložení správní pokuty podléhá zásadě přiměřenosti a správa má podle článku 9 výnosu regenta ze dne 18. března 1831 právo odchýlit se od rozpětí pokut stanovených královským výnosem č. 41.
- (178) V tomto konkrétním případě není vyloučeno, že pokuta ve výši 100 % by mohla být nepřiměřená vzhledem k dobré víře osoby povinné k dani, kterou správa nezpochybnila. Není také vyloučeno, že se belgická daňová správa snažila v rámci svého sporu se společností Umicore navýšit v co největší míře své příjmy stejně, jako se věřitel pokouší optimalizovat splacení své pohledávky. V tomto ohledu je nutno připomenout, že podobný postup není způsobitelný spadat pod článek 107 Smlouvy, protože nemá za následek neúměrné nebo protiprávní ústupky správy.
- (179) Vzhledem k rozsahu, jež má správa v těchto souvislostech pro posouzení, se lze rozumně domnívat, že v rámci dohody o narovnání by se výše pokuty stanovená správou měla pohybovat v rozmezí od 10 % do 50 %. Na jedné straně lze sazbu 10 % považovat za přijatelnou s odkazem na sazbu 10 % stanovenou v tabulce G přílohy královského výnosu č. 41 pro přestupky podle čl. 70 odst. 1 zákona o DPH a s odkazem na pokutu ve výši 10 % uvedenou v dodatečném platebním výměru ze dne 30. listopadu 1998. Na druhé straně by při zohlednění zásady přiměřenosti a souvislosti dohody o narovnání bylo možné

⁽⁵⁰⁾ K této otázce viz oddíl II.2.

sazbu 50 % považovat za maximální použitelnou. Ve prospěch použití sazby ve výši 50 % ostatně zřejmě vypovídá nedávná judikatura belgického kasačního soudu ⁽⁵¹⁾. Vzhledem ke skutečnosti, že se tento rozsudek týká trestní věci, lze v tomto konkrétním případě, v němž nebyl společnosti Umicore prokázán podvodný úmysl, považovat sazbu ve výši 50 % za maximální horní hranici.

- (180) Lze proto dojít k závěru, že vzhledem k okolnostem tohoto konkrétního případu mohla být pokuta přiměřeně stanovena na částku v rozmezí od 33 238 698 BEF (10 % x 332 386 976) do 166 193 488 BEF (50 % x 332 386 976).

- (183) Mezi únorem 1996 a říjnem 1996 vystavila společnost Umicore daňové doklady za zboží společnosti B ⁽⁵³⁾, jež sídlí ve Švýcarsku a nevlastní identifikační číslo pro účely DPH v žádném členském státě. Švýcarská společnost poté přefakturovala zboží zákazníkovi C, který je osobou povinnou k DPH a sídlí v Itálii. Zboží se přepravovalo z místa výroby v Belgii přímo do Itálie. Z dokumentů předložených Belgií vyplývá, že přepravu zřejmě objednávala společnost C. Mimoto v některých případech cenu zboží zřejmě hradila přímo společnost C, zatímco v jiných případech společnost B. Je také nutno pozna-

menat, že C odkazuje ve skutečnosti na společnosti, které španělské a italské daňové orgány považují za fiktivní ⁽⁵⁴⁾.

- (184) Daňové doklady zaslané společností Umicore švýcarské společnosti B mezi únorem 1996 a říjnem 1996 se týkají prodeje ryzího stříbra „ze závodu Hoboken“ a je na nich uvedeno: „Vývoz – osvobození od DPH podle článku 39 zákona o DPH“.
- (185) Ačkoli dotčená dodání uskutečnila společnost Umicore s osvobozením od DPH podle článku 39 zákona o DPH, podle informací získaných ISI od osoby povinné k dani a belgické správy cel a spotřební daně proběhla přeprava zboží do Itálie, aniž by došlo k jeho vývozu.

⁽⁵¹⁾ Kasační řízení, výše uvedené rozsudky ze dne 12. září 2009. Soud potvrdil, že pokuta ve výši 200 % byla nepřiměřená vzhledem k souvislostem věci a že odvolací soud právem snížil její výši na 50 %.

⁽⁵³⁾ „B“ se ve skutečnosti týká dvou společností se sídlem ve Švýcarsku.

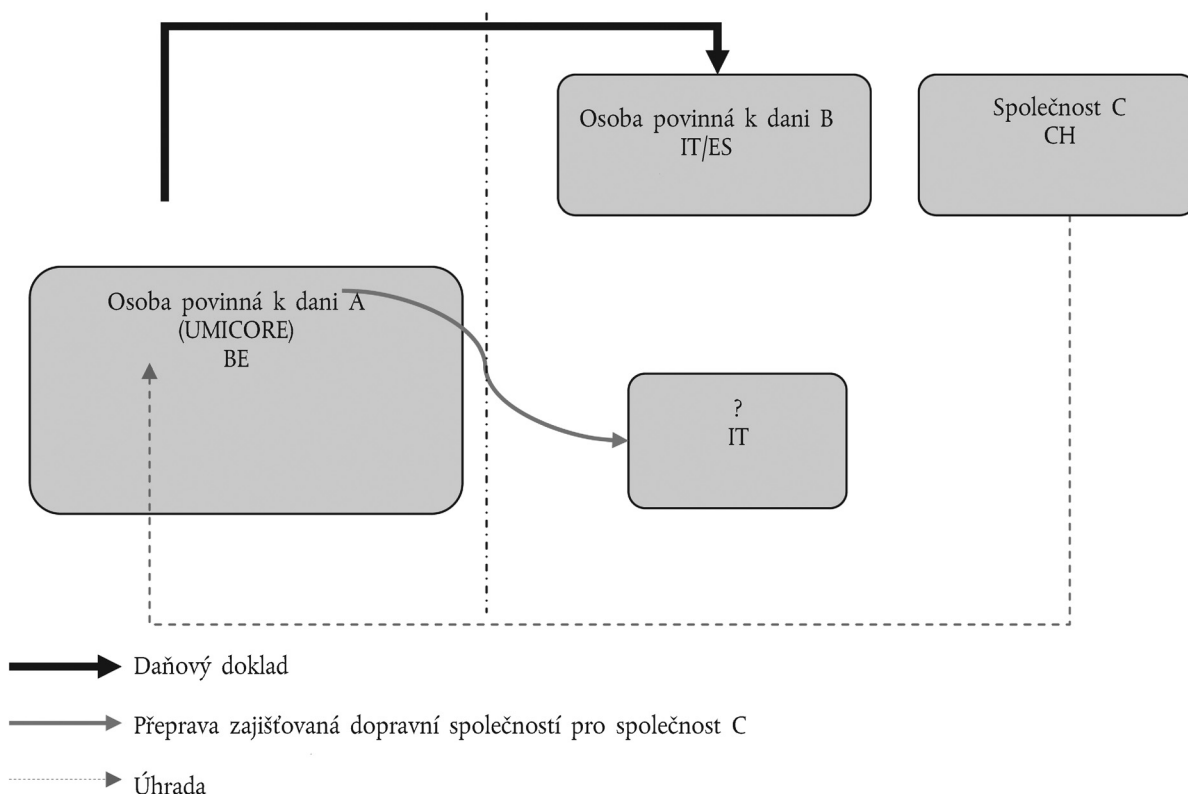
⁽⁵²⁾ K této otázce viz oddíl II.2.

⁽⁵⁴⁾ „C“ se ve skutečnosti týká stejných společností jako u „B“ ve třetím případě, popsáném v následujícím bodě.

- (186) Vzhledem k neexistenci vývozu, a tedy nároku na osvobození od daně podle článku 39 zákona o DPH, si je nutno znovu položit otázku, zda belgické daňové orgány mohly dojít k závěru, že transakce mezi Umicore a švýcarskou společností byly fiktivní, že skutečné transakce proběhly mezi společnostmi Umicore a C a že se na tyto transakce mohlo použít osvobození od daně podle článku 39 bis zákona o DPH.
- (187) Ve svém dodatečném platebním výměru ze dne 30. listopadu 1998 se ISI domnívala, že kritéria osvobození podle článku 39 zákona o DPH (vývoz) nebyla splněna, protože nebylo možno předložit žádný dokument dosvědčující uskutečnění vývozu, a to zejména žádné prohlášení o vývozu.
- (188) Na tomto základě správa tedy dospěla k závěru, že transakce mezi Umicore a švýcarskými společnostmi nemohou být osvobozeny od daně podle článku 39 zákona o DPH, podle čl. 15 odst. 7 zákona o DPH se má za to, že k nim došlo v Belgii, a podle článku 2 zákona o DPH tak podléhají belgické DPH. Správa uzavřela s tím, že společnost Umicore dluží DPH ve výši 312 608 393 BEF⁽⁵⁵⁾ (7 749 359 EUR) a také pokutu ve výši 10 % této částky.
- (189) V doplňující odpovědi ze dne 30. března 2000 na dodatečné platební výměry společnost Umicore tvrdí, že „je nyní prokázáno, že zavedený mechanismus byl fiktivní, o čemž obchodní oddělení společnosti Umicore nemohlo vědět. K dovozu do Švýcarska nikdy nedošlo, a je proto zásadní zdůraznit, že v těchto případech stejně jako v ostatních nebylo zpochybněno, že k dodání do Itálie skutečně došlo.“
- (190) Ostatně na daňových dokladech *pro forma* zasílaných společností Umicore jejím švýcarským zákazníkům je výslovně uveden název italské osoby povinné k dani, která je adresátem zboží, a totožnost tohoto adresáta potvrzují přepravní listiny vystavené přepravcem.
- (191) O překvalifikování dotčených transakcí na dodání uvnitř Společenství uskutečněná mezi společnostmi Umicore a subjektem C nelze uvažovat z následujících důvodů:
- v okamžiku uzavření dohody byla již belgická správa informována, že C ve skutečnosti označuje subjekty, které španělské a italské daňové orgány považují za fiktivní společnosti,
 - ani italské nebo belgické daňové orgány, ani společnost Umicore nikdy nezpochybnily, že švýcarské společnosti skutečně existují,
 - společnost Umicore nemohla nevědět, že nemá právo uplatnit osvobození od daně stanovené v článku 39 zákona o DPH (osvobození od DPH u vývozu) bez vyvezení zboží.
- (192) Z uvedeného vyplývá, že u dotčených transakcí nevznikl nárok na osvobození od DPH na základě článku 39 zákona o DPH (z důvodu neexistence vývozu), ani na osvobození od DPH použitím článku 39 bis zákona o DPH. V tomto případě by se dotčené transakce měly analyzovat jako dodání zboží bez jeho přepravy, u kterých nárok na osvobození od DPH nevzniká. Z uplatnění čl. 15 odst. 2 a 7 zákona o DPH a článku 2 zákona o DPH tak vyplývá, že společnost Umicore dlužila DPH ve výši 312 608 393 BEF (7 749 359 EUR). Podle čl. 70 odst. 1 zákona o DPH a čl. 1 odst. 1 královského výnosu č. 41 se k tomu měla uložit pokuta ve výši 10 % této částky, tj. 31 260 839 BEF. V této záležitosti neexistuje žádný prvek, který by vedl Komisi k domněnce, že uvedená sazba 10 % by mohla vyvolat potíže z hlediska použití zásady přiměřenosti⁽⁵⁶⁾.
- (193) Podle použitelných daňových předpisů je třeba považovat částku dodatečné DPH, kterou dluží osoba povinná k dani a která nebyla fakturována zákazníkovi, jako výdaj odpočitatelný při stanovení zdanitelného základu u daně z příjmů právnických osob. U daně z příjmů právnických osob lze také odečíst výši správní pokuty.
3. Dodání zboží zákazníkům se sídlem v Itálii a Španělsku
- (194) Mezi říjnem a prosincem 1996 byla posloupnost spor-
ných transakcí s těmito zákazníky následující:

⁽⁵⁵⁾ 1 488 611 396 BEF × 21 % = 312 608 393 BEF.

⁽⁵⁶⁾ V případě použití čl. 70 odst. 1 by sazba 10 % představovala minimální sazbu uplatněnou daňovými orgány.

(195) Umicore fakturovala zboží společností „B“ sídlícím v Itálii nebo ve Španělsku a vlastníčím v těchto zemích identifikační číslo pro účely DPH. Dotčené daňové doklady se týkaly prodeje ryzího stříbra „ze závodu“ a byly vystaveny v rámci osvobození od daně podle článku 39 zákona o DPH (vývoz) nebo v rámci osvobození od daně podle článku 39 bis zákona o DPH (dodání zboží uvnitř Společenství). Zboží se přepravovalo z místa výroby v Belgii přímo do Itálie. Ve většině případů hradila faktury švýcarská společnost C⁽⁵⁷⁾, která se také jeví jako skutečný objednatel přepravy⁽⁵⁸⁾.

společnosti C. Jelikož nedošlo k žádnému vývozu mimo území Unie, belgická správa upřesnila ve svém výměru, že osvobození podle článku 39 zákona o DPH není použitelné a dotčené prodeje musí být překvalifikovány na dodání zboží podléhající belgické DPH podle čl. 15 odst. 2 a 7 a článku 2 zákona o DPH. Správa uzavřela s tím, že společnost Umicore dluží DPH ve výši 63 216 555 BEF⁽⁵⁹⁾ (1 567 097,46 EUR) a také správní pokutu ve výši 10 % této částky.

(196) Konečně informace zaslané španělskými a italskými daňovými orgány belgické správě před uzavřením dohody o narovnání nasvědčují tomu, že společnosti B byly fiktivní.

(198) V rámci výměny dopisů s ISI společnost Umicore uvedla, že švýcarské společnosti měly od společností B pověření zorganizovat přepravu zboží a mimoto vystupovaly jako finanční zástupci těchto společností.

(197) V dodatečném platebním výměru ze dne 30. listopadu 1998 byla belgická daňová správa názoru, že údaje o pořizovateli na prodejních fakturách jsou nesprávné a že skutečnými pořizovateli zboží jsou švýcarské

(199) V tomto ohledu je nutno poznamenat, že nic v této záležitosti neprokazuje, že by švýcarské společnosti jednaly jako pověřenci pro dopravu španělských a italských společností. Všechny dokumenty předané Komisi naopak nasvědčují tomu, že přeprava byla uskutečněna pro švýcarské společnosti a že tyto byly skutečnými příjemci a vlastníky dotčeného zboží.

⁽⁵⁷⁾ U „C“ se ve skutečnosti jedná o tytéž švýcarské společnosti, které byly zapojeny do druhého typu případů.

⁽⁵⁸⁾ Daňové doklady *pro forma* vystavené společností Umicore uvádějí název společnosti C jako „vlastníka“. Pokud jde o přepravní dokumenty, uvádějí jako původního adresáta švýcarskou společnost C a obvykle je na nich také uvedeno, že zboží je přepravováno do Itálie pro švýcarskou společnost C.

⁽⁵⁹⁾ 21 % fakturovaných částek: $(29\,595\,944 + 34\,744\,972 + 32\,355\,113 + 73\,803\,950 + 130\,531\,237) \times 21\% = 63\,216\,555$ BEF.

(200) Komise se proto domnívá, že v dodatečných platebních výměrech belgické daňové orgány právem překvalifikovaly sporné transakce na dodání zboží švýcarským společností. Tato dodání tak měla podléhat belgické DPH podle čl. 15 odst. 2 a 7 a článku 2 zákona o DPH bez možnosti osvobození podle článku 39 nebo článku 39 bis zákona o DPH.

(201) I v případě, že by daňové orgány mohly oprávněně uznat uskutečnění transakce se španělskými a italskými společnostmi, musely by odmítnout osvobození od daně podle článku 39 bis zákona o DPH, protože nedošlo k přepravě prodejcem (Umicore) nebo pořizovatelem (B) či jejich jménem.

(202) Je tedy nutno dojít k závěru, že podle čl. 70 odst. 1 zákona o DPH a čl. 1 odst. 1 královského výnosu č. 41 dlužila společnost Umicore DPH ve výši 63 216 555 BEF (1 567 097,46 EUR) a také správní pokutu ve výši 6 321 655 BEF (10 % dlužné DPH).

(203) Částka 63 216 555 BEF a částka správní pokuty jsou u daně z příjmů právnických osob v zásadě odpočitatelné.

4. Zohlednění neodpočitatelnosti částky transakce

(204) Postup, při němž je správní pokuta, která je v zásadě odpočitatelná (ze zdanitelného základu) u daně z příjmů právnických osob, považována za neodpočitatelnou a následně snížena, aby se zohlednila její neodpočitatelnost (vyrovnání neboli „netting“), není v souladu s předpisy ani se správní praxí v této oblasti⁽⁶⁰⁾. Je proto nutno zohlednit zvýhodnění a znevýhodnění plynoucí z tohoto postupu ve srovnání se situací, kdy by správa podobné vyrovnání nepoužila.

(205) Stejný postup lze použít na částky DPH, které jsou v zásadě u daně z příjmů právnických osob odpočitatelné a u kterých by se uplatnilo stejné vyrovnání.

(206) Z částek určených v předchozích oddílech lze za odpočitatelné považovat následující:

$$33\,238\,698 + 312\,608\,393 + 31\,260\,839 + 63\,216\,555 + 6\,321\,655 = 446\,646\,140 \text{ BEF.}$$

(207) Záporný dopad neodpočitatelnosti těchto částek pro společnost Umicore lze v zásadě odhadnout na:

$$446\,646\,140 \times 40,17 \%^{(61)} = 179\,417\,754 \text{ BEF}$$

(208) Avšak vzhledem ke skutečnosti, že společnost Umicore vykázala u zdanitelných příjmů za rok 2000 daňovou ztrátu, měla pro ni ve skutečnosti neodpočitatelnost dotčených částek záporný dopad až v následujícím zdaňovacím období (příjmy za rok 2001), kdy Umicore celou převoditelnou daňovou ztrátu skutečně zaúčtovala. Mechanismus vyrovnání v podobě použité belgickou správou tak měl za následek odložení úhrady daně nebo pokuty na následující zdaňovací období.

(209) Jelikož se belgická daň z příjmů právnických osob obvykle vybírá prostřednictvím splátek v předstihu, které poplatník hradí během roku zdanění, aby se vyhnul navýšení daní⁽⁶²⁾, lze se oprávněně domnívat, že bez vyrovnání by společnost Umicore musela zaplatit dotčené částky v polovině roku 2001, což konkrétně znamená, že společnosti Umicore byl poskytnut při úhradě částky 179 417 754 BEF odklad v délce 6 měsíců.

(210) Kladný dopad neodpočitatelnosti pro společnost Umicore tak lze odhadnout na následující částku:

$$179\,417\,754 \text{ BEF} \times 0,8 \%^{(63)} \times 6 \text{ měsíců} = 8\,612\,052 \text{ BEF}$$

5. Úroky z prodlení

(211) Úroky z prodlení dlužné v zásadě z výše vypočítaných částek DPH je nutno počítat na základě měsíční sazby ve výši 0,8 % od 21. ledna 1997⁽⁶⁴⁾ do skutečného splacení, ke kterému došlo na konci prosince 2000:

$$37,6 \%^{(65)} \times (312\,608\,393 + 63\,216\,555) = 141\,310\,180 \text{ BEF}$$

6. Souhrnný přehled dlužných částek za období 1995–1996

(212) Následující tabulka uvádí souhrnný přehled minimálních částek, jež dlužila společnost Umicore za období 1995–1996:

v BEF	
POPIS	DLUŽNÉ ČÁSTKY
1) První typ transakcí	
Správní pokuta	33 238 698
2) Druhý typ transakcí	

⁽⁶⁰⁾ Viz oddíl II.2.

⁽⁶¹⁾ Sazba daně z příjmů právnických osob platná v době uzavření dohody.

⁽⁶²⁾ Viz článek 218 CIR92 ve spojení s články 157 až 168 CIR92.

⁽⁶³⁾ Sazba používaná belgickou daňovou správou při výpočtu úroků z prodlení.

⁽⁶⁴⁾ Datum stanovené v dodatečném platebním výměru podle obvyklého postupu daňové správy.

⁽⁶⁵⁾ $(3 \times 12 \text{ měsíců}) + 11 \text{ měsíců} = 47 \text{ měsíců} \times 0,8 \% = 37,6 \%$

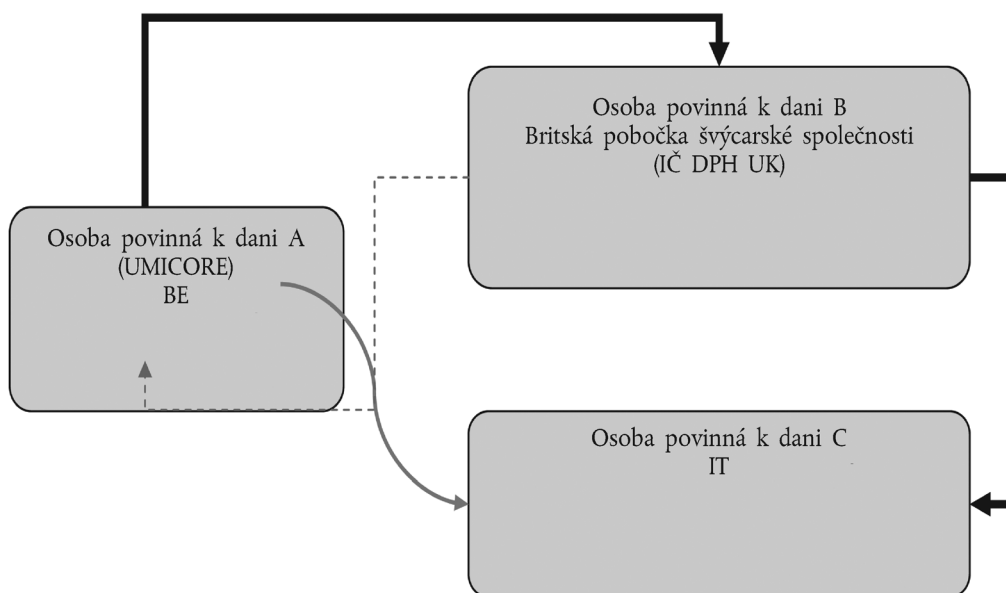
v BEF

POPIS	DLUŽNÉ ČÁSTKY
Dlužná DPH	312 608 393
Správní pokuta (10 %)	31 260 839
3) Třetí typ transakcí	
Dlužná DPH	63 216 555
Správní pokuta (10 %)	6 321 655
Mezisoučet	446 646 140
4) Úroky z prodlení	141 310 180
V zásadě dlužná celková částka (DPH + úroky)	587 956 320
5) Dopad neodpočitatelnosti:	
– záporný dopad neodpočitatelnosti	– 179 417 754
+ kladný dopad odložené platby	+ 8 612 052
CELKEM	417 150 618

- (213) Na základě předchozího výpočtu je nutno pokládat 587 956 320 BEF (14 575 056,46 EUR) za minimální částku, kterou při uzavření dohody o narovnání s daňovou správou dlužila společnost Umicore za roky 1995 a 1996. Před jejím srovnáním s částkou, které se týká dohoda, je ale nutno zohlednit dopad neodpočitatelnosti, což snižuje stanovenou částku na 417 150 618 BEF (10 340 893,71 EUR).

VIII.2.3 Období 1997–1998

- (214) Pokud jde o období 1997–1998, postupovalo se při transakcích zpochybněných v dodatečném platebním výměru ze dne 30. dubna 1999 podle následujícího vyobrazení:

————→ Daňový doklad

————→ Přeprava zajišťovaná přepravní společností

.....→ Úhrada

- (215) V tomto posledním scénáři je zákazníkem společnosti Umicore pobočka B švýcarské společnosti, jež má sídlo ve Spojeném království, kde má také přiděleno identifikační číslo pro účely DPH. Následným zákazníkem je osoba povinná k dani C se sídlem v Itálii. Zboží se přepravovalo z místa výroby v Belgii přímo do Itálie. Úhradu daňových dokladů vystavených společností Umicore prováděla osoba povinná k dani B.
- (216) V dodatečném platebním výměru ze dne 30. dubna 1999 byla daňová správa názoru, že osoba povinná k dani B nemá nárok na osvobození od DPH podle článku 39 bis zákona o DPH, protože nevlastní identifikační číslo pro účely DPH platné v Itálii. Podpůrně se domnívala, že i kdyby se připustilo, že osoba povinná k dani B vykonává skutečnou hospodářskou činnost, která z ní činí osobu povinnou k DPH, je nutno analyzovat dotčené prodeje jako trojúhelníkové operace uvnitř Společenství. V takovém případě by se první prodej mezi Umicore a osobou povinnou k dani B měl analyzovat jako vnitrostátní prodej bez přepravy, který podléhá belgické DPH bez možnosti osvobození, protože přeprava byla uskutečněna pro italské zákazníky.
- (217) Předběžně je nutno poznamenat, že na rozdíl od období 1995–1996 sami inspektori ISI později dospěli k názoru, že pro odmítnutí osvobození neexistuje dostatečný důvod. Tento stav jasně vyplývá z interních poznámek zasílaných inspektory jejich řediteli před a po uzavření dohody.
- (218) Za druhé z dokumentů předaných Komisi Belgií v dopise ze dne 6. srpna 2009 vyplývá, že přeprava byla skutečně provedena pro osobu povinnou k dani B (a ne pro případného následného zákazníka). To lze navíc zřejmě potvrdit na základě kopií dokumentů předaných ISI společností Umicore v dopise ze dne 11. června 1999, jež prokazují, že u každého prodeje zaslala osoba povinná k dani B společnosti Umicore fax, ve kterém ji informovala o totožnosti přepravní společnosti, jménu řidiče a státní poznávací značce vozidla.
- (219) Kromě toho skutečnost, že osoba povinná k dani B nevlastnila identifikační číslo pro účely DPH platné v Itálii, jak uvedla belgická správa ve svém dodatečném platebním výměru ze dne 30. dubna 1999, není zřejmě podstatná, protože osoba povinná k dani nemá nijak za povinnost zaevidovat se pro účely DPH v členském státě, do něhož je zboží odesláno. Vedle toho je třeba konstatovat, že britská daňová správa, jež předala belgické správě na základě její žádosti informace, nijak nezpochybnila skutečné provádění hospodářské činnosti osobou povinnou k dani ve Spojeném království.
- (220) Konečně je třeba konstatovat, že belgická daňová správa nezpochybnila skutečnost, že zboží opravdu opustilo belgické území a bylo přepraveno do jiného členského státu.

- (221) Tyto úvahy zřejmě dostatečně prokazují, že ISI neměla podklady, které by jí umožnily odmítnout osvobození od DPH v podobě, v jaké jej uplatnila společnost Umicore. Je tak nutno dospět k závěru, že za období 1997–1998 nemusela společnost Umicore platit žádný doplatek DPH, pokutu ani úroky.

VIII.2.4 Závěry ohledně existence hospodářského zvýhodnění

- (222) Na základě předchozího posouzení je nutno pokládat celkovou částku 417 150 618 BEF (10 340 893,71 EUR) za minimální částku, kterou v rámci uzavření dohody o narovnání s daňovou správou dlužila společnost Umicore za období 1995 až 1998.
- (223) Jelikož je tato částka nižší než částka, kterou společnost Umicore uhradila na základě dohody ze dne 21. prosince 2000, nelze dospět k závěru o existenci neúměrných ústupků ze strany belgických daňových orgánů. Jediný aspekt dohody, který se odchyluje od předpisů a obvyklých správních postupů, je mechanismus vyrovnání, jímž byla dlužná částka snížena, aby se zohlednila neodpočitatelnost u daně z příjmů právnických osob. V dotčeném posouzení byl ale hospodářský dopad vyplývající z tohoto postupu řádně zohledněn.
- (224) Komise se proto domnívá, že v rámci uzavření dohody o narovnání ze dne 21. prosince 2000 neposkytly belgické daňové orgány společnosti Umicore žádné hospodářské nebo finanční zvýhodnění.

IX. ZÁVĚR

- (225) Komise shledala, že dohoda o narovnání uzavřená dne 21. prosince 2000 mezi belgickými daňovými orgány a společností Umicore neposkytla této společnosti žádné zvýhodnění, a nepředstavuje tak státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Daňová dohoda o narovnání uzavřená dne 21. prosince 2000 mezi belgickým státem a společností Umicore S.A. (bývalá společnost Union Minière S.A.), týkající se částky 423 milionů BEF, nepředstavuje podporu spadající pod čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Belgickému království.

V Bruselu dne 26. května 2010.

Za Komisi

Joaquín ALMUNIA
místopředseda

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 10. května 2011,

kterým se mění příloha II rozhodnutí 93/52/EHS, pokud jde o uznání určitých oblastí Itálie úředně prostými brucelózy (*B. melitensis*), a kterým se mění přílohy rozhodnutí 2003/467/ES, pokud jde o prohlášení, že určité oblasti Itálie, Polska a Spojeného království jsou úředně prosté tuberkulózy, brucelózy a enzootické leukózy skotu

(oznámeno pod číslem K(2011) 3066)

(Text s významem pro EHP)

(2011/277/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství⁽¹⁾, a zejména na přílohu A oddíl I odst. 4, přílohu A oddíl II odst. 7 a přílohu D kapitulu I oddíl E uvedené směrnice,

s ohledem na směrnici Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a kozami uvnitř Společenství⁽²⁾, a zejména na přílohu A kapitolu 1 oddíl II uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 91/68/EHS stanoví veterinární podmínky obchodu s ovci a kozami v Unii. Stanoví podmínky, za kterých mohou být členské státy nebo jejich oblasti uznány za úředně prosté brucelózy.
- (2) Rozhodnutí Komise 93/52/EHS ze dne 21. prosince 1992, kterým se shledává, že některé členské státy nebo oblasti splňují podmínky týkající se brucelózy (*B. melitensis*), a přiznává se jim status členského státu nebo oblasti úředně prostých této choroby⁽³⁾, uvádí v příloze II seznam oblastí členských států, které jsou uznány za úředně prosté brucelózy (*B. melitensis*) podle směrnice 91/68/EHS.
- (3) Itálie předložila Komisi dokumentaci týkající se oblastí Emilia-Romagna a Valle d'Aosta prokazující splnění podmínek stanovených ve směrnici 91/68/EHS, aby mohly být uvedené oblasti Itálie uznány za úředně prosté brucelózy (*B. melitensis*).
- (4) Na základě zhodnocení dokumentace předložené Itálií by oblasti Emilia-Romagna a Valle d'Aosta měly být uznány za úředně prosté uvedené nákazy. Údaje týkající se Itálie v příloze II rozhodnutí 93/52/EHS by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.

- (5) Směrnice 64/432/EHS se týká obchodu se skotem a prasaty uvnitř Unie. Stanoví podmínky, za kterých mohou být členské státy nebo oblasti členských států prohlášeny za úředně prosté tuberkulózy, brucelózy a enzootické leukózy skotu, pokud jde o stáda skotu.

- (6) Přestože Ostrov Man jako území s vnitřní samosprávou závislé na Britské koruně není součástí Unie, má s Uní zvláštní omezený vztah. V důsledku tohoto nařízení Rady (EHS) č. 706/73 ze dne 12. března 1973 o předpisech Společenství vztahujících se na britské Normanské ostrovy a Ostrov Man, pokud jde o obchod se zemědělskými produkty⁽⁴⁾, stanoví, že pro účely uplatňování pravidel týkajících se mimo jiné veterinárních právních předpisů se Spojené království a Ostrov Man považují za jeden členský stát.

- (7) Přílohy rozhodnutí Komise 2003/467/ES ze dne 23. června 2003, kterým se stanoví status stád skotu úředně prostých tuberkulózy, brucelózy a enzootické leukózy skotu v některých členských státech nebo oblastech členských států⁽⁵⁾, uvádí seznam členských států a jejich oblastí, které jsou prohlášeny za úředně prosté tuberkulózy, brucelózy a enzootické leukózy skotu.

- (8) Itálie předložila Komisi dokumentaci prokazující splnění podmínek pro status území úředně prostého tuberkulózy, které jsou stanoveny ve směrnici 64/432/EHS, pro provincie Rieti a Viterbo v oblasti Lazio.

- (9) Na základě zhodnocení dokumentace předložené Itálií by provincie Rieti a Viterbo v oblasti Lazio měly být prohlášeny za oblasti Itálie úředně prosté tuberkulózy.

- (10) Itálie a Spojené království také předložily Komisi dokumentaci prokazující splnění podmínek pro status území úředně prostého brucelózy, které jsou stanoveny ve směrnici 64/432/EHS, pro provincie Frosinone, Latina a Viterbo v oblasti Lazio v Itálii a Ostrov Man ve Spojeném království.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 13, 21.1.1993, s. 14.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 68, 15.3.1973, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 74.

- (11) Na základě zhodnocení dokumentace předložené Itálií a Spojeným královstvím by provincie Frosinone, Latina a Viterbo v oblasti Lazio v Itálii a Ostrov Man ve Spojeném království měly být prohlášeny za oblasti Itálie a Spojeného království úředně prosté brucelózy.
- (12) Itálie, Polsko a Spojené království předložily Komisi dokumentaci prokazující splnění příslušných podmínek, které jsou stanoveny ve směrnici 64/432/EHS, pro provincii Viterbo v oblasti Lazio v Itálii, 44 správních oblastí (powiaty) v rámci nadřazených správních jednotek (vojvodství) Lubuskie, Kujawsko-Pomorskie, Mazowieckie, Podlaskie, Warmińsko-Mazurskie a Wielkopolskie v Polsku a Ostrov Man ve Spojeném království, aby mohly být uvedené oblasti považovány za oblasti Itálie, Polska a Spojeného království úředně prosté enzootické leukózy skotu.
- (13) Na základě zhodnocení dokumentace předložené Itálií, Polskem a Spojeným královstvím by dotčené oblasti měly být prohlášeny za oblasti Itálie, Polska a Spojeného království úředně prosté enzootické leukózy skotu.
- (14) Přílohy rozhodnutí 2003/467/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.

- (15) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha II rozhodnutí 93/52/EHS se mění v souladu s přílohou I tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Přílohy rozhodnutí 2003/467/ES se mění v souladu s přílohou II tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 10. května 2011.

Za Komisi

John DALLI

člen Komise

PŘÍLOHA I

V příloze II rozhodnutí 93/52/EHS se položka pro Itálii nahrazuje tímto:

„V Itálii:

- oblast Abruzzo: provincie Pescara,
 - provincie Bolzano,
 - oblast Emilia-Romagna,
 - oblast Friuli-Venezia Giulia,
 - oblast Lazio: provincie Latina, Rieti, Roma, Viterbo,
 - oblast Liguria: provincie Savona,
 - oblast Lombardia,
 - oblast Marche,
 - oblast Molise,
 - oblast Piemonte,
 - oblast Sardegna,
 - oblast Toscana,
 - provincie Trento,
 - oblast Umbria,
 - oblast Valle d'Aosta,
 - oblast Veneto.“
-

PŘÍLOHA II

Přílohy I, II a III rozhodnutí 2003/467/ES se mění takto:

1) V příloze I kapitole 2 se položka pro Itálii nahrazuje tímto:

„V Itálii:

- oblast Abruzzo: provincie Pescara,
- provincie Bolzano,
- oblast Emilia-Romagna,
- oblast Friuli-Venezia Giulia,
- oblast Lazio: provincie Rieti, Viterbo.
- oblast Lombardia,
- oblast Marche: provincie Ascoli Piceno,
- oblast Piemonte: provincie Novara, Verbania, Vercelli,
- oblast Sardegn: provincie Cagliari, Medio-Campidano, Ogliastra, Olbia-Tempio, Oristano,
- oblast Toscana,
- provincie Trento,
- oblast Veneto.“

2) V příloze II kapitole 2:

a) položka pro Itálii se nahrazuje tímto:

„V Itálii:

- oblast Abruzzo: provincie Pescara,
- provincie Bolzano,
- oblast Emilia-Romagna,
- oblast Friuli-Venezia Giulia,
- oblast Lazio: provincie Frosinone, Latina, Rieti, Viterbo,
- oblast Liguria: provincie Imperia, Savona,
- oblast Lombardia,
- oblast Marche,
- oblast Molise: provincie Campobasso,
- oblast Piemonte,
- oblast Puglia: provincie Brindisi,
- oblast Sardegn,
- oblast Toscana,
- provincie Trento,
- oblast Umbria,
- oblast Veneto.“;

b) položka pro Spojené království se nahrazuje tímto:

„Ve Spojeném království:

- Velká Británie: Anglie, Skotsko, Wales,
- Ostrov Man.“

3) V příloze III se kapitola 2 mění takto:

a) položka pro Itálii se nahrazuje tímto:

„V Itálii:

- oblast Abruzzo: provincie Pescara,
- provincie Bolzano,
- oblast Campania: provincie Napoli,
- oblast Emilia-Romagna,
- oblast Friuli-Venezia Giulia,
- oblast Lazio: provincie Frosinone, Rieti, Viterbo,
- oblast Liguria: provincie Imperia, Savona,
- oblast Lombardia,
- oblast Marche,
- oblast Molise,
- oblast Piemonte,
- oblast Puglia: provincie Brindisi,
- oblast Sardegnia,
- oblast Sicilia: provincie Agrigento, Caltanissetta, Siracusa, Trapani,
- oblast Toscana,
- provincie Trento,
- oblast Umbria,
- oblast Valle d'Aosta,
- oblast Veneto.“;

b) položka pro Polsko se nahrazuje tímto:

„V Polsku:

— Wojvodství dolnośląskie

Powiaty:	bolesławiecki, dzierzoniowski, głogowski, górowski, jaworski, jeleniogórski, Jelenia Góra, kamiennogórski, kłodzki, legnicki, Legnica, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, oleśnicki, oławski, polkowicki, strzeliński, średzki, świdnicki, trzebnicki, wałbrzyski, Wałbrzych, wołowski, wrocławski, Wrocław, ząbkowicki, zgorzelecki, złotoryjski.
----------	--

— Wojvodství lubelskie

Powiaty:	bialski, Biała Podlaska, biłgorajski, chełmski, Chełm, hrubieszowski, janowski, krasnostawski, kraśnicki, lubartowski, lubelski, Lublin, łęczyński, łukowski, opolski, parczewski, puławski, radzyński, rycki, świdnicki, tomaszowski, włodawski, zamojski, Zamość.
----------	---

— Wojvodství lubuskie

Powiaty:	gorzowski, Gorzów Wielkopolski, krośnieńsko-odrzański, międzyszycki, nowosolski, ślubicki, strzelecko-drezdenecki, sulęciński, świebodziński, Zielona Góra, zielonogórski, żagański, żarski, wschowski.
----------	---

— Województwo kujawsko-pomorskie

Powiaty:	aleksandrowski, brodnicki, bydgoski, Bydgoszcz, chełmiński, golubsko-dobrzyński, grudziądzki, inowrocławski, lipnowski, Grudziądz, radziejowski, rypiński, sępoleński, świecki, toruński, Toruń, tucholski, wąbrzeski, Włocławek, włocławski.
----------	---

— Województwo łódzkie

Powiaty:	bełchatowski, brzeziński, kutnowski, łaski, łęczycki, łowicki, łódzki, Łódź, opoczyński, pabianicki, pajęcząński, piotrkowski, Piotrków Trybunalski, poddębicki, radomszczański, rawski, sieradzki, skierniewicki, Skierniewice, tomaszowski, wieluński, wieruszowski, zduńskowolski, zgierski.
----------	---

— Województwo małopolskie

Powiaty:	brzeski, bocheński, chrzanowski, dąbrowski, gorlicki, krakowski, Kraków, limanowski, miechowski, myślenicki, nowosądecki, nowotarski, Nowy Sącz, oświęcimski, olkusi, proszowicki, suski, tarnowski, Tarnów, tatrzański, wadowicki, wielicki.
----------	---

— Województwo mazowieckie

Powiaty:	białobrzeski, ciechanowski, garwoliński, grójecki, gostyniński, grodziski, kozienicki, legionowski, lipski, łosicki, makowski, miński, mławski, nowodworski, ostrołęcki, Ostrołęka, ostrowski, otwocki, piaseczyński, Płock, płocki, płoński, pruszkowski, przasnyski, przysuski, pułtowski, Radom, radomski, Siedlce, siedlecki, sierpecki, sochaczewski, sokołowski, szydłowiecki, Warszawa, warszawski zachodni, węgrowski, wołomiński, wyszkowski, zwoleniński, żuromiński, żyrardowski.
----------	--

— Województwo opolskie

Powiaty:	brzeski, głubczycki, kędzierzyńsko-kozielski, kluczborski, krapkowicki, namysłowski, nyski, oleski, opolski, Opole, prudnicki, strzelecki.
----------	--

— Województwo podkarpackie

Powiaty:	bieszczadzki, brzozowski, dębicki, jarosławski, jasielski, kolbuszowski, krośnieński, Krosno, leski, leżajski, lubaczowski, łańcucki, mielecki, niżański, przemyski, Przemyśl, przeworski, ropczycko-sędziszowski, rzeszowski, Rzeszów, sanocki, stalowowolski, strzyżowski, Tarnobrzeg, tarnobrzski.
----------	---

— Województwo podlaskie

Powiaty:	augustowski, białostocki, Białystok, bielski, grajewski, hajnowski, kolneński, łomżyński, Łomża, moniecki, sejneński, siemiatycki, sokółski, suwalski, Suwałki, wysokomazowiecki, zambrowski.
----------	---

— Województwo pomorskie

Powiaty:	Gdańsk, gdański, Gdynia, łęborski, Sopot, wejherowski.
----------	--

— Województwo śląskie

Powiaty:	będziński, bielski, Bielsko-Biała, bieruńsko-lędziński, Bytom, Chorzów, cieszyński, częstochowski, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, gliwicki, Gliwice, Jastrzębie Zdrój, Jaworzno, Katowice, kłobucki, lubliniecki, mikołowski, Mysłowice, myszkowski, Piekary Śląskie, pszczyński, raciborski, Ruda Śląska, rybnicki, Rybnik, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, Świętochłowice, tarnogórski, Tychy, wodzisławski, Zabrze, zawierciański, Żory, żywiecki.
----------	--

— Województwo świętokrzyskie

Powiaty:	buski, jędrzejowski, kazimierski, kielecki, Kielce, konecki, opatowski, ostrowiecki, pińczowski, sandomierski, skarżyski, starachowicki, staszowski, włoszczowski.
----------	--

— Wojvodství warmińsko-mazurskie

Powiaty:	Elbląg, elbląski, ełcki, giżycki, gołdapski, kętrzyński, lidzbarski, olecki, piski, szczycieński, węgorzewski.
----------	--

— Wojvodství wielkopolskie

Powiaty:	jarociński, kaliski, Kalisz, kępiński, kolski, koniński, Konin, krotoszyński, międzychodzki, nowotomyski, ostrowski, ostrzeszowski, pleszewski, śłupecki, średzki, śremski, turecki, wolsztyński, wrzesiński.“;
----------	---

c) doplňuje se nová položka pro Spojené království, která zní:

„Ve Spojeném království:

— Ostrov Man.“

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS